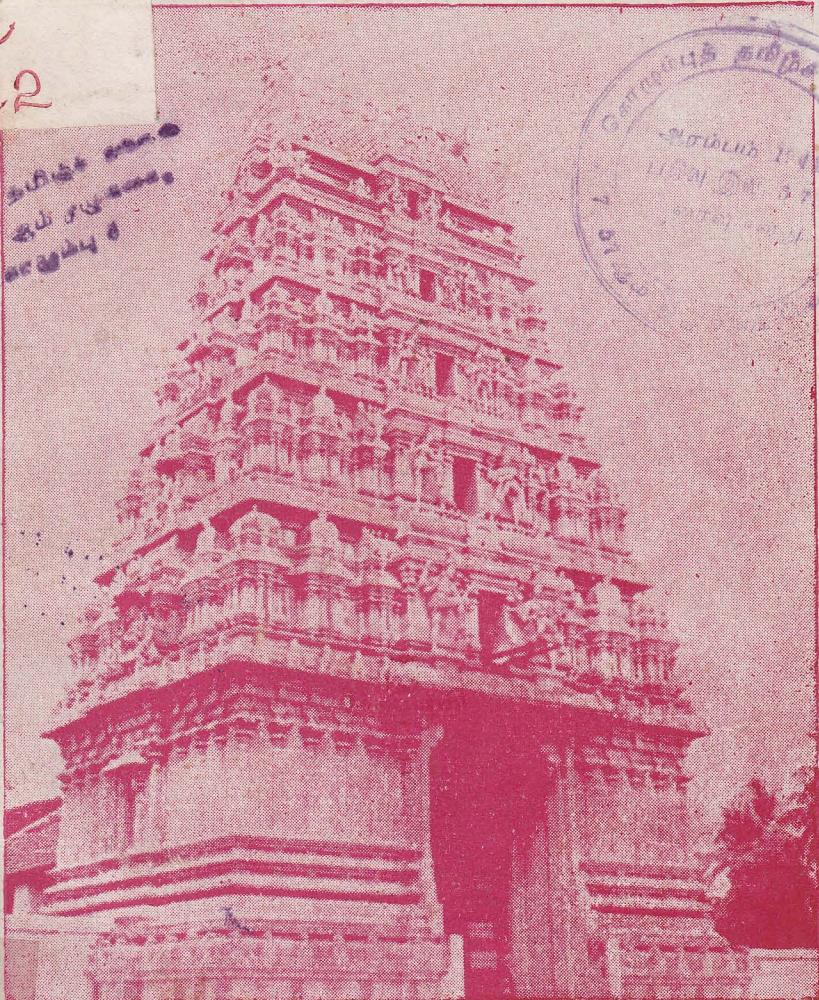

வ
சிவமயம்

திரு தம்பலகாமம்
நீ ஹம்சகமனு ம்பிகாதேவி சமேத
அருள்மிகு ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயக சுவாமி
தேவஸ்தானம்

50
4912

கலை நிலைமை
கலை நிலைமை
கலை நிலைமை
கலை நிலைமை
கலை நிலைமை

252
அதி
SL/PR

மகா கும்பாபிலேகச்
சிறப்பு மலர்

சித்தார்த்தி வட்டு தத மீ. 28 - 1 - 1980.

திரு தம்பலகாம்
ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயகர் கோயில்

கும்பாடிடேஷுக
விழா மலர்

28-1-1980

கெளரவ ஆசிரியர் :
சந்திரசேகரம்பிள்ளை ஜெயச்சந்திரன்

முதற்பதிப்பு:

சித்தார்த்தி - நூல் - ஜூவரி 1980

கிடைக்குமிடம் :

திரு தம்பலகாமம்
ஆதிகோணேசர் தேவஸ்தான அலுவலகம்
தம்பலகாமம்.

வெளியிட்டோர் :

தம்பலகாமம் ஸ்ரீ ஆதிகோணேசர் ஆலய
தர்மகார்த்தா சபை

திருச்சிற்றம்பலம்

தீர்மானம்

எந்தவன் தருக்கை யிழித்தவர் விரலாலேத்
 திவாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய மிறப்பு மிறப்பறி
 யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
 தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும் புகழாளர்
 கோணமாமலை யமர்ந்தாரே.

— திருஞானசுப்பந்தர்

ஆதிகோணேசர் திருவடித் தாமரைகளுக்கு இம்மலர்
 சமர்ப்பணம்.

விநாயகர் துதி

உதயமால்வரை ஒண்கதீர் என்ன என்
இதய அம்புயத்து என்றும் விளங்குவம்
அதக தாமழை வாரணம் மாழகம்
முதல்வன் ஜங்கர மூர்த்தி பாத அம்புயம்

—ஸ்ரீதவஷிணுகலாச புராணம்—

குளக்கோட்டை துதி

பார்தாங்கும் கோயிலும் பொன் மண்டபமுங்
கோபுரமும் பற்கு நாட்டி
ஏர்தாங்கும் மாயனுக்கும் அவங்கார ஆலயம்
ஒன்று இயற்றி முற்றும்
கார்தாங்கும் திருக்குளமும் பாவ நாசநற்
சுனையுங் கண்ட கண்டன்
சீர்தாங்கும் குளக் கோட்டென்னுஞ் சோழ
கங்களை நம்சிந்தை வைப்பாம்

—ஸ்ரீ தவஷிணுகலாச புராணம்—

பொருளாட்க்கம்

ஆலய வரலாறு			
திருவாளர். சந்திரசேகரம்பிள்ளை ஜெயச்சந்திரன்	31 — 39
திருத்தம்பலகாமம் ஆதிகோண நாதேஸ்வரர்			
சிவபூரீ சிவசர்மாக் குருக்கள்	40 — 43
ஆலய நிர்வாகமும், நிர்மாணத் திட்டமும்			
சுப்பிரமணியம் காளியப்பு சிவசுப்பிரமணியம், ஜே. பி.	44 — 48
திருத்தம்பலகாமம் ஆதிகோண நாயகர் கோவில் வரலாறும்			
21-1-1980ல் நடைபெறும் குடமுக்கு வைவழும்			
மு. கொ. செல்வராசா ஜே. பி. டி. எம்.	49 — 51
பாராட்டுரை			
ஐ. தங்கராசா (கெளரவ தனுதிகாரி)	52
வேதம்			
பிரம்மபூரீ சி. சுப்பிரமணிய சால்திரிகள்	53 — 54
ஆகமம்			
அமரர், சிவபூரீ ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள்	55 — 58
சாத்திரம்			
சிவபூரீ கு. ஜெகதீஸ்வரக் குருக்கள்	59 — 61
திருமுறை			
வி. ரி. வீ. சுப்பிரமணியம்	62 — 65
புராணம்			
பிரம்மபூரீ வ. குகசர்மா	66 — 68
பக்தி			
பண்டிதை, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி	69 — 72
இலக்கியம்			
சிவபூரீ நா. சர்வேஸ்வரக் குருக்கள்	73 — 74
சமயம்			
வெ. கிருஷ்ணதாஸ்	75 — 77
சிற்யம்			
எஸ். தேவலிங்கம்	78 — 79
இசை			
திரு. க. நாகராசா (கணக்காளர்)	80 — 82
சிவார்ச்சா மகத்துவ விளக்கம்			
பிரம்மபூரீ பி. பா. பஞ்சாட்சரக் குருக்கள் ஜே. பி.	83 — 88
சடேற்றும்			
இந்து மாணவர் மன்றம், தம்பலகாமம்	89 — 91
திருவுஞ்சல்			
திரு. என். வீரமணி ஜயர்	92 — 95
நன்றி			96 — 97

வ.
சிவமயம்

திரு தம்பலகாமம்
ஸ்ரீ ஹம்ச கமஞம் மிகாதேவி சமேத
அருள்மிகு ஆதி கோணநாயக சுவாமி

திருச்சிற்றம்பலம்
வாய்ந்தறில் மஸரடியும் மஸரடி மேலெறிடுவைத்த தாங்கும்
காந்துமனிச் சிலம்பெறிய மொருபாகம் புகளிடுத் த வகுயுமார்பும்
பாந்தலெல்லாம் ஈரித்தாட விரித்தங்கைப்பெய்பு மொருபாகமாது
மேந்திபொடு கமிலைல் நிற்குமினைதன்னோ மனத்திருத்தல் செய்வாம்.

திருச்சிற்றப்பலம்

— கோணேசர் துநி.

முன்னுரை

வாணளாவும் கோபுரமும் அழகுற அமைந்த திரிதள, துவிதள கர்ப்பக்கிர விமானங்களும், புதிய மண்டபங்கள் பலவும் பரமன்றுள் நாடிவரும் செலுப் பெரு மக்களுக்கு இன்று புத்தொளி பரப்பி பக்தியுணர்வுட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. திருத் தம்பலகாமம் ஸ்ரீ ஹ்சகமனும்பிகாதேவி சமேத அருள்மிகு ஆதி கோண நாயகர் ஆலயம் கொழும்பிநிருந்து திருக்கோணமலை செல்லும். புகையிரத நிலையத்தை அடைவதற்கு பதின் மூன்று மைல்களுக்கு முன்பாக அமைந்துள்ள தம்பலகாமம் புகையிரத நிலையத்திலோ இன்றிக் கண்டியிலிருந்து திருக்கோணமலை வரும் மோட்டார் ரத பாதையில் 100 வது மைற்கல்லடியிலோ இறக்கி ஒன்றறைமைல் கிராமத்திலுட் சென்றால் அழகுற அருள்நிறை திருத்தம்பலகாமம் ஸ்ரீ ஹ்சகமனும்பிகாதேவி சமேத ஆதிகோண நாயகர் ஆலயத்தை நாம் தரிசிக்கலாம்.

பார்க்குமிடமெங்கும் வயல் வெளிகள். காலத்திற்குக் காலம் பசுமை நிறைந்த மரகதக் கம்பளம் விரித்தது போன்றும், செந்நெற்கதிர்கள் பூத்துக், நெற்கதிர் மணிகள் நிறைந்து தலைசாய்க்க காற்றினுடே அலை அலையாய் களனிநிற போற்கதிர்கள் பரப்பும் எழிலும், தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் போது பெருங்குளமாகவும், இடையிடையே தெண்ணெமரச் சோலைகளும் சூழ திடல் திடலாய்ச் காட்சியளிக்கும் குடியிருப்புக்களும் அழகு விருத்தனித்து வருபவர்களை அங்போடு வரவேற்கும் காட்சி காண்பதற்கிணியது.

மன்னர்கள் செய்த திருப்பணி மக்களாலானது இன்று. ஆலயத்தை புணருத் தாரணம் செய்யும் போதே அடித்தளத்திலிருந்தே அழகுற புதிதாய் ஆலயமமைத்து 43 அடி உயர்முடைய ஆதிஶ்ரீ திரிதள விமானத்தையும் 24 அடி உயர்முடைய அம்பாளினது கர்ப்பக்கிரக துவிதள விமானத்தையும் அழகுபடுத்திய பாரத நாட்டுச் சிற்ப வல்லுணர்களையும், வர்ணந் தீட்டி மெரு கூட்டிய சூழ நாட்டு ஆசாரியர்களையும் போற்றுதிருக்க முடியாது,

முப்பத்து மூன்று ஹோமகுண்டங்களிட்டு ஓவ்வொரு மூர்த்திக்கும் தனித்தனியே ஓவ்வொரு குண்டம் போட்டு ஹோமங்கு செய்துபுனர்ஆவர்த்தன கும்பாபிஷேகம் செய்யும் இச் சிவகைங்கரியம் சிவநெறிப் பெருங்குடி மக்களால் மட்டுமல்லாது தம்பை நகர் வாழ் பெருங்குடி மக்களைவராலும் போற்றப்பட வேண்டிய தொன்று.

மன்னர்கள் செய்த பணி மக்களால், மக்களது துணை கொண்டு மக்களுக்காக மக்களால் நியமிக்கப்பட்ட தர்மகத்தா சபையினரால் இத்தனை அழகுற திருவருள் துணை கொண்டு நிறைவேறுவது சிவனருளே, தலைவர் திரு. ச. கா. சிவசுப்பிரமணியம்

(J. P.) அவர்கள் இரவும் பகலும் அயராது உழைத்து ஆண்டவன் அருளோடு ஆவன செய்து அரன் பணியை அன்போடும் பண்போடும் செய்து வைக்கும் சிறப்பியல்பு எல்லோராலும் போற்றிப் பாராட்டப்பட வேண்டிய தொன்று. அவருக்கு உறு துணையாய் நின்று தம்மாலான வற்றைச் செய்துதனிய செயலாளர், நியாயதுரந்தரர் திரு. மு. கோ. செல்வராஜா (J. P., U. M) அவர்களும் தனுதிகாரி திரு. ஆ. தங்கராஜா அவர்களும், திரு. K.P. மாரிமுத்து அவர்களும், திரு. S. T. தம்பிமுத்து அவர்களும் திரு. அ. கதிர்காஸ்தத்தம்பி அவர்களும் பாராட்டுக்குரியவர்களே! பொது நம்பிக்கைப் பொறுட்பாளர் திரு. B. செனரத் டயல் இவ்வாலயத் திருப்பணிக்கு ஆவன செய்தது அரசாங்கத்தினதும் செனரத்டயல் அவரினதும் பெருந்தன்மையே.

இக் கும்பாபிஷேக விழா ஞாபகார்த்தமாய் ஒரு கும்பாபிஷேக மலரை திருத் தம்பலகாமம் ஸ்ரீ ஹம்சகமனும்பிகாதேவி சமேத ஆதிகோண நாயகர் அருள் கொண்டு வெளியிடுவதற்கு அவர் அருள் பாவித்ததை நாம் மனதாரப் போற்ற வேண்டும். ஆசிச் செய்தி வழங்கிய அறங்காவலர்கள், அருளாளர்கள், அன்பர்கட்கும் இம் மலரை அணி செய்ய கட்டுரைகள் தந்த அன்பர்கட்கும் இம் மலரை அழு படுத்த நிழற் படங்கள் தந்து உதவிய அன்பர்களுக்கும் இக் கும்பாபிஷேகத்திற்கலந்து கொண்டு அரன் அருள் பெறும் பெருங்குடவாழ் மக்களைவருக்கும், ‘தாயினும் நல்ல தலைவரது’ திருவருள் என்றென்றும் சரக்க வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்து என்னை இப் பணியில் ஈடுபடுத்தி என்னால் இயன்றதைச் செய்ய வைத்த திருவருளை நினைத்து இச்சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அன்புடன் உவந்தவித்த தர்மகர்த்தா. சபையினருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

வணக்கம்

சந்திரசேகரம்பிள்ளை ஜெயச்சந்திரன்

(கெளரவ ஆசிரியர்)

28-1-1980

நல்லீல் ஆதீன குருமகா சந்திதாணம்-
ஸ்ரீஸ்ரீ. பரமாசாரிய சீவாமிகள்

ஆசியுரை

திருக்கோயில் இல்லாத, “திரு-இல்-ஊர்” என்றார் அப்பரடிகள். பங்கடைக் காலத்தில் தாம் வாழ்ந்த அரண்மணைகளைச் சிறிதாகவும், அரண்மணைகளை (அரண்டுமணை) களை வாண்ணாவலும் கோபுரங்களுடன் கட்டிப் புகழை நினைநாட்டினர்.

சோழவன நாட்டில் மலைவளம் கிடையாது. அத்தகைய தஞ்சைப்பதியில் ராஜ ராஜசோழன் வாண்ணாவிய கோபுரத்தையும், மண்டபங்களையும் அழியாத கலைவடிவில் புதுக்கினுன். சோழப்பேரரசின் அடிக்கவுடூடு இன்று இல்லை. ஆனால் அவள் புதுக்கிய ஆலயம் அவனுக்கு நிலையான புகழைத் தேடிக் கருகிறது.

மன்னர்கள் பலர் கலசங்களையும் தூபிகளையும் தங்கத்தால் வேய்ந்தார்கள். கணக்கைப், திருவரங்கம், மதுரை, பழநி இவற்றிற்கு கான்று. இப்படித் தங்கத்தால் தாபியும், கலசமும் வைத்தவர்கள், மூலஸ்தானத்தில் விக்கிரகத்தை ஏன் கற்கிலையாக வைத்தனர்...? இங்கேதான் எம் சமயத்தின் நுண்ணிய தத்துவம்; கூர்த்த மதி நுட்பத்துடன் ஆய்ந்து உண்மை காண வேண்டும். இந்த மூல உருவங்களை, தங்கத் தாலும் வெள்ளியாலும் அமைக்கலாமல்லவா, மேலும் திருவிதி உலாவிற்கு எழுந் தருங்கும் உற்சவமூர்த்தி செம்பினால் அமைவது கண்கூடு. இனிக் கிந்திப்போம்.

இறைவனே “ஒளி” வடிவாகக் கண்டவர் நம் முன்னோர், “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும் ஜோதி” என்றார். மணிவாசகர், இன்னும், “ஒளிவளர் விளாக்கே”, “சோதியே சுடரே” முதலிய பாடல்களால் நாம் அறியலாம். “விற கில் தீயிலின்” என்ற தேவாரத்தில், “மறைய நின்றுளான் மாமணிக் ஜோதியான்” என்று கூறுகின்றார்.

கல்வீல் நெருப்பு உண்டு என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். கல்லோடு கல் தட்டினால் பொறி பறக்கின்றது. இதற்குச் சான்று = யாகம் செய்து, யாக குண்டத்

திட்ட எழும் சிவ ஒளியை, நிறைகுடமாகிய கும்பத்தில் சேமித்து, கும்ப நீரால்-மந்திர உருளால், ஒளியாகிய நெருப்பு நிறைக்குதுள்ள கல்லில் சிலைவடிவு கண்டு நிறுவினார்கள். ஆகவே, சோதி மயமான ஒளியின் ஆற்றல் இக் கந்திலையில் அமைகின்றது.

இன உற்சவமூர்த்தி செம்பினால் அமைந்துள்ளது. ஏன்? வெளியே உள்ள மின் ஆற்றலை ஊருக்குள்ளே பாய்ச்கவது செப்புக்கம்பியென்பதைக் கண்கூடாகக் காணலாம். அதுபோல் மூலஸ்தானத்திலுள்ள உருவேற்றி மந்திரபூர்வமாகச் சேமிக்கப்பட்டுள்ள தெய்வ மின்சார அரூட்சக்தியை ஆண்மாக்களின் உய்வு கருதி, திருவீதியில் பாய்ச்சு கிணறு உற்சவமூர்த்தியை செம்பினால் அமைத்த நம் முன்னேர்களின் மதிநுட்பம் வியக்கத்தக்கது.

கம்பிகளில் மறைந்திருக்கும் மின்சார ஆற்றல் விளக்கின் மூலம் (Light) வெளிப் படுவதுபோல், எங்கும் பரந்துள்ள இறைவன் திருவருட்சக்தியை திருக்கோயிலில் உள்ள திருவருவங்கள் மூலம் பெறுகின்றோம்.

எமது முன்னேர், கல்லையும் செம்பையும் கடவுளாகக் கருதிய மூடர்கள்லு, அவற்றில் உள்ள அருளாற்றலையே வழிபட்டனர். இதனாலேயே, சமயகுரவர்கள் ஆழ்வாராதியர் ஆலயம்தோறும் சென்று வழிபட்டனர்.

நாடும் நகரும் நற்றிருக் கோயிலும்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மானென்று
பாடுமின்; பாடிப் பணிமின்; பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்து கோயிலாக் கொள்வனோ.

தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயக சுவரமிகளின் மகா கும்பாபிஷேகம் நனிசிறந்து நாடெல்லாம் திருவருள் போலிவதாக என ஆசி கூறுவோமாக.

கடம்!

அருளரை

ஞான தீபம்

ஸ்ரீ ஜெயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்

[ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள் திருமடம் காஞ்சிபுரம்]

ஓரு தீபமானது; ஒரே சமயத்தில் இருளைப் போக்குவதுடன் இருளில் மிதந்து கிடக்கும் ஏனைப் பொருட்களையும் விளக்கமுறச் செய்கின்றது. தீபத்தை ஏற்றுவதைத் தவிர நாம் வேணுன்றும் செய்வதில்லை. அதுபோல் ஆத்மாவை மூடிக்கொண்டிருக்கும் இருளாகிய அஞ்ஞானத்தை அகற்றி பிரம்மத்தை வெளிப்படுத்தி ஜீவாத்மா பிரமாத்மாவுடன் ஐக்கியத்தை அடைகின்றது.

ஞானமாகிய தீபத்தை நாம் பிரகாசிக்கச் செய்வதற்கு ஞான தீபத்தை ஏந்திய வண்ணம் காட்சிதரும் பரப்பிரும்மத்தை நோக்கிட

“ தமஸோமா ஜோதிர்கமய ”

என்று கூறி இருட்டிலிருந்து வெளிச்சத்திற்கு அழைத்துப் போவாயாக எனப் பிரார்த்திப்போமாக.

— நன்றி : “பவானஸ் ஜர்ணல் ”
(உதவியவர் : செல்வி. கல்யாணி ஜௌநாதன்)

பட்டிமேடு சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் ஆலயம்

பசுமை நிறைந்த நெல்வயல்களும் நீர்ச்சனைகளும் தென்னம் சோலைகளும் ஓருங்கே அமையப் பெற்ற குழலின் மத்தியிலே இவ்வாலயம் அழகுற அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தில் இருந்து ஆதிகோணநாயகர் தேவஸ்தான் மகோற்சவ காலங்களில் பாற்கரகம், காஷி முதலிய நேர்த்திகள் எடுத்துச் செல்வது வழக்கம். அத்துடன் இவ்வாலயத்தில் சருடாவளும் விநாயகர் விரதம், நவராத்திரியிலூ முதலியனவும் விமரிசையாக நடைபெற்றுவருவதை இன்றும் காணலாம்.

ஆசியுரை

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார்

உயிர்கள் உய்யும் நிலையினால் உய்யும் தகுதியுடையன. உயிர்கள் என்றும் இன்ப அன்பில் திளைத்து வாழும் உரிமையுடையன. ஆயினும் சிந்தனை, செயல் இவைகளில் ஏற்பட்ட தடற்பிறழ்ச்சியால் இன்புறு வதற்குப் பதில் துன்புறுகின்றன. தடற் பிறழ்ச்சிக்குக் காரணமான இருள் நீங்குதல் வேண்டும். துன்பத்தின் தொடர்பு அறுதல் வேண்டும். அப்போது இன்பம் வந்து அமையும். இருளகற்றி எஞ்ஞான்றும் துன்பத்தின் தொடர்பறுத்து உயிர்களை ஆட்கொளும் இறைவன் அங்ஙனம் உயிர்களை ஆட்கொள்வதற்காகவே வான்பழித்து இம்மண் புகுந்து திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளான். கமம் செய்யும் நிலத்தில் மனிதனின் உழைப்பு பொருந்துதலின் காரணமாக விளைவது உடலுக்குரிய உணவு. திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் ஏற்படும் உறவு, உணர்வுகளில் விளைவது உயிர்க்கு ஊதியமாகிய இன்ப அன்பு. இத்தகைய திருக்கோயிலைப் பேணிப் பயன் கொண்டு உய்தல் நம்மனோர்கடன். திரு தம்பலகாமம் திருக்கோயில் திருப்பணி நிறைவெய்தி, கடவுள் மங்கலம் எனும் குடமுழுக்கு நிகழவிருப்பதறிந்து மிகவும் மகிழ்கின்றோம். திருப்பணியில் பங்குகொள்ளும் திருத்தொண்டர்கள் அனைவருக்கும் இறைவன் திருவருள் இன்ப நலம் பாலிப்பதாக! வாழ்த்துக்கள்.

இன்ப அன்பு,
அடிகளார்.

ஆ சி யு ரை

சுவாமி கெங்காதரானந்தா
(சிவதேயாக சமாஜம் திருக்கோணமலை)

தென்கயிலையில் அமர்ந்தொளிரும் கயிலைநாதருடைய இரண்டாவது சேஷ்திரமாகிய தம்பலகாமம் கோணேஸ்வர ஆலயத்தின் புனருத்தாரணை ‘மஹாகும்பாபிஷேகம்’ ஆலயத்திலிருக்கும் தெய்வ சைதனையம் குன்றுமல் பக்தர்களுடைய பக்தி விசுவாசத்தைப் பெருக்கி இறை சாமிப்பியத்தை கொடுப் பதற்குரிய ஒரு புண்ணிய கைங்கரியமாகும். ஆலய மகிழை யெல்லாம் போகுந் தியிருக்கும் இந்தஸ்தலம் இலங்கை வரலாற்றில் அதிமுக்கியத்வம் வாய்ந்தது இந்த ஆலய வரலாறுகிய கோணேஸ்வரக்கல்வெட்டை சூக்குமமாகப் படிக் கிண்றவர்களுக்கு இந்த ஆலயத்தின் பூர்வீக கர்த்தாக்களுடைய தீர்க்கதரிசன மான செயலும் ஆலயங்களில் அவர்களுக்கிருந்த பக்தி விசுவாசமும் நம் அணைவரையும் கூடுதலாகச் சிந்திப்பதற்கும் ‘உணர்வதற்கும்’ செயலாற்று வதற்கும் இன்னும் கூடுதல் இடம்பெரிக்கின்றது. ஆத்மாவின் ஆழந்த உண்மை களின் உறைவிடமாகிய ஹிந்து ஆலயங்கள் எங்கெல்லாம் ஜீரணநிலையில் இருந்தாலுஞ்சி ஸ்தலவித்தியாசம், பாரம்பரியக் கெடுபிடிகள் ஆகம ஆசார வித்தியாசங்கள் பார்க்காமல் அணைவரும் ஒரு முகப்பட்டு நின்று ஹிந்து ஆலயங்கள் என்ற ஏக இலட்சியத்தை கருத்தில் வைத்து புனருத்தாரணம் செய்ய வேண்டும். கோணேஸ்வரக் கல்வெட்டு இந்த விஷயத்தில் நமக்கு இருக்க வேண்டிய கடமை உணர்வுகளை வலியுறுத்துகின்றது. அநேகாயிரம் ஆண்டுகளாக வேறுபட்ட அரசியல் மததாக்கங்களை ஏற்றும், ஹிந்துக்களுடைய கலைகளாச்சாரரும் அதன் உயிர் உறையும் ஆலயங்களும் இன்னும் சிதையா மலிருப்பதற்கு, அதிலிருக்கும் இயற்கை சத்தியங்கள்தான் காரணமாகும். இந்த ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்வதற்குரிய தெய்வானுக்கிரகம் பெற்ற திரு. ச. கா. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும் ஏனைய ஆலயத் தொண்டர்களும் சிவபுண்ணியம் பெற்றவர்கள் அவர்களுடைய ஹிந்து மதப் பற்றுதலும் ஆலய பக்தியும் மேலும் உயர்ந்திலை அடைந்து சிறந்த சிவாலயத் தொண்டாற்றுவதற்குரிய ஆயுதம் ஆரோக்கியமும் பரமேஸ்வர கடாட்சத்தால் என்றும் இருப்பதாக.

“ பரமேஸ்வரஸ்மரணம் ”

கும்பாபிஷேகம் பெருஞ்சாந்தி

கும்பாபிஷேக பிரதம விவாச்சாரியர் :

குருமனி - நல்லையாதீன - சசானசிவாசாரியர்
விவை நா. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்
(விவானந்த குருகுல பரிபாலன சபைத் தலைவர்)

அரிதிலும் அரிதாகிய மானுடப்பிறப்பினைப் பெற்றிலும் சிறந்த சிவதருமங்களைச் செய்யும் வாய்ப்பு அணைவருக்கும் கிட்டுவதில்லை. மாண்யயின் வசப்பட்டு மதிமயக்க முற்றுவள் மாந்தருக்கு மெய்ப்பொருளைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் நோக்கம் இலகுவில் எழு மாட்டது. ஆதலாற்றுள் ஓளவைப்பிராட்டியார் “அறஞ்செயவிரும்பு” என ‘நமக்கு முதனில் உபதேசம் விடுத்துள்ளார். அறத்தில் விருப்பம் ஏற்படுவதற்கே முன்பிறப் பிற்தவம் செய்திருத்தல் வேண்டும் எனப் பெரியோர் கூறுவர்.

தருமங்கள் அணைத்திலும் சிறந்தது ஆலயத்தில் ஆண்டவளைக் குறித்து நாம் செய்யும் சிவதர்மம் என உணரப்படும். சிவதர்மம் பலவற்றிலும் திருப்பணி முற்றுவித்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தல், முதன்மை பெறுவதனை ஆகமங்களில் அறியலாம். சர்வசித்திகளையும் பெருஞ்சாந்தி அளிப்பதனால் இதனை முயன்று செய்து பேரின்பமடைய நாம் எத்தனித்தல்வேண்டும். அதுவும் புதிதாக உருவாக்குவதிலும் முன்னிருந்த கோவிலைச் சூலைச் சிரிதிருத்திப் புதுப்பித்தல் நான் மடங்கு பலனைத்தரும். நமது எழுமளித் திருநாட்டில் சிறந்த சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றுள்ளும் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் பல சிறப்புக்களைப் பெற்றிலவங்குபவர். பன்னடைய மன்னர்களின் வழிமை போன்று குளக்கோட்டு மகராஜன் இத்தலத்திற்கும் சர்வமானியமாயமாக காணிப்புமிகளை வழங்கி பலவித ஆலயத் தொண்டுகளையும் முட்டில்லாமல் நிகழ்வித்துவந்துள்ளான். அதன்பிரகாரம் இன்றும் அந்தெறியிலே யாவும் நடைபெற்றுவருவதை அறியலாம். திருக்குராணசம்பந்தப் பெருமான்· நமது ஞானத்தால் உணர்ந்து பாடல்கள் பாடியறுளிய பெருமையும் பெற்றது. ஆண்டவளை வேண்டி சிலநியமங்களுடன் பூசித்தால் மக்களுக்கு வேண்டிய மழையையோ அல்லது வெப்பத்தையோ உடனுக்குடன் பெற்றுமகிழும்படி அருள் செய்யும் ஆண்டவளையின் அற்புத்ததை இன்றும் கணக்காகக் காணலாம். அத்தகைய அருள்மிகு ஆதிகோணநாயகப் பெருமானுக்கும், அருள்தரும் அண்ணை ஹம்ரகமனும்பி கைக்கும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் நடைபெறும் உத்தம மஹா கும்பாபிஷேகத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கும் சிவப்பணியில் நின்றிலங்கும் அறங்காவலர்கள் அணைவருக்கும் சகல நன்மைகளும் சிவஞானமும் தித்திக்கும் வண்ணம் ஆண்டவளைப் பிரார்த்தித்து ஆசிருவோமாக.

வாழ்த்துரை

கடமையும் பலனும்

ஆலய பிரதமகுரு சிவாசார்யரத்தினம்
சிவாஜி ந. நாகேஸ்வரக்குருக்கள்
தம்பலகாமம்

கடமையைச் செய்வதில் நம் குறிக்கோள் இருக்கவேண்டுமே தவிர பலன்கிடைக்குமா? என ஆராய்வதில் இருக்கக்கூடாது என்று பகவான் கிடையிற் கூறுகின்றார். கடமையைச் செய்தால் பலன்கிடைக்கும் என பைபிள் வலியுறுத்திக் கூறுவதையும் நாம் உணர வேண்டும். இதனையே அப்பர்சுவாயிகள் தன்கடன் அடியீணையும் தாங்குதல் என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே எனவேராக்கிய பக்தியுடன் குறிப்பிடுகின்றார். அருள் செய்வது இறைவன் கடமை அதைப்பற்றி நாம் கவலைப் படக் கூடாது என்பதைக் கருதுவதேவர் திருவிசைப்பாவிற் குறிப்பிடுவதைக் கான்க.

“அடியீணயிரண்டும் அடையுமாறு அடைந்தேன் அருள் செய்வாய் அருள் செய்யாது ஒழியாய்”

என உறுதிப்பாட்டுடன் கூறுகின்றார். மனக்கவலீக்கு மாற்றுமருந்து இறைவன் திருவடிகளைப் பணிதலே என வள்ளுவர் தனக்குவழையில்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கல்லால் மனக்கவலீ மாற்றல் அரிது என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆகவே ஆதிகோணநாதனைப் பணிந்தால் அருளைத் தருவாள். ஐயம் சிறிதுமில்லை.

வாழ்க சுபம்

ஆசியுரை

(கலாநிதி கா. கைலாசநாத குருக்கள்)

திரு தம்பலகாமம் ஸ்ரீ ஆதிகோண்நாயக சுவாமிக்கு மகா-
கும்பாபிஷேக வைபவம் நிகழும் இவ்வேளை கும்பாபிஷேகமலர்-
ஒன்று மலர இருப்பதை அறிந்து பெரு மகிழ்வெய்துகின்றேன்.
கும்பாபிஷேக வைபவத்தைத் தரிசித்தல் கிடைத்தற்கரிய பெரும்
பேறு. இவ் வைபவத்தையொட்டி நிகழ இருக்கும் கிரியாகலா-
பங்களால் சைதன்யம் மிகுந்து வெளிப்போந்து அநுக்கிரகம்
பெருக்க இருக்கும் பெருமான் தமதிருவருளால் “வாழ்க அந்த-
னார் வானவர் ஆனினம் வீழ்க தண்புனல்; வேந்தனும் ஓங்குக-
ஆழ்க்கியதெல்லாம், அரன் நாமமே, சூழ்க வையகமும் துயர் தீர்கவே”
என வாழ்த்தி ஈழத்துச் சைவப் பெருமக்களுக்கு ஆசி வழங்கு-
கின்றோம்.

மஹா கும்பாபிஷேக மலர் நன்கலர்ந்து அது கொண்டு
விளங்கும் உயர்கருத்துக்கள் பக்தகோடிகள் மனத்தில் காயாக
முதிர்ந்து முற்றிக் கணியாகக் கணிந்து பெரும் பயன் பயக்கும்
வண்ணம் ஹம்ச கமஞம்பிகா பாகன் ஆதிகோண நாயகன்
திருவருள் பாலிப்பாராக.

கா. கைலாசநாத குருக்கள்
யாழ் வளரகம். 9-1-80.

வாயு சேஷ விவாதேன தோஶோத் வே ஷோபவத் புரா !
சகல்ர புணிநாசேஷேமே ரோராச் சாத்ய சத்வர : ||' ||
துத்ர வாயு: பலேநைவ தாடயித் வாத வேகிந : |
மேரோ: சகல்ர சிகரே திரய மாதாய கச்சதி || ||
தல்யாப் யேகம் திரிகூடாத்ரி சிந்து மத்யேத சிங்கனே |
ஸம்ஸ் தாப்ய பலவான் வாயு: லோக ரட் சார்த்த மேவச ||''' ||
எதுஸ் மாணமாத்ரெனே சர்வ பாபைப்ர முச்யதே |

ஸ்காந்தம் — தகாநா கைலாச மகாந்தமியம்.

ஆசிச் செய்தி

சிவாகம ஞானசாகரம்
சௌம்ய சாக்தரத்னு

திருக்கோலக்கா

ந. இராமநாத சிவாச்சாரியார்
சீர்காழி — தமிழ்நாடு

எல்லாம்வஸ்ல ஸ்ரீ கோணேசப்பெருமானின் உத்தம
பஷ மஹா யாகம் சிறப்புற நிகழ்ந்தேறவும் மஹா
கும்பாபிஷேக கைங்கர்யம் விக்னமின்றிப் பூரணமெய்தி
உபாசகர்கள் அனைவரும் பேரானந்தம் பெருகி வாழ
வாழ்த்துகின்றேம்.

சுபம் !

அருள் புரிவரள் அம்பிகை

பிரம்ம ஸ்ரீ நா. கலேந்திர சர்மா

அம்பாவிள் அருளின்றி எதுவுமே ஈடேற்றுது: குமரகுருபரர், அபிராமிப்பட்டர் பரத்தோதிமுகிவர், கம்பர் காளிதாசர், பாரதியார் போன்ற பலரும் அன்னைவின் அதுவானர்களே. உலகத்து உயிர்கள் யாவும் தம்மைப் போலவே பேரின்பம் பேற வேண்டும் என்னும் அவாவினுல் ஆஸ்மாக்கள் மீது கிருபா நோக்கம் செலுத்துபவன் அம்பிகை. இதையே:- “ தானிலைம மனநுயிர்கள் சாரத்தரும் கக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான் ” என்னும் திருவருட்பயண் கூறுகின்றது. கக்தியின்றி சிவமில்லை சிவத்தை விட்டு சக்தி நீங்குவதில்லை.

“ மாதோரு கூறுடைய பிரமன் தங்கழலே சேரும் வண்ணம் ஆதி எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அங்கோவே.”

என்பது மனிவாக்கு. அன்னை ஹம்ச கமனும்பிகை சமேத ஆதிகோணநாயகர் அனை அருக்கும் அருள் புரிவாராக.

சுபம்.

வாழ்த்துரை

தக்ளின கைலாசம் தரிசிக்க வாரிர்!!

எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கைலையைத் தரிசித்தால் கிடைக்கும் பெரும் பேற்றை நாம் இலகுவாகப் பெறுதல் வேண்டுமென்னும் பெருங்கருணையினால் வாடிப்பகவானால் கொண்டுவந்து ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற தட்சின கைலாயமாம் திருக்கோணமலையில் திருத்தம்பலகாமத் தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அருள்மிகு ஆதிகோணநாயகர் மகாகும்பாபிஷேக வேளையில் தட்சின கைலாய மஹாத்மியத்திற் கூறப்பட்ட தட்சின கைலாசோற்பவ காலம் என்ற வடமொழிச் சலோகத்தின் தமிழாக்கத் தெத்த தருகின்றேம். அனைவரும் வாசித்தறிந்து அவனருளால் அஷ்டைஸ் வரியங்களும் பெற்று வாழ்வார்களாக.

சுபம்

வாடிதேவன் உலக நன்மையை விரும்புவான்
வேண்டி வசந்த ருதுவில், சித்திரை மாதத்தில்
ஞாயிற்றுக் கிழமையும் அத்த நகாத்
திரமும் விருத்த யோகமும் கூடிய
பெளர்னமி திதியில் குரு ஓரையில்
சனி மகர ராசியில் பிரவேசித்த
கால மான ரிஷுபலக்கின சுப
முகூர்த்தத்தில் திரி கூட மலையின்
வட பாகத்தில் முப்பது யோசனை
தூரத்தில் அம் மலையை ஸ்தாபித்தார்.
அதுமுதல் இம்மலை தக்ளின கைலாச
மெனப் பெயர் பெற்றது.

சமஸ்கிருத தக்ளின கைலாச மகாத்மியம்
தமிழாக்கம்

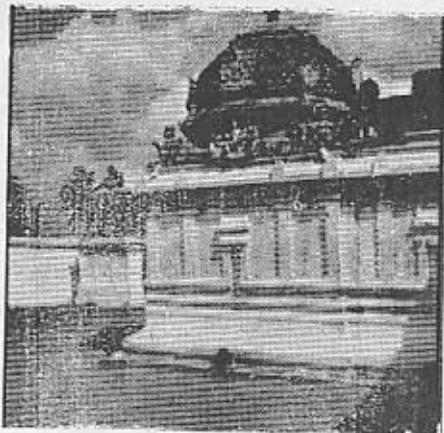
வியாகரண சிரோன்மணி

பூ. தியாகராஜக் குருக்கள் (பி. ஏ.)

ஸ்ரீ தக்ளினகைலாசோற்பவ காலம்.

அருத்தி சித்திரை யுத்தராயண மாசுபதின மத்தநான்
குருத்திகழ்ந்திடும் ஓரை பூரணை கூடுமாணியம் வேணிலாம்
பருத்து மாமகரத்து முன்னெரு பங்குற்ற திரிகூடமிங்
கிருந்து காலமெனத் தெரிந்துயன் யாவருக்கு மியம்பினுன்

ஸ்ரீ தக்ளின கைலாச புராணம்.

சுவாமி
கர்ப்பக்கிருக விமானம்

அம்பாள்
கர்ப்பக்கிருக விமானம்

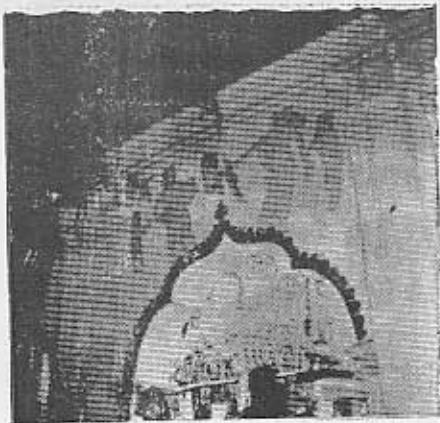
மூலஸ்தான
(திரிதள விமானத்திற்கு)
அத்திவாரக் கல் நாட்டல்
திரு. சு. கா. சிவகப்பிரமணியம் J. P.
(தலைவர்)

அம்பாள்
துவிதள விமானத்திற்கு
அத்திவாரக் கல் நாட்டல்
திரு. ஆ. தங்கராசா
(தனுதிகாரி)

புராதன காலங்களில் ஆவியச் சமீக்ஷைல் வறையப்பட்டுள்ள ஒளியண்கள்

போர்த்துக்கீயர் இடித்த கோவில் புதுப்பொலிவு பெறுகிறது!

சம்பந்தன் வரழ்த்துரை

திருக்கோணமலை நப்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயம் புதுப்பிக்கப்பட்டு 28 - 1 - 80 ல் மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுகின்றது. புதிநாக அமைக்கப்பட்ட மகா மண்டபம், தரிசன மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம் நவக்கிரகங்கள் மற்றும் ஏனையவற்றேரு புதுப் பொலிவுடன் இப்புராதன ஆலயம் இன்று காட்சியளிக்கிறது.

1952ல் இராஜகோபுரம் கட்டப்பட்டதன் பின்னர் தற்போதுதான் இவ்வாலயத் திறகு திருத்த வேலைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்திய தமிழ்நாட்டு சிறப வல்லுநர் கனின் கைவண்ணத்தில் உருவாகியிருக்கும் சதை விக்கிரகங்களும், இலங்கை சிறப வல்லுநர்களின் திறமையில் உருவாகியிருக்கும் ஏனைய புதிய கோபுர அமைப்புகளும் சால்திர முறைப்படியும், மிக நுணுக்கமாகவும் அமைக்கப் பெற்று ஓவ்வொரு சைவ மகாலும், ஏனையோரும் பெருமையுடன் பரவசமடையும் வள்ளும் காட்சி தருகின்றன.

பெரும் பழைய வாய்ந்த தமிழ்க் கிராமமாகிய தம்பலகாமத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஆதிகோணநாயக சவாமி நேவல்தானம் மிகவும் புராதனமானதும் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றுமான ஸ்தலமாகும். திருக்கோணமலையில் அமைந்திருந்த ஆயிரம் தூண்களோடு கூடிய திருக்கோணஸ்வர ஆலயம் 1624ல் போத்துக்கிசரால் தறை மட்டமாக்கப்பட்ட போது அக் கோவிலில் தொழும்பாளராக கடமை செய்தோர் களாலும், ஏனைய சைவ அன்பர்களாலும், பல விக்கிரகங்கள் பாதுகாக்கப்பட்ட வேளையில் அவ்வாலயத்தில் இருந்த சிலை சவாமிமலையில் பேணப்பட்டு, பின்னர் தம் பலகாமம் கோணநாதர் ஆலயத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாக சரித்திர வாயிலாக நாம்

அறிந்துள்ளோம். பின்னர் 1953ம் ஆண்டு, இவ்வாலயத்தில் விங்கஸ்தாபனம் செய்யப் பட்டது. 1952ல் இராஜகோபுரம் அமைக்கப்பட்டு, ஏறத்தாழ 27 வருடங்களின்பின் தற்போது உள்ள தர்மகர்த்தா சபையினரின் அரும்பெரும் முயற்சியால் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாக்கள் செலவிடப்பட்டு, புனரமைக்கப்பட்டு இன்று இவ்வாலயம் புதுப் பொலிவோடு காட்சியளிக்கின்றது. இச்சிவப்பணியில் ஊக்கமுறச் சேவையாற்றிய தர்மகர்த்தா சபையினருக்கும் குறிப்பாக, கெளரவ தலைவர் திரு. ச. கா. சிவகப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், கெளரவ காரியதரி திரு. மு. கோ. செல்வராஜா அவர்களுக்கும், கெளரவ தனுதிகாரி திரு. ஏ. தங்கராஜா அவர்களுக்கும் மற்றும் இப்பணியில் முன்னின்றுமூழ்த்த ஏணை தொண்டர்களுக்கும் ஒரு சைவ மகன் என்ற முறையில் எனது பாராட்டுதல்களையும், நன்றியையும் இத்தருணத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களின் சிவப்பணி தொடர்ந்தும் சிறப்புற எல்லாம்வள்ள கோண நாயகர் அருள்பாளிப்பாராக.

மேற்படி ஆலயத்தின் வேலைகள் முற்றுகப் பூர்த்தியுறுவதற்கு இன்னமும் சில பணிகள் உள்ளன. இவற்றைத் தர்மகர்த்தா சபையினர் செய்து முடிப்பதற்கு வேண்டி பொதுமக்கள் சகலரும் இப்பெரும் புண்ணிய காரியத்தில் ஒத்துழைத்து, எமது நாட்டிற்கும் சமயத்திற்கும் பெருமை தேடி எல்லாம் வல்ல ஆதிகோணநாயக சுவாமியின் அனுக்ரகத்தைப் பெற வேண்டும் என் அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

வணக்கம்

இங்ஙனம்
இரா. சம்பந்தன்
(தெசியப் பேரவை உறுப்பினர் - திருக்கோணமலை)

வ
சிவமயம்

பிரார்த்தனை உரை

திருக்கோணமலை தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது ;
திருக்கோணமலையின் நெற்களஞ்சியம் தம்பலகாமம்.
மருத நிலத்துக்கோர் எடுத்துக்காட்டுத்
தம்பலகாமம்
தம்பலகாமத்தின் சீரோரத்தினமாய்த்
திருவருள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது,
ஸ்ரீ ஹம்ச கமனும்பிகாதேவி சமேத
அருள்யிகு
ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயக சுவாமி தேவஸ்தானம்.
இத் தேவஸ்தானத்தின்
(ஆவர்த்தனப் பிரதிஷ்டா)
மகா கும்பாபி ஷேகம்
வேதாகம நெறியில்
மக்களுக்கு உய்தி பயக்கும் வகையில்,
முன்மாதிரிகையாய்
நிறைவு பெறுவதாக
என்று
திருவருளைப் பிரார்த்திப்போமாக.

சிவம்.

கலாசாலை விதி,
திருநெல்வேலி வடக்கு,
யாழ்ப்பாணம்;

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

25-12-79

வாழ்த்துச் செய்தி

திரு. ந. ரா. முருகவேள் எம். ஏ., எம். ஓ. எல்.

ஆசிரியர் - “திருக்கோயில்”

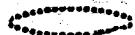
இந்து சமய அற நிலைய (ஆட்சி) த் துறை

வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க திருக்கோணமலை தம்பலகாமம் அருள்மிகு ஹம்ச கமனைம்பிகாதேவி சமேத அருள்மிகு ஆதிகோணநாயக சுவாமியின் ஆலயம் முழுவதும், புதிதாக ஆகம முறைப்படி சிறந்த சிறப் வேலைப்பாடுகளுடன், திருப்பணிகள் செய்யப்பெற்று, வரும் சித்தார்த்தி ஆண்டு தை மாதம் 14-ஆம் திகதி (28-1-1980)-ல் மகா கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தப்பெற இருப்பது அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்தினை அண்மையில் 12-12-79 அன்றும், அதற்கு முன்னரும் இரண்டு மூன்று மூறை தரிசித்து மகிழ்ந்துள்ளேன். ஆலயத்தின் திருப்பணிகள், அற்புதமாகச் செய்யப்பெற்றுள்ள சிறப்பினைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். திரு. மு. கோ. செல்வராசா, ஜே.பி.யு.எம். திரு ஆ. தங்கராசா, திரு ச. கா. சிவசுப்பிரமணியம் ஆசிய பெரியோர்கள் பலரும் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்தின் திருப்பணிக்கு மிகச் சிறந்த முறையில் பெரும் தொண்டுகள் புரிந்துள்ளனர். சைவநலமும் தமிழ்நலமும் சார்ந்த அப்பெருமக்கள் அனைவருக்கும், சிறப்பாக யான் தரிசிப்பதற்குச் காரணர்களாக இருந்த திரு. சண்முகராசா (திருக்கோணமலை அருள் நெறிமன்றச் செயலாளர்) அவர்களும், கொழும்பு விவேகானந்த சபையின் துணைத்தலைவர் திரு. மு. சிவராசா அவர்களுக்கும், என் அன்பையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஆதிகோணநாயக சுவாமியின் மகா கும்பாபிஷேகம் சிறப்புறநடைபெற எல்லாம் வல்ல நம் சிவபிரானின் திருவருளைச் சிந்தித்து வந்தித்து, என் மனமார்ந்த நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

எங்கள் வாழ்த்து

சிவநெறிப்புரவலர்
க. கணகராசா ஜே. பி.

சிழக்குமாகாணத்தில் அருளையிலீக்கின்ற திருத் தலங்களுள் தம்பலகாமத் திருக்கோயிலும் ஒன்று. புனிதமும் புராதனமும் வாய்ந்த இப்புண்ணியத் திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் திருவுருவங்கள் ஆகமங்களுக்கு அமைவாக அன்று உருவானவை. சீரும் சிறப்பும் செழிப் பும் வாய்ந்த தம்பலகாமத்தின் மேன்மைக்கும் அப்பிர தேசத்து மக்களின் கடின உழைப்புக்கும் பெருந்தன்மைக்கும் மூலகாரணமாயமைந்த மூலமூர்த்திக்கும் பரிவாரமூர்த்தி களும் மகாகும்பாபிஷேகம் விழரிசையாக நடைபெறுகின்ற காலத்தில் வாழ்கின்ற நாமெல்மோழும் பெரும் புண்ணியம் செய்தவராவோம். எம்பெருமான் திருவருள் எம்மனோர்க்குப் பெருகுவதாகுக, அபிஷேகங்களில் மகிழை வாய்ந்த கும்பாபிஷேகம் குறைவற நிறைவேறுவதாகுக.

தம்பலகாமம் - கள்ளிமேடு
ஆலடிப் பிள்ளையார் பத்தினியம்மாள் ஆஸம் :

வைகாசி விசாக தினத்தில் மடை செய்தல். இவ்வாலயம் ஆதிகோணநாயகர் கோவிலுடன் தொடர்புடையது. ஆலடி வேள்வி பழையதொரு பத்தினி அம்மனுக்காகச் செய்யும் வேள்வி அது. இவ்விடத்திலும் கிராமமக்கள் மழை, வெய்யில் தேவை எனக் கண்டால் இவ்விடத்திலும் சாடி வைத்து நேருதல் ஒரு முறையாகும். இங்கு முறையைத்தற்காக இருக்கும் ஓர் பாட்டுவாழி எனப்படும் தொழும்பாளரால் நேர்ந்து வைக்கப்படும். அதன் விளைவாக இன்றும் பலாபலன்கள் கிடைத்து வருகின்றன.

பாராட்டுரை

வெ. கணபதி ஸ்துபதி

(சிற்பக் கலைக் கல்லூரி, மாமல்லபுரம், தமிழ்நாடு)

திரு தம்பலகாமம் ஸ்ரீ ஆதி கோணநாயகர் கோவில் புனர்த்தாரணம், திருப்பணிகளைப் பார்த்திடும் அரிய வாய்ப்பினை இன்று பெற்றேன். புராதனப் பெருமை வாய்ந்த இத் திருக் கோயில் பெருமைக்கேற்ற விரிவும், அழகும் பொருந்த அமைக்கப்பெற்று வருகிறது. தர்மகர்த்தாக்களையும், ஈடுபட்டுள்ள சிற்பிகளையும் பாராட்டுகின்றேன்.

இங்குள்ள சம்பந்தர் செப்புத் திருமேனி சோழர்காலத் துப்படிமம் ஆகும். பிற சிற்ப வடிவங்களும் மூலவிங்கம் முதலிய மூஸ்த்தங்களும் அழகுற வடிக்கப்பெற்றுள்ளன. இத்திருக் கோயிலில் திருப்பணி இனிது முடிவுற்று திருக்குட முழுக்கு விழா நடைபெறும் நன்னாள் விரைவில் வந்ததைய ஸ்ரீ கோண சர் அருள்புரிவாராக.

என் தந்தையார் திரு. ம. வைத்யநாதஸ்துபதி அவர்கள் நிர்மாணித்த ஐந்து நிலை இராஜகோபுரத்தைப் பார்த்திடும் பாக்கியம் பெற்றேன். இதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்துதந்த பேரநினூர் திரு. இ. நமசிஷாயும் அவர்களுக்கு எனது வணக்கம் உரித்தாகுக.

என் சிற்றுறிவுக்குப்படி அனைத்து உதவிகளையும் இத்திருப்பணிக்குச் செய்ய முன்வருகிறேன் என்பதையும் தெரிவித்தோள்கிறேன்.

அருளாசியுடை

இ. வட்டவேல்

(செயலாளர், பரிபாலன சபை, திருகோணமலை)

அறிவு, இச்சை, செயல் என்கின்ற மூன்று இயல்புகளையும் ஒவ்வொரு மனிதனும் உடையவனுமிருக்கின்றன. இந்த மூன்று கருவிகளின் உதவியினால், இறைவனுடைய குணச் சிடைக்கப் பெற்ற உயர்ந்த பிறவியாகிய மானிடப்பிறவியைச் சீரியநெறியிற் பயன்படுத்தி வாழக் கடமைப்பட்டவனையிருக்கின்றன. இயற்கையின் அற்புதங்களுக்கு முடிவுகானத மனிதன், மனத்தில் அமைதியோ, சாந்தியோ ஏற்படாமலும், அறிவு ஏல்லையின்றிப் பரந்து செல்வதால் அறிவுக்கு வரம்பு தெரியாமலும் தவிக்கிறான். இச்சையானது, ஒன்றைவிட்டு ஒன்றுபற்றிச் செல்வதால், நெய்வார்த்த நெருப்புப்போல ஒங்கிளார்வதாலும், கொடும் புயலிற் கொந்தளிக்கும் சமுத்திரம் போல கலங்குவதாலும், இச்சைக்கும் எல்லை காணமாட்டாது பரதவிக்கின்றன. இந்த அறிவையும், இச்சையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மனிதன் இயற்றுஞ் செயல்களினால் வாழக்கையில் நிலையான இன்பம் கிடைக்கப்பெறுமல் ஏங்குகின்றன.

எனவே, இகபரபோகங்களை இதமாக அனுபவிப்பதற்கு அறிவு, இச்சை, செயல் ஆகிய மூன்றுக்கும் அருள்விருந்தளிக்கும் இடமாக அமைவதுதான் கோயில்; ஆலயம், கோ - இறைவன்; இல் - உறையுமிடம்; ஆ - ஆனமா; யைம் - சேர்தல். அதாவது ஆனமா இறைவனைச் சேருமிடம் ஆலயம். ஆகமசாஸ்திர முறைப்படி ஆலயங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. மனிதனுடைய சர்ரத்திற்கும், ஆலய அமைப்புக்கும் தத்துவ ரீதி யான விளக்கங்கள் இந்து சமய சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவை விரிக் கிற பெருகும், காப்பக்கிரகம் தொடக்கம் இராஜகோபுரம் வரையிலான ஆலய அமைப்புக்களும், முவழர்த்தி தொடக்கம் பரிவார மூர்த்திகள் வரையிலான மூர்த்திகள் அமைய வேண்டிய ஸ்தானங்களும் ஆகம முறைப்படி ஆலயத்தில் அமைக்கப்படுகின்றன.

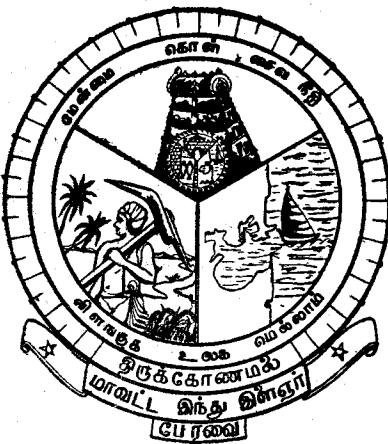
“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஹனுடுலம் ஆலயம்
வள்ளற் சிரானுர்க்கு வாய் கோபுரவாயில்
தெள்ளந் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலைந்தும் காளா மனிவிளக்கே.” என்பது திருமந்திரம்.

மனிதனுக்கு ஆத்மீச உணவாகிய அருளாரமுதத்தையளிக்க இறைவனைச் சூலயத்துள் எழுந்தளைச் செய்கின்றோம். இது பிரதிஷ்டையும், கும்பாபிஷேகம் முதலிய தேவ கைங்களியங்களுமாய் அன்மகின்றது. இத்தகைய ஆலயத்துள் மனிதனுடைய அறிவு, இச்சை, செயல் ஆகிய மூன்றுக்கும் அருள்விருந்தளிக்க மூன்று வ்ளக முறை அக்காளப்படுகின்றன. அவை ஆலய அமைப்பு முறை, ஆராதைச் சீவன், தீர்ச்சி முறை என்பனவாம்.

ஆலயக் கட்டடங்கள், அதன் பல அங்கங்கள், மண்டபங்கள், பிரகாரங்கள் முதலியன் வும் அங்குள்ள விக்கிரகங்கள், யந்திரங்கள், பிரதிஸ்டை முதலியனவும் ஆலய அமைப்பு முறையாகும். குருக்கள், அர்ச்சகர் முதலியோர் அங்கு பூஜை செய்யும் முறை ஆராதனை முறையாகும். அடியார்கள் சென்று வழிபடும் முறைகளெல்லாம் தரிசன முறையாகும். இம்முன்றுமுறைகளும் தனித்தனியே அறிகுறிப்பொருள், அறநெறிப்பொருள், அனுபவப் பொருளென மூவகைப் பொருள்களைக் கொடுக்கும். அறிகுறிப்பொருள் அடியார்களுடைய அறிவைப் பெருக்குவது; அருள்நெறிப்பொருள் அடியார்களுடைய இச்சையைப் பயன் படுத்துவது, அனுபவப்பொருள் அடியார்களுடைய செயல்களுக்கேற்ப மன அமைதியை யும், சாந்தியையும், ஆன்ம முன்னேற்றத்தையுமளிப்பது. இவ்வண்மைகளை இறைவனை வழிபடுமடியார்கள் உணர்ந்து, ஆத்மீக அருளாரமுத்ததை அனைவரும் பெற்று, உய்தி பெறுமாறு திரு தம்பலகாமம் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதியாசிய கோண நாத சுவாமி அருள் பாலிப்பாராக. திருப்பணிகளிலும், கும்பாபிஷேக விழாவிலும் திருத்தொண்டு புரியும் அன்பர்களும் பக்தர்களும் எல்லா நன்மைகளும் பெற்று உய்தி பெற, எல்லாம் வல்ல ஹம்ச கமலம்பிகா சமேத கோணநாத சுவாமி திரு வருள் புரிவாராக.

உமிரிக்காட்டுப் பிள்ளையார் ஆலயம்

கோணநர்யகர் ஆலயத்திற்கும், இப்பிள்ளையாருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. திருக்கோணமலை கோணநாயகர் ஆலயத்தின் வெளிவீதி அருகே உள்ள கிணற் றடியில் மழைக்கோ, வெய்யிலுக்கோ பட்டை நேர்ந்து, மாலை திருக்கோணமலையில் இருந்து புறப்பட்டு கால்நடையாகப் பொழுது புரச் சாமக்கோழி கூவ, உமிரிக்காட்டுப் பிள்ளையாரிடம் வந்து சேரும். அங்கிருந்து மேளதாளங்களுடன் அப்பட்டு கோண நாயகர் ஆலயத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். ஒருமுறை கோணநாயகருக்கு இப்பட்டுச் சாத்தப்படும். மற்ற முறை இப்பட்டு கந்தளாய் குளக்கட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, குளத்தில் நேர்ந்து, அதன்பின் கந்தளாய் பிள்ளையாருக்குப் பட்டுச் சாத்தி அபிஷேகம், ஆராதனை நடைபெறும். இவ்விழாவுக்குக் கிராமமக்கள் போவது வழமையானது. மாடு, கன்று காலையற் போன்ற இப்பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் நேர்ந்து வைத்தால் காலையற் போன மாடு, கன்று வீடு வந்து சேரும். இவ்விந்தை இன்றும் நிலவிகின்றது, நம்பிக்கை கொண்டால் தும்பிக்கையாவான்.

திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர்களின் உவகைச் செய்தி

— — —

திரு தம்பலகாமம் அருள்மிகு ஆதிகோணநாயகப் பெருமானது திருக்குடு முழுக்கு விழாவை முன்னிட்டு, பரிபாலன சபையினரால் வெளியிடப்படுகின்ற சிறப்பு மலருக்கு, திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர்கள் உவகைச் செய்தி அளிப்பதில் பெருமைப்படுகின்றார்கள்.

எம்மையெல்லாம் ஆண்டருள் புரியும் கோண மாமலை ஜயனின் திருக்குடமுழுக்கு விழாவில் தொண்டு புரியும் வாய்ப்பை எமக்களித்த எம் பெருமான் திருவடியை என்றென்றும் வணக்கி எமது பிறவிப் பயனை அடைவோமாக.

வணக்கம்.

இவ்வண்ணம்,
செல்லப்பா சிவபாதசந்தரம்
மதிப்பார்ந்த பொதுச்செயலாளர்.

இந்து இளைஞர் பேரவை,
திருக்கோணமலை,

14-1-1980.

**அருள்மிகு ஆத்தோண்நாயக சுவாமி தேவஸ்தான
தர்மகர்த்தா சகை**

இருப்பவர்கள் - இடமிருந்து வலம் :

மு. ஓ. கெல்வராசா J. P. U. G. ச. கா. சிவசுப்பிரமணியம் J. P.

(கெளரவ செயலாளர்)

(கெளரவ தலைவர்)

ஆ. தங்கராசா

(கெளரவ நலைகாரி)

நிற்பவர்கள் - இடமிருந்து வலம் :

S. T. தம்பிமுத்து அ. கதிகாரத்தம்பி க. ப. மாரிமுத்து

பிரதம சிவாச்சார்யர்

நங்கியாதினம் சுசான்சிவாச்சார்யர்
கலாநிதி
நா. சோமாஸ்கந்த சிவாச்சார்யர்

தேவஸ்தான பிரதம குரு

சிவாச்சார்ய சிரோமணி
ஸ்ரீ. நா. நாகேஸ்வரக் குருக்கள்
(திரு தம்பலகாமம்)

ஆலய பிரதமி சிறபாசாரியர்

திரு. எஸ். எஸ். மகேஸ்வரன் (சாமி)
அராமி மேற்கு, வட்டுக்கூட்டண்ட,
யாழ் நகர்

சிவசிவ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குட நண்ணீராட்டுப் பெருவிழா வாழ்த்து

இ. சண்முகராசா

(இளைஞர் அருள்நெறி மன்றச் செயலாளர், திருக்கோணமலை)

கோயில் என்றால் செந்தமிழ்ச் சைவ உலகுக்குச் சிதம்பரம் என்பது போல, செந்தமிழ்த்திருநாட்டில் கோயில் என்ற தனிச்சிறப்பினைப் பெற்று விளங்குவன், அருள்மிகு திருக்கோணமலையும், திருக்கோட்சிக்காரமும் என்பதை ஈழச் சைவ உலகம் நன்கறியும். வேறு எந்தத் திருக்கோயில்களுக்கும் இல்லாத தனிச்சிறப்பு திருமுறைப்பாடல் பெற்ற திருத் தலங்களுக்கேயுண்டு. அன்று திருத்தல யாத்திரையுடன், மனித சமுதாயத்தை ஒருவித மயக்க நிலையினின்றும் தட்டியெழுப்பி, வாழ்வின் சிறப்பினையும் உணரச் செய்து-வாழ்வளித்த இறைவன் திருவருட் சிறப்பினையும் உணர்ந்து - அறிந்து - அனுபவித்து வாழ வழிகாட்டியருளிய தனிச்சிறப்பும், பெருமையும் நமது திருமுறைகள் அருளிய சிவபக்த சிகாமணி களுக்கேயுண்டு. எனவே தான், அந்த அருளாளர்களின் திருமுறைப் பாடல்பெற்ற திருத்தலங்களுக்கும் தனிச்சிறப்புண்டு. இதனைச் செந்தமிழ்ச் சைவ உலகம் நன்கறியும்.

திருமுறைப் பாடல்பெற்ற திருத்தலமாக ஈழத்திருநாட்டில் விளங்குவது அருள்மிகு கோணநாயகர் திருத்தலம். அந்தத் தெய்வீக நிலையில் வைத்து எண்ணி, வழிபட்டு யீடும் சிறப்புக்குரியதாக விளங்கி யருளும், அருள்மிகு திருத்தம்பலகாமம் ஆதி கோணநாயகர் திருக்கோயில் திருப்பணிகள் இயன்றளவு நிறைவெப்பற்றுத் தெய்வீகச் சிறப்புடன் விளங்கும் இந்நல்வேளையில், எம்பெருமானுக்குத் திருக்குட நன்னீராட்டுப் பெருவிழா நிகழவிருப்பதும், அந்நிகழ்ச்சியில் செந்தமிழ்ச் சைவ சமுதாயத் தினர் கலந்துகொண்டு திருவருளின்பத்தைப் பெற்று, வழிபட்டுயீடும் சிறப்பினையும் பேற்றினையும் பெறுவது நாம் செய்த தவப்பயனே. இத்தெய்வீகத் திருப்பணியில் ஈடுபட்டுப் பணியாற்றிய திருக்கோயில் அறங்காவலர் குழுவினரும், மற்றும் திருக்கோயில் அடியவர்களும், அன்பர்களும் உண்மையில் திருவருளின் தெய்வீகப்பேற்றிற் குரியவர்களே என்பதில் ஜயமில்லை. எனவே, எல்லையற்ற பரம்பொருளின் திருவருளையும், திருவருட் சிறப்புமிக்க நற்றிருப் பணிகளையும் வாழ்த்தி வணங்குவது நாம் வாழ வதற்கே. அந்த ஷகையில் மேலும் திருக்கோயில் அறங்காவலர் குழுவினரும், அடியவர்களும், அன்பர்களும் பீடுடைய பெருமானின் திருப்பணிகளில்கூட்டும்பை ஈடுபடுத்திச் சிறந்து விளங்கும். அதன் பயனாக நிகழும் எம் பரம்பொருளின் திருக்குட நன்னீராட்டுப் பெருவிழா, மனித சமுதாயத்தின் அல்லக்கள் நீங்கி மகிழ்ந்தினிது வாழ்ந்து திருவருடப்பணிகளில் சிறந்து விளங்கத் திருவருள் பாலித்தருளி வழிகாட்டியன்றுவதாக பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சிவசிவ

திருச்சிற்றம்பலம்

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

“நமச்சிவாய வாழ்க்”

வணக்கம்.

சிவமயம்

வாழ்த்துச் செய்தி

திரு தம்பலகாமம் அருள்மிகு ஹம்ச கமனைப்பிகை மேத ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயக சவாமியின் ஆலயம் சாஸ்திர விதிப்படி புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பெற்று, சிறந்த தேவஸ் தானமாகப் புத்தொளி பிரகாசிக்க உத்தம மஹா கும்பா பிழேக விழா நிகழும் இவ் வேளையில் இக்கைங்கரியத்தை முன்னின்று உழைத்து நிறைவேற்றிய புண்ணிய சீலர்களுக்கும், தரிசிக்கும் அடியவர்களுக்கும் சகல செல்வங்களையும் ஆண்டவன் அருள வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்து, திரு கோணமலை தம்பலகாமம் இந்து இளைஞர் மன்றத்தினரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மன்றபம் ஒன்று அமைப்பதற்கான இடத்தை வழங்கிய தர்மகார்த்தா சனையினருக்கு எமது இதயங்களிந்த நன்றியையும், நல் வாழ்த்துக்களையும் சமர்ப்பிப்போமாக.

வாழ்க வாழ்க.

ஆசியுரை

பி. சென்றத் தயல்

(பொது நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் அலுவலகம்)

தம்பலகாமம் கோணநாயகர் ஆலயப் பரிபலான நம்பிக்கை சொத்துப் பொறுப்பாளர் என்ற முறையில், தம்பலகாமம் கோணநாயகர் ஆலயத்தின் கும்பாபிஷேகத்தையொட்டி ஆசிச் செய்தி அனுப்புவதையிட்டு எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. சகல ஆசிகளும் கிடைக்கப் பெற்று இந்தப் புனித காலத்தில் நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பாக நடந்தேறப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இத்தருணத்தில் மேற்படி ஆலயப் பரிபாலன சபையை, இந்தக் கடினமான வேலையில் மிகவும் திறமையாகவும், விரைவாகவும் செயற்பட்டு நடத்தி முடித்த மைக்காக வாழ்த்துகிறேன்.

6-12-79

தம்பலகாமம் - சம்மானதுறை, மாரியம்மன் ஆலயம்

பல நூற்றுண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இவ்வாலயத்தில் அழகிய சாஸ்திர முறைப் படியான தூர்க்கை, காளி, மாரியம்மன் கற்சிலை விக்கிரகங்களை கிராமவாசிகள் வழி பட்டு வருகின்றனர். இவ்வாலயத்தில் இருந்து ஆகிகோணநாயகர் உற்சவ காலத்தில் காவடி, பாற்கரகம் கொண்டுசெல்வது வழமை. நவராத்திரிப் பூசை இவ்வாலயத்தில் மிக விமரிசயாக நடைபெறுகிறது. இக்கோவில் மாரியம்மனை வருடம் ஒருமுறை அர்வலமாக தம்பலகாமம் முழுவதும் கொண்டு செல்வார்கள். தற்பொழுது இவ்வாலயத்தின் நிர்வாகிகள் ஆலயத்தைச் சிறப்புற நடாத்துவதுடன் பல மண்டபங்களையும், சுதை விக்கிரகங்களையும் அமைத்துள்ளார்கள்.

தம்பலங்காமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலய கும்பாபிஷேகத்தை யொட்டி.

தம்பலங்காமம் அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் பரிபாலனசபையின் வாழ்த்துரை

மழைக்கு மாரி என்ற பெயருண்டு. உலகிலுள்ள உயிர்கள் அனைத்தும் ஆதிபரா சக்தியின் மக்களோ. அம்மக்களாகிய உயிர்கள் மீது கருணையை மாரி போல பொழிந்து அவர்கள் கலக்கமடையாவன்னம் காப்பாற்றும் காரணத்தால் வேதம் அந்த அம்மையை “ மகா மாரி ” என்று போற்றுகிறது. பக்தர்க்கட்டு அருள் மாரி பொழிந்து குளிர்ந்த பேரருளை உடையவளாய் இருத்தலினால் அருள்மிகு முத்துமாரி என அழைக்கின்றனர். வணங்காதவர்க்கு பிணியாக, வணங்கினால் பிணிக்கு மருந்தாக விளங்குகின்றனர். அதோரமென மக்காலம் தம்பலகாமப்பற்று மக்களின் வாழ்வுக்கும் வளத்திற்கும் ஆதாரமென மக்கால கிராமதேவதையாக போற்றப்பட்டு வருவது தம்பலகாமம் சம்மாநதுறையம்பதி அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்பாள்.

இந்னன்னுளில் அம்பாள் கோயில் கொண்டெமுந்தருளி இருக்கும் ஆலயத்தின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகவும், விசேட வைபவங்கள் ஆராய்வதோடு எமது ஆலயத்திற்கும் கோணேசர் ஆலயத்துக்கும் ஆரம்பகாலந் தொட்டு இருந்து வந்த தொடர்புகளை ஆராய்வது பொருத்தமானது.

முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் எத்தனையோ பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அது அமைந்துள்ள இடத்தில் கற்கட்டடமாக கட்டப்படுமுன் சிறிய ஒலைக் கொட்டிலே ஆலயமாக விளங்கியதாக அறியக்கிடக்கின்றது. இந்த ஆலயத்தில் அமைந்துள்ள விக்கிரகங்கள் மாரியம்மன், பத்திர்காளி, தூர்க்கை ஆகியவற்றின் சிலைகள் குளக்கோட்டு மன்னவகாலத் தொடர்பு வாய்ந்த கல்வெட்டு ஆதாரங்களைக் கொடுக்கின்ற சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது. இப்படியான சிறப்புக்களை பெற்ற ஆலயத்துக்கு நீண்ட காலத்துக்குப் பின் 1936ம் ஆண்டளவில் புதிய கற்கட்டடம் அமைத்து கும்பாபிஷேகம் நடாத்தப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. தற்போது இவ்வாலயம் பழமையடைந்து இடிந்து விழக்கூடிய நிலையில் இருப்பதை யாவரும் அறிவர். ஆலயத்தின் ஒரு பகுதி பொதுமக்கள் உதவியால் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அம்பாள் இவ்லூரின் கிராம தேவதையாகப் போற்றப்படுவதால் அம்பாளின் அருளை மக்கள் நன்குணர்வதாலும் கோவில் திருப்பணிகளுக்கு இலகுவில் பணம் உபகரிக்கப்படுகின்றது. ஆலய கட்டட, விசேடத்தின் உற்சவகாலங்களில் பொது மக்களின் உதவியே பெரிதும் பயன்பட்டுவருகிறது. அத்துடன் கோணேசர் ஆலய பரிபாலன சபையாளின் உதவியும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த ஆலயத்துக்கு மின் இணைப்பை ஏற்படுத்த திருமலை தேசிய அரசுப் பேரவை உறுப்பினரின் உதவியும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அம்பாளுக்கு ஆளிமாதத்தில் வரும் திருவாதிரை நட்சத்திர நாளில் ஊர்வலம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. நவராத்திரி விழாவும் புரட்டாதி மாதத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. இது தவிர கோணேசர் ஆலயத் திருவிழாக் காங்களில் அம்மன் ஆலயத் தில் இருந்து பக்தர்கள் நேர்த்திகடனுக்கக் காவடி, பால் செம்பு, கற்பூரதீபம் முதலிய வற்றை வருடா வருடம் கூட்டம் கூட்டமாக எடுத்துச் செல்வது வழக்கம்.

இன்னன்றில் பெருமானுக்குப் புதிய ஆலயம் அமைத்து. கோணசப்பெருமானை அதில் எழுந்தருளச் செய்து அப்பேரான்ந்தக் காட்சியைக் கண்டுகளிக்கும் தம்பலகாமம் வாழ் சைவப் பெருமக்கள் பெரும் பாக்கியமுடையவர்கள்.

ஆதிகோணேசப் பெருமானுக்கு புதிய ஆலயம் அமைத்த பரிபாலன சபையினர்து செயலீப் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது. வாழ்க அவர்கள் நற்பணி. கோணேசர் அருளால் ஆலயத் திருப்பணி இனிதே, நிறைவேறி எல்லோரும் எல்லா நலமும் பெற ஆசிர்வதிக்கின்றோம்.

இவ்வள்ளும்
தம்பலகாமம் மாரியம்மன் பரிபாலனசபை
தம்பலகாமம்

தலைவர்:
க. கிருபானந்தன்

செயலாளர்:
க. விஜுயரேட்டனம்

பொருளாளர்:
த. நாகராசா

முன்னர் வீழ்ந்திடு சிகரி காளத்தியாய் மொழிவர் பின்னர் வீழ்ந்தது திருச்சிரா மலையெனும் பிறங்கல் அன்னதற் பின்னர் வீழ்ந்தது கோணமா வசலம் இன்ன முன்றையுந் தஷினை கைலையென் றிசைப்பார்

வாழ்த்துரை

ச. சிவதாசன்

(வெமன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்,

இலங்கைவாழ் இந்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கோயில்கள் பல உள். ஆனால் தொன்மையும் சரித்திரப் பிரசித்தியும் பெற்றவை சில. அவற்றுள் சிறப்பாக விளங்கும் ஒரு திருக்கோயில் திருத்தம்பலகாமம் அருள்மிகு ஸ்ரீ ஆதி கோண நாயகர் ஆலயமாகும். இப்படிப்பட்டதோர் ஆலயம் அதன் பழம் பெருமைக்கேற்பச் சிறந்த முறையில் கட்டப்பெற்றது மிகவும் பொருத்தமாகும். இதன் நிமித்தம் நிகழவிருக்கும் மகா கும்பாபிஷேகம் எல்லோர் மனத்திலும் ஒரு தென்பையும் மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

அன்னியர் ஆட்சியிலும் அழியாது, மக்களால் கண்ணே போற் காக்கப்பட்டது கோணநாயகர் கோயில். திருக்கோணஸ்வரம் சிதைவுற்றகாலத்தும் பக்தர்களுக்குப் பக்கபலமாயிருந்த பெருமை இக்கோயிலைச் சாரும். இக்கோயில் திருத்தயமைக்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் பல காலமாகப் பல்லாயிரம் மக்களின் சிந்தையில் உருப்பெற்று, இப்போ சிறப்பாக நிறைவெறவிருக்கின்றது. இப் பணியைச் சிந்தையில் வைத்து செயலாற்ற முன்வந்தவர்களுக்கு தமிழ்சூறும் நல்லுலகம் எப்போதும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது.

திருத்தம்பலகாமத்தின் பெருமைக்கும் அங்கே வாழும் மக்களின் வாழ்வுக்கும் ஏதுவாகவிருக்கும் கோணநாயகர் ஆலயமாகும்பாபிஷேகம் எல்லாவிதத்திலும் சிறப்புற அமைய எமது வாழ்த்துக்களும் நல்லாசிகளும் சேர்வதாக.

31-11-79.

நாயன்மார் திடல்

கிராம தேவதைகள் பூசைக்குப் பேர் பெற்ற ஓர் இடமாகும். இங்கும் கிராமத்தில் ஏற்பட்டக்கூடிய கஷ்டங்கள் போக்குவதற்காக குழுமாடுகள் கட்டி கிராமிய முறைப்படியும், கல்வெட்டுப் பிரகாரத்தின்படியும் வேள்வி, மடை முதலியன் அதற்கென அமைத்துள்ள திருக்குளத்துக் கட்டாடியார் அவர்களைக் கொண்டு செய்வித்து அதன் பலை இன்னும் மக்கள் பெற்றுவருவதைக் காணலாம்.

ஆலய வரலாறு

திருவாளர். சந்திரசேகரம்பிள்ளை ஜெயச்சந்திரன்

‘வாய்ந்த நிலைமூடியும் மலரடிமேலேறிட்டு வைத்த தானும்
காந்து மணிச்சிலம்பொலியு மொருபாகம் குகவிடுத்தகையுமார்பும்
பாந்தளைாம் விரித்தாட விரித்தகைப் பரப்புமொருபாகமாது
மேந்தி யோருகயிலைமலை நிற்குமிறைதன்னை மனத்திருத்தல் செய்வோம்.

தாயின் பொருட்டு வடகயிலையில் பெற்றெடுத்த விங்கம் மகாவிஷ்ணுவினால் கோகர்ணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதும், தென்கயிலையாம் தக்ஞினகைலாசமான திருக்கோணமலையை நோக்கி வரலானான் இராவணன். திருக்கோணஸ்வரர் அருள்செய்வ தாகக் காணேம். காலம் நெடிதேகியது. வெகுண்டெழுந்தான் இராவணஸ்வரன்! ‘சந்திரஹாசம்’ அவனது வாள். வெட்டிவிட்டான் மலையின் ஒரு பகுதியினை இடர்த தெடுத்து இடம் பெயர்க்க முற்பட்டான் இராவணஸ்வரன். சிவகணங்கள் நடுங்கின் மாதுமையாள் பயந்தெழுந்தாள்; புன்னகை பூத்தார் எம்பெருமான்; எழுந்தார்; இடது காலை ஊன்றினார். ஊன்றியது இடது காற் பெருவிரல். மலையை நிலைநிறுத்த அவர் செய்த திருவிளையாடலது. அசைந்த மலையை; இராவணன் அசைத்த மலையை நிலைநிறுத் தினேன் ஈசன்.

‘வாளினால் வேலினான் மால்வரை எடுத்த தின்தோளினான் நெடுமுடி தோலையவே ஊன்றிய தாளினான் இறைவன்’ ‘நவங்கொள் கால்விரல் சங்கரன் ஊன்றினான்;’ வலது தாலைச் சற்றே உயர்த்தினான் மலரடிமேல் ஏறிட்டு வைத்தான் எதற்கு? எடுத்த அரக்கக் கெநிய விரல் ஊன்றிக் கருத்து முரிய அடர்த்தற்காக. அரக்கர்க்கு இறைவன் முடியும் தோனும் மணியார் விரல் தன்னால் நெருக்கி அடர்ந்தார். சிலம்பு ஒலித்தது; இடது கரத்தை நீட்டினார்; மாதுமையாளைத் தன்மார்போடு அணைத்தார். இறைவன் திருவிளையாடல் அது.

தாருகாவனத்து ரிவிகளின் கார்வத்திற்குப் பங்கம் விளைவித்த போதும், தில்லைக் காளியின் எல்லையில் நடனத்தை நிறுத்தும்படி செய்த ஊர்த்துவ தாண்டவத்தின் போதும், அத்திருவிளையாடல்களைச் செய்த வடிவோடு. இலங்கை மன்னன் முடி தோளிற எழிலார் திருவிரலால் விலங்கல் விடையாட்ந்த போதும், ‘எறிகடல் புடைதழுவ இலங்கை மன்னை முறிப்ப வரையிடை அடர்ந்த மூர்த்தியாய் எம்பெருமான் விளங்கினார். திருக்கோணைசலத்தில் இலங்கையர் தலைவரைப் பண்பட வரைதனில் அடர்செய்த கைபங்கழல் வடிவினராய், ஆதிக்கோணைசராய், ஆதியாகிய கோண நாயகராய் மன்னு திருக்கோணமாமலையின் மாதுமைசேர் பொன்னும் கோணைசப் புராதனனுய் வீற்றிருந்த எம்பெருமானை 1624ம் வருடம் சித்திரைத் திங்கள் முதலாம் நாளாகிய புதுவருடத் தன்று, பறங்கியர் கைப்படாது தப்பவைத்து ஆதிகோணைசராலய பழையவரை தம் பலகாமக் காட்டினாடே சுவாமி மலைக்கு எடுத்துச் சென்று நாளொன்றிற்கு இரண்டாண

அரிசியில் (600 கோத்து) கறியமுது செய்து நைவேத்தியம் வைத்த நிலை மாறி, கோணுமலைக் கிழங்கினை நெவேத் தியமாய் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். கோவிலிருந்து அவரைக் காப்பாற்றி வெளியேற்றிய தொழும் பாளர்கள் பதினேராயிரம் தீபங்கள் சுடர்விட்டெரிந்து அழகு செய்ய, அலங்காரமாய் அமைந்திருந்த ஆயிரம்கால் மண்டபம் பொலிவுடன் விளங்க, எழிலார் பொன்னம்பலவாணன் சிவகாமி அம்மையாருடன் தேரிற் பவளி வரப் புறப்பட்டிருந்த சமயமது. மக்கள் கூட்டமாய்ப் பெருவிழாவில் கலந்திருக்க ‘டென்னிஷ்’ தேசக் கப்பல்கள் கரையை அண்டாவண்ணம் பறங்கியராம் போத்துக்கேயரது போர்ப் பீரங்கிகள் பீறிட்டலற, நூறுபோர் வீரர்கள் எண்பது போத்துக்கேயருடன் காவல் நிலையில் நிற்கக் கண்டி மன்னன் ‘செனரதன்’ கணகளில் மன்னுவில் வேற்று மிலேச்சர் வராது காப்பதற்கே கோட்டை என்று குரல் கொடுத்துப் பாபநாசச் சுணையருகே மலையடி வாரத்திலிருந்த அழகுறு ஆலயத்தினையும், மலையின் மத்தியில் கோணநாயகராலயத் திறகுத் திரும்பும் திருப்பத்திலிருந்த மற்றதோர் ஆலயத்தினையும், மலையின் உச்சியினிலே சிகரமாய்த் திகழ்ந்து, நானுராறடி உயரத்திலிருந்து ஐந்தாறு மைல்களுக்கப்பால் கடலோடிகட்டுக் கலங்கரை விளக்கமாகவும் அமைந்திருந்த தலைமைக் கோவிலினையும் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கிக் கோயிற் செல்வங்கள் அனைத்தினையம் கொள்ளையிட்டுச் சூறையாடினான் கொன்ஸ்ரைன் டை ஸா நொறங்ஹா.

விஜயன் (கி. மு 543 – 504) தனக்குச் சந்ததியில்லாத காரணத்தினால் தனது தமிழ் சுமித்தனை அழுத்துப் பட்டம் கட்டுவதற்காகச் சிங்கப்பூரத்திற்கு தூதுக் குழு வொன்றினை அனுப்பி வைத்தான். சுமித்தனது மூன்றாவது மகஞன் பண்டுவசதேவனைன் பான் முப்பத்திரண்டு மந்திரிகுமாரர்களோடு தபசிகள் வேடம்* பூண்டு மகாகாந்தரா நதிதீரக்கரையில் (கி. மு. 444) இறங்கியதாக அறியக் கிடக்கின்றது. இஃது திருக் கோணமலையாகவோ தம்பலகர்மமாகவோ இருக்கலாம். பண்டுவசதேவன் மனந்த பக்தத்சேனை என்பாளைக் கங்கை நதிதீரத்தில் அவன் தந்தை தோணியில் ஏற்றி அனுப்பி வைக்கும் போது திருக்கோண மலையாய் ‘கோணகமக்க’ என்ற கவர்க்கத்தில் வந்திறங்கினான் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

கைமுனு காலத்தில் (161 – 137) வெள்ளரசுக்குத் தூபி எழுப்பப்படும் போது ‘தம்பபித்த’ என்றதோரிடத்தில் ‘செம்பு’ கிடைக்கப்பட்டு அரசனிடம் கொடுக்கப் பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ‘தம்பபித்த’ என்ற சொல் ‘தம்பலகாமப்பற்றுக்’ இருக்கலாம்.

‘மகாசேனன் முடிகுட்டப்பட்டதும்’ (கி. பி 277 – 304) மின்னேரியாவில் மணிக் கிர விகாரையினைக் கட்டும்போது ‘சிவவிங்கங்களமைக்கப்பட்ட பிராமணியக் கடவுள் கோவில்கள் மூன்றினை அழித்து, கோகணன் விகாரையினையும்’ இறக்கவிலீ விகாரையினையும் பிராமணக் கலந்த என்றதோரிடத்தில் ஓர் விகாரையினையும் கட்டி முடித் தான் என்று மகாவம்சம் கூறுகின்றது. கோகணன் விகாரை கோணைசர் ஆலயத்தை இடித்து உண்டாக்கியதாகவும், இறக்கவிலீ விகாரை இறையாதொகிய சேருவாவிலீ விலிருந்த சிவன் கோவிலை இடித்து உண்டாக்கியதாகவும், பிராமணக்கலந்த கங்கதலாவாயா கந்தளாயாம் விஜயராஜ சதுர்வேதி மங்களத்திலிருந்த சிவன் கோயிலை இடித்து அமைத்ததாகவும் இருக்கலாம்.

விஜயன் குலத்தில் வந்த உக்கிரசிங்கராசன் என்பவன் திசையுக்கிரசிங்கசோழன் புத்திரி மாருதப்புரவீகவல்லியை மணந்து வாலசிங்கன் என்பவனை பெற்றெடுத்தான். இவன் முடி சூட்டியபின் ‘ஜெயதுங்கவரராசசிங்கன்’ என்ற பட்டப்பெயர் பெற்றுள்ளது. இவனே திருத்தம்பலகாமக் கோயிற் திருப்பணி செய்துள்ளான் என்று அறியக்கிடக் கின்றது. இவன் காலம் ஒன்பதாம் நூற்றுண்டாக இருக்கலாம்.

கி. பி 850 அளவில் 2வது நந்திவர்மனும் பல்லவ மன்னனின் ராஜப் பிரதி நிதியாய் தஞ்சாவூரில் அரசாண்ட விஜயாலயனின் மகன் 1வது ஆதித்யன் (கி.பி 871 - 907) 2வது வரகுணபாண்டியன் கி.பி. 880ல் வென்று அபராஜிதபல்லவனையும் வென்றுள்ள அபயராஜிதன் இறந்ததும் பல்லவசாம்ராஜயம் அழிந்து சோழ சாம்ராஜ்யம் தலைதூக்கியது. ஆதித்யனின் மகன் 1வது பராந்தகன் (கி.பி. 907 - 956) மதுரையைக் கைப் பற்றி பாண்டி நாட்டைச் சோழசாம்ராஜ்யத்தோடு இணைத்தான். அவ்வேளையில் பாண்டிய மன்னாய் விளங்கிய 2வது இராஜாங்கிர பாண்டியன் 5வது காசபனின் (கி.பி 913 - 923) துணையைச் சோழருக்கு எதிராக நாடினான். சோழனேடு செய்த யுத்தத்தில் தோல்வியடைந்த இராஜாங்கிர பாண்டியன் இலங்கையில் ஒடி ஒழித்தான். இவனுடேயே தம்பலகாமக் கோவிற் திருப்பணி நடந்திருக்க வேண்டும்.

இதனை அரன் செய்வதாய் தற்போது கோவிலிருக்கும் இடத்திலிருந்து சிறு தொலைவில் “தினேரி” என்றதோரிடமும் “பண்டி ஊத்” தென்ற இடமும் இருக்கின்றது. “தினேரி” “திருநகரி” அல்லது ‘திருநகர்’ மாகவும் ‘பண்டிஊத்து’ ‘பாண்டி யூற்று’ பாண்டியன் ஊற்றுக்கும் அமைந்திருக்கலாம். அழிபாடுண்ட சிவாலயம் ஒன்று இங்கு இருந்ததற்கு அறிகுறியுண்டு. மேலும் இவ்வாலயத்திலிருந்து சிவலிங்கம் ஒன்றும், நந்தி ஒன்றும் திரு தம்பலகாமம் கோணேசர் ஆலயத்துள் பல வருடங்கட்டு முன்னர் கொண்டு வரப்பட்டு இன்றும் அங்கு இருப்பதைக் காணலாம்.

அங்கிருந்த ஒருசில கருங்கற்கள் சிலவற்றைத் தம்பலகாமம் ஆலயத்திருப்பணியிலோ கண்டி மன்னனின் உதவியோடு செய்யும் போது அம்பாள் வாயில் முன் மண்டபம் மகாமண்டபம் கற்றுரண்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

“மிக்கசிலங்கை நாடில் விரிக்குமிப் பரிதியோகசி
உக்கிரசேன சிங்கனுதவிய சிறுவனென்னு
ஸ்மக்கடுங் களிற்றுத்தாணை வரராசசிங்க மன்னன்
புக்கு மாற்றவர்கள் போற்றப் பெருவிலாவரச செய்தான்”

என்றும்

“மாநிலம் புகழும் வீரவராச சிங்கன் என்னும்
மேன்மைகொள் வேந்தன் தன்பால் விழிதுயில் கனவில்மேவி
வானவர் முனிவர் கானுமலரடிப் புனிதஞ்செங்
கோருள் நீர்மை தன்னுல் இனையள் கூறலுற்றுன்”

என்றும்

திரிகோணூசல புராணம் கூறும்.

இவனே வீரவராசசிங்கன் இவனை 2ம் இராஜசிங்கன் (1635 — 1687) என்று இடர்படுகின்றனர். 1624ம் வருடம் போத்துக்கேயர் கோணேசராலயத்தை இடிக்கும் போது ‘பாண்டியன் ஊற்றுகிய’ திருநகராம் தம்பை மாநகரிலிருந்த கோயிலும் இடிபட்டிருக்கலாம். 1637ம் வருடம் ஆலயம் இடிபட்டுப் பண்ணிரண்டாண்டு பூர்த்தியானதும் சுவாமிமலையாகிய இடத்தில் பண்டார மடுக்களும், எழுதிய கல் முறிப்பு, கிளிக்குஞ் சாறு இருக்கும் சூழில் தாமரைக் கட்டுக் குளத்தில் சிலகாலம் வைத்து வழிபட்டு வந்த ஆதிகோணநாயகரை பறங்கியர்க்குப் பயந்து காட்டில் வாழ்ந்து வழிபட்டு வந்த அன்பர்கள் கண்டிராசன், 2வது இராஜசிங்கன் உதவியோடு தற்போதைய ஆலயத்தை அமைத்திருக்கலாம்.

‘கொட்டடி வெட்டு வயல்’ என்று கோவிலின் அருகிலிருக்கும் வயலிடையே கண்டிய மன்னனது கோட்டை அமைந்திருக்கலாம். கொட்டடி வெட்டுவயல், கோட்டை யடி வெளியாகவிருந்து அருகிலிலேயே ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். முள்ளியடித் துறை என்று அன்றும் கிட்டங்கித்துறை என்று இன்றும் அழைக்கப்படும் துறையில் உருக்கள் மூலம் பொருட்கள் வந்திறங்கியதாகவும் அறியக்கிடக்கின்றது.

1637 ம் ஆண்டு தம்பலகாமத்து ஆலயத் திருப்பணி நடக்கும்போது கருந்தேக்கு கடலில் வந்தடைந்ததாகவும், திருப்பணிக்கு அதுவும் உதவியதாகவும் செவிவழிச் செய்தி உண்டு,

மேலும் சுவாமிமலையை அடுத்துள்ள சூழிலில் தேரோடும் வீதியென்றும், மாளிகை-கேணியாகியவற்றின் அழிபாடுகள் இருப்பதாகவும் அறியக்கிடக்கின்றது.

“சரசோதி மாலை” என்ற சோதிடநூலைச் செய்த போசராசர் என்பவர் அந்தநூலில்,

“உரைத்த சகவருடமுறு மாயிரத் திருநூற்
ரெரு நாலெப்டினிலிலுவ சந்தந் தண்ணிற்
றுரித்திடு வைகாசி புதன் பணியினிற்
றும்ஸை வளர் பராக்கிரம வாகு பூவ
னிருந் சூர வயிற் சரசோதி மாலை பீரா
றெய்து படலநூற் ரெஞ் பான் முப்யானுன் காம்
விருத்த மரங்கேற்றினானுற் போசராச
விஞ்சை மறை வேதியனும் புலவரேறே.”

என்றதன்படியும், அந்தநூலின் முகவுரையில் தம்பைமாநகரை ராஜதானியாய்க் கொண்டர சாண்ட பராக்கிரமபாகு மன்னன் கட்டளைப்படி, போசராசரால் பாடப்பட்டது என்று இருப்பதாலும், தம்பைமாநகரை அரசோச்சிய மன்னர்கள் காலத்தேயே கோணேசராலயம் இருந்திருக்க வேண்டும். சகவருடம் 1232 கி.பி. 1310 இருக்கும். 1302 இல் மூடிகுட்டிய 3 ம் பராக்கிரமபாகுவே இங்கு ‘தம்பைவளர் பராக்கிரமபாகு பூவன்’ என்று குறிப்பிடப்படுவான்.

“பராக்கிரமபாகு” என்று இரண்டொரு பாண்டிய மன்னர்கள் இலங்கை அரியனையில் காலத்திற்குக் காலமிருந்திருக்கின்றார்கள்.

1017ம் ஆண்டளவில் 5ம் மகிந்தன் சோழர்களால் வெளியேற்றப்பட்ட பிற்பாடு கசபன் விக்கிரமபாகு என்ற பெயரோடு அரசாண்டு ஜகதபாலனால் 1059ல் இரண்டொரு சிங்கள மன்னர்களின் கிளர்ச்சியின்பின் சோழர்கள் பராக்கிரம பாண்டியனை அரியனை

ஏற்றினர். விஜயபாகுவின் சகோதரி மித்தாவும் ஒரு பாண்டிய இளவரசனையே மண்நதாள் இவன் வழிப் பேரனே பெரும் பராக்கிரமபாகுவானுன். இதற்கிடையில் விக்கிரமபாண்டியன் என்பானும் அரசாண்டுள்ளான்.

6ம் 7ம் நூற்றுண்டில் பல்லவர்கள் காலத்தும், 9 முதல் 11ம் நூற்றுண்டுவரை சோழர் காலத்தும் 12ம் 13ம் நூற்றுண்டில் பாண்டியரது காலத்தும் பொலநறுவை அநுராதபுரம், திருக்கோணமலை முதலிய இடங்களிலெல்லாம் சிவாலயங்கள் சிறப்புற இருந்திருக்கின்றது. திருமங்களாய், கந்தளாய், முதூர் போன்ற பல இடங்களிலும் இடிபாடுனுடு அழிபட்ட பல சிவாலயங்களிருப்பதனால் தம்பலகாமத்திலும் சிவன் கோவில் இருந்திருக்க வேண்டும்,

இலங்கையிலுள்ள மற்றையச் சிவாலயங்களைத்திலும் சிவாகமம், காரணகமம் முதலிய ஆகம முறைப்படி பூஜைகள் உற்சவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கத் திருக்கோணமலை ஸீ பத்திரகாளி கோவில், வீரகத்திப்பிள்ளையார் கோவில், தம்பலகாமம் கோணேசர் கோவில், வெருக்கல் சித்திரவேலாயுதர் கோவில் ஆகிய கோவில்களில் மட்டும் ‘மகுடாகம விதிப்படி பூஜை’ உற்சவங்கள் விழாக்கள் நடக்கின்றன.

குளக்கோட்டன் கல்வெட்டுப் படி வழங்கிவரும் பத்ததிகளின் படியே பொங்கல், மட்டை, வேள்வி, விழா முதலியன இவ்வாலயத்தில் பழைய வழக்கப்படி நடந்து வருகின்றன.

தானத்தாரென்று தம்மையே தானமாய்க் கொடுத்தோர் முப்பது குடியினரை மருங்கூரிலிருந்து இங்கு கொணர்ந்து, அவர்களுள் ஏழு குடியினர்க்கு ‘ராயர்’ பட்டமும் சந்தான் குளக்கோட்டன். அன்றுடம் வரும் பொருளின் வரவும் செலவும் இறைவனுக்குத் தினம் தினம் ஆராத்தி எடுப்பதுவும், நடனமாடுவதும், பன்றிகுற்றல் முதலியனவும் இவர்களது கடமையாகப் பணித்தான்.

மேலும் இறைவரது திருப்பணிக்கு ஆட்கள் போதாதென்று காரைவாய்ந்த வளநாடு சென்று இருப்பதொரு குடிகளை வரிப்பிடித்து வரிப்பத்தாரென்றும் அவர்களில் ஐந்து குடியினர்க்கு ‘பண்டாரம்’ என்ற பட்டமும் சந்தான். இவர்களது கடமை களையும் குறித்துள்ளான் குளக்கோட்டன். பட்டாடை கொய்தல், கட்டல், புஷ்ப பத்திரம் எடுத்தல், தூர்த்தல், விளக்கேற்றல் கோவிற்தளபாடங்களை விளக்குதல் தீர்த்த மெடுத்துக் கொடுத்தல், நெல்லுக் குற்றல், நடனமாதர்க்கு முட்டுவகை கொட்டல், நரபலியானுக்கு கரும்பாவாடையிடல், கொடி யேற்றல், இறக்கல், கட்டல், சுமத்தல், சந்தனம் அரைத்துக் கொடுத்தல் மற்றும் ஆலயத்து உட்பணிகளைல்லாம் இவர்களே செய்து வந்தனர், நெல்வயல்கள் இவர்கட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது மதுரையினின்று தனித்துண்ணுப் பூபால வன்மையை அழைத்து வந்து திருக்கோணமலைக்கு அரசாங்கக்கிணுன்

திருநெல்வேலிக் கனகசந்தரப்பெருமாள் பெரியவளமைப் பத்ததிதாங்கி வருடக்கணக்குகள், மானியத் தொகை முதலியன குறிப்பதற்குக் கட்டுக்குளப்பற்றில் நிலா வெளியில் அமர்த்தப்பட்டார். ‘இந்து வெளியாம்’ நிலாவெளியார் விழாக்காலங்களில் காப்புக் கட்டி ஆற்வணம் சுத்த நெல்லுக் கொணர்ந்து கொடுத்தல் வேண்டும்.

கொட்டியாயுரப்பற்றேர், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தயிர், பால், சந்தனம் கொடுக்கவேண்டு மென்றும் பணித்தான். ‘இறையாத்தீவாம்’ சேருவாவிலையிலிருந்து ஆமணக்கெண்ணெய், இலுப்பெண்ணெய், புன்னை எண்ணெய் முதலியனவற்றைக் கொள்ளிமுளை மீகாமனிடத்துக் கொடுக்க, கெளரி முனையாம் கெளவுரியாவினின்று மரக் கலத்திலேற்றிக் கோணேசராலயத்துள் அமைந்திருந்த ஏழு கிணறுகளுள் அவற்றை நிறைக்க வேண்டும்.

மேலும் இன்றையச் செவிவழிச் செய்திக் கிணங்க, திரியாயிலிருந்து தாமரை நூற்றிரியும், சூச்சவெளியிலிருந்து யாகத்திற்குக் குச்சகளும் கொடுக்கப்பட்டன என்றும் சம்பூரிலிருந்து சம்பா அரிசியும், கட்டபறிச்சானிலிருந்து யாகத்திற்குக் கட்டைகளும், சந்தனக் கட்டைகளும், மல்லிகைத் திவிலிருந்து மல்லிகைப் பூக்களும் கொடுக்கப் பட்டதாக அறியக் கிடக்கின்றது.

ஆலயம் அழகுற அமைந்து விட்டது. ஏழு கிணறுகள் துலாவிட்டு வாளிகளோடு மைந்திருக்கும். எண்ணை வகைகள், பசு நெய், தேன், பால் நிறையவிருக்கும் பதி ஞேராயிரம் திபங்கள் நிதமும், பத்தும் நடனமாதர் ஆராத்தி அரணருள் பெறும் காட்சி அழகாயமைந்திருக்கும். பாசுபதர் இறைவனுக்கு அண்போடு தினமும் மூன்று வேளை பூஜை செய்வர். இந்திலையில் குளக்கோட்டன் கோட்டையைமத்தபின் குளமயைக்க முற்பட்டான் பாசுபதர் இறைவனிடம் உத்தரவு பெற்றனர். கணபதி முருகன் இவரிடம் விடைபெற்றுன் குளக்கோட்டன்.

“திருந்துகலி பிறந்தைஞ்ஞாற் ரெருபது டனிரண்டான்டு சென்றபின்னர், புரிந்தியப் மாதமதி வீரரந்தாற் தேதி திங்கள் புணர்ந்த நாளில் தெரிந்த புகழாலயமாஞ் சினகரமுங் கோபுரமும் தேரூர் வீதி பரிந்துரத்ன மனிமதிலும் பாவநாசகச் சுளையும் பகுத்தான் மேலோன்.”

மேலான திருக்குளத்தை இதற்கடுத்த நாலாண்டில் விளங்கச் செய்து மகாவளி கங்கை நீரைத் திசை திருப்பி திருமாலை நினைத்து மடைதிறக்க வேண்டினான்.

மாயவனைக் காவல் நீ இக்குளத்திற்கு என்று குளக்கோட்டன் கூற மகாவிஷ்ணுவும் ‘விநாயகன்’ எழில் முனியாம் காளமாமுனி ஏழு இறைவராம் தெய்வ இராசாக்கள் புலந்தியர், மங்கலர், வீரன், வதனன், வயிரவர், அண்ணமார் பல பல பூதங்கள் எல்லோரையும் குளக்கட்டிற்கு காவலிருத்தினான். பத்தினி கன்னிமாப், பெண்களாம் நாச்சிமார் எழுவர், காளி அனைவரையும் குளக்கட்டினை அகலாதிருக்கப் பணித்தான்.

மழை வேண்டுமென்றால் பச்சைப்பட்டு செய்யில் வேண்டு மென்றால் சிவப்புப் பட்டு என்று கூறிச் சென்ற குளக்கோட்டன் இருபத் தெண்ணாழி சென்றபின் நாம் வருவோம் என்றான்.

“மன்னு பச்சைப் பட்டுவரின் மழையுதவுஞ் சிவப்பு மகாவெயிலே காட்டும்” என்பது இன்றும் பொய்யாதிருக்கின்றது. குளத்திற்குக் காவலிருப்போர்க்கு வருட மொருமுறை மடையும் ஒருமுறை பொங்கலும் செய்யும்படி பணித்தான். இன்று வரை குளக்கோட்டன் கட்டளைப்படி இது ரடந்து வருகின்றது.

காலப்போக்கில் இக் கோவில் தொழும்புகளைத் தானத்தார் வரிட்பத்தார். பகுதியினர் முறையே காரியப்பர், வயிராவி என்ற இருவரது தலைமையில் நடத்துவதற்கு அடப்பன், கங்கணம் என்போரையும் இணைத்துக்கொண்டனர்.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 1300 வருடங்கட்கு முன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கோணே சராலயம் கி. பி. 300ம் ஆண்டளவில் மகாசேனங்கூல் இடிக்கப்பட்டபின் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றுண்டளவில் சோழ அரசனான குளக்கோட்டங்களுக்கு புனருத்தாரணம் செய்யப் பட்டிருக்கலாம்.

திருக்கோணமலையில் கிடைக்கப்பட்டுள்ள சமஸ்கிருத சாசனம் ஒன்றில் “சோடகங்கன்” என்ற இளவரசன் கோணேசருக்குத் திருப்பணி செய்துள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குளக்கோட்டனது மறு பெயராகச் சோழகங்கன் என்று குறிப் பிடப்படுவதும் உற்று நோக்கத்தக்கது. இச்சமஸ்கிருத சாசனத்தைப் பற்றி கோணேசர் கலவெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாபநாசச்சணைக்கு வடக்கிலிருக்கும் தாங்கியினிலே அறுகோணக்கல் நாட்டப்பட்டுள்ளது. ‘தேவநாகரி’யில் அதில் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்ற குறிப்புண்டு.

இரண்டாம் கஜபாகு (கி. பி. 1131 — 1153) கந்தளாயில் இருபத்திரண்டு வருடங்கள் அரசாண்டானென அறியக்கிடப்பதாலும், பராக்கிரமபாகு (கி. பி 1153-1186) இரண்டாம் விஜயபாகு (1186 — 1187) இவர்களது தொடர்பும், இவர்கட்கு முற்பட்ட பிறப்பட்ட மன்னர்களது தொடர்பும் தம்பலகாமம் கோணேசராலயத்தோடு தொடர்புடையதா இருந்திருக்கலாம். ‘இராஜபறை’ கோவிலில் அடிக்கப்படுவதும், மன்னர்களோடு இவ்வாலயத்திற்குள்ள தொடர்பை வலியுறுத்தும்.

தெற்கிற்கும், தென்கிழக்கிற்குமே உரிய ‘கதிர்காம சவாமி’ வழிபாடு இவ்வாலயத்துட் தொன்று தொட்டு நிலவுவதும் கதிர்காமம், மண்டூர், சித்தாண்டி வெருகல், தம்பலகாமம் ஆகிய இடங்களில் நடைபெறும் முறைகளைத்தும் ஒரே விதமாயமைந்திருப்பதும் இலங்கை மன்னர்களோடு மட்டுமல்லாது வேடர்களது தொடர்பும் ‘வெருக்கலம்’ பதிபோன்று இதற்கும் தொன்று தொட்டிருக்கின்றதோ என்றும் சிந்திக்க வைக்கும்.

அன்றுமுதல் இன்றுவரை பழைய சம்பிரதாயத்தோடு நிகழும் மற்றதோர் விழா ‘திருச்சுகரவேட்டை’ இன்று இல்து வேட்டைத் திருவிழாவென்றும், முன்னேயது ‘கதிர்காம சவாமியார்’ திருவிழா வென்றும் பலபல சைவ ஆலயங்களில் இலங்கை பூராவும் இடம் பெற்ற போதும், இதன் ஆரம்பம் சம்பிரதாய மரபு நெறி இங்கேயே இருப்பதை நாம் காணலாம்.

தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை குளக்கோட்டன் மரபோடு நிகழ்ந்து வரும் வேள்விகள், மடைகள் பற்றிச் சிலவற்றைக் காணபோம்.

அன்றுமுதல் இன்றுவரை தடைப்படாது நிகழ்ந்துவருவது ‘திருக்குளத்து வேள்வி’ அனுமன், கருடன் இவர்களது துணையோடு மாயவனது அனுமதி பெற்றே வேள்வியைச் செய்யத் தொடங்குவர், காட்டிற் சென்று மாடுபிடித்து, பாஸ் கற்று, பொங்கல் செய்ய

வேண்டுவது விதி, மறிகாரர் மாடு பிடிப்பதற்கு உரிமை உடையவர்கள், கட்டாடியார் என்ற பூசாரியார் (பெயருக்கேற்ப கட்டுபவர், ஆட்டுபவர்) கயிற்றுத்துக் கொடுக்க மந்திரங்கள் பல சொல்லி, வேண்டுதல்கள் பல செய்து, காட்டு வழி சென்று நாட்கள், பல செல்லக் குழுமாடுதலைப் பிடித்துப் பாலெலுத்து ‘பாலடிசிலாம்’ பொங்கல்தலையிட்டு ‘நன்னையஞ்சேர் பாகிலையும் பாலடிசில் திருவிளக்கும் நல்ல தூபஞ் சொன்னபடியே கொடுப்பார்கள். இன்றும் வருடத்திற்கு ஒருமுறை இவ்விழா நடக்கும். ஒருவருஷம் பொங்கல், மறு வருஷம் மடை; ஆயிரம் வெத்திலை, ஆயிரம் பாக்கு, ஆயிரம் பழம், ஆயிரம் பூ அத்தனையையும் அழகுற அடுக்கி மடைபோடுவர்.

மழையில்லாது பயிர்காய்ந்தால், பருவமழை தவறினால், மாதம் மும்மாரி பொழிந்தால், தான்த்தார் வழிவரும் காரியப்பர் தேர்ந்து நினைவி, திருக்கோணமலை தீர்த்தக்கடற்கரையருகே, கோணநாயகரது தேரோடும் வீதியின் எல்லைக் கல்லடியிலிருந்து. கோணேசலாலயத்துக்கு எடுத்துச் சென்று ‘இறையவர் ஏழுவருக்கு’ வழிபாடு செய்து கந்தளாயில் ஒப்படைக்கத் தவறாது மழை பொழியும். வெய்யில் வேண்டு மென்றால் அவ்வாறே ‘பச்சைப் பட்டிற்குப்’ பதில் சிவப்புப், பட்டெடுப்பர் இதுவே ‘பட்டரார்க்கிதல்’ என்று கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படும் தொழும்பாகும்.

அடுத்தது மாகாமத்து வேள்வி சிறந்ததாகவமைந்துள்ளது. ‘சவாதி அம்மன்’ என்ற பெயரோடு ‘மூர்க்க மாதா’ என்ற தெய்வத்திற்கு நடாத்தப்படும் வேள்வி, ‘ஆலடிவேள்வி’ அடுத்ததொன்று, கள்ளிமேட்டில் பத்தினி அம்மாளுக்குச் செய்யும் பெருவேள்வி அது நாயன்மார் கட்டு வேள்வி ‘ஐயனர் வேள்வி’ என்பதாகும் ‘மாறுகையனர்க்கும் மடையுண்டு.

சிப்பித்திடலில் அண்ணமார் ‘வேள்வியும்’ வல்லிக்கண்ணர்க்கு மடையும் உண்டு மசயவனும் விஷ்ணுவின் பதினாறுயிரம் வடிவுகளின் பேதங்களே இது வென்பது மரபு. பெரியதம்பிரான் வேள்வியுமுண்டு. சிறு தெய்வ வழிபாடாம் கிராம தேவதைகள் பூஜையோ என்று எண்ண இடமுண்டு.

விநாயகன் அநுக்ஞை பெற்றே சமயச் சடங்குகள் ஆரம்பிப்பது இன்றைய வழக்கம். விஷ்ணுவின் அனுமதி பெற்றே குளக்கோட்டன் காலச்சடங்குகள் சம்பிரதாய பூர்வமாய் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக அறியக்கிடக்கின்றோம். ‘சுக்லாம் ப்ரதம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுரபுயம் ப்ரசன்ன வதனம் இத்யாயேத் சர்வவிக்ஞேப சாந்தயே’ என்ற தியான சலோகம் விஷ்ணுவிற்கும் விநாயகர்க்கும் பொருந்துவதாயமைவது சண்டு கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. ‘ஹரி ஓம்’ என்று வேதம் ஒத்துமதல் ஆரம்பிப்பதும், ‘அரி ஓம் நம்’ நன்றாகக் குரு வாழ்க்கக் குருவே துணை என்று அடிச்சுவடி தொடங்குவதும் பழமையான சம்பிரதாயங்கள்.

இவ்வேள்விகளின் போது பல பல காவியங்கள் படிக்கப்படுவதுண்டு. இதனையெல்லாம் வெளிக்கொண்டு வருவது ‘அரசன் ஆணைக்கு’ இழுக்க என்று யாரும் இதனை வெளியிடத் தயங்குவர். இவர்களது தொழும்புகட்டும், தொண்டுகட்டும் அவர்கள் தொழும்புகளின் பெயரோடு சம்பந்தப்பட்ட வயல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

முப்பத்திரண்டு தலைமைக்காரர், ஏழுதிலை அடப்பரோடு எவியடப்பன், வரிப்பத்தார் வழி வயிராவி, தானத்தார் பகுதிக் காரியப்பர், வன்னிமை குருக்கள் மாரோடு பல பல வர்ணங்கிரம அமைப்போடு கூடிய ஓர் அறன் காவல் நிலையாகக் கோணேசராலயம் அமைந்திருந்தது.

“ மாருத புள்ளபாய்ந் திருக்குளமும் வயல்வெளியும்
 வருந்திச் செய்தே
 வீருக வென்மரபோர் கொமற் கோளாமலை
 விமலர்க் கீந்தேன்
 பேருன பெரியோரே யிதற்சுழிவு நினைத்தவர்கள்
 பெட்டு நிங்கி
 நிருகப் போவரிது நிச்சயம் நிச்சயங்
 கோணை நிமலராணை ”

என்று கூறிச் சென்ற குளக்கோட்டன், சத்தியத்தை மறவாது, “ ஹம்ச கமனும்பிகா தேவி சமேத கோணநாயகரது திருப்பணியைச் சரிவர நாம் செய்ய முன்னிறபோம்.”

பக்திநெறி சிவர். யோ. கேதீஸ்வரக் குருக்கள்

குடத்தில் தண்ணீரை மொள்ளும்போது, ‘பக் பக்’ எனச் சத்தம் உண்டா கின்றது. ஆனால் குடம் பூரணமாக நிறைந்துவிட்டால் சத்தம் நின்றுவிடுகிறது. அது போல் ஈஸ்வரரின் அனுக்கிரகம் கிட்டும்வரையில், நாம் ஈஸ்வரனைப் பற்றி வீண் விவாதங்கள் செய்த வண்ணமே இருக்கின்றோம். எப்போது நமக்கு ஞானம் ஏற்பட்டு, நிறைவு பெறுகின்றோமோ, அப்போதுதான் அமைதி ஏற்படும்.

மழைத் தண்ணீர் மேட்டிலிருந்து பணத்தை நாடி ஒடுவது போல, ஈஸ்வரனது கிருபையானது, தற்பெருமை, கர்வம் உள்ளவர்களிடமிருந்து விலகி ஒடிச்சென்று, பணிவுள்ள பண்பாளர்களிடத்தேதான் நிலையாக நிற்கும்.

பணிதலே பெருமை !

ஐயன் தாளைப் பணிந்து அருள் பெறுவோமாக !

“திருத் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாதேஸ்வரர்”

ஆலய முனினால் பிரதமகரு
வெஸ்ரீ சிவசர்மாக் குருக்கள்

ஆதியே சரணம் அந்தம் ஓன்றில்லா
அற்புதங்க கடவுளே சரணம்
பாதிரே ளைபிப் பணகவுளே சரணம்
பண்ணவர்க் கொறவுளே சரணம்
பூதிசேர் மேலிப் புனிதனே சரணம்
போற்சில்த் தலைவுளே சரணம்
திதறு கடல்குழ் தென்தேஷக் கோணச்
கிரி வாழ் தேவுளே சரணம்.

முன்னெருகாலத்தில் அநாதி நித்திய வஸ்துவாகிய பராபரானும் ஆன்ம நாயகருமாகிய சிவபெருமான், உலகமாதாவாகிய பர்வத இராச குமாரியுடன் வட கையிலை என்றழைக்கப்படுகின்ற மலையின்கண் உள்ள தமது தில்லிய சபா மண்டபத்தின்கண் தேவர், முனிவர், சித்தர், வித்தியாதிரர், யட்சர், இராட்சத்தர் முதலிய கணங்கள் அனைவருக்கும் திருவருள் பாலித்து இருக்கும் அமையத்தின்கண் அங்கு நின்ற கணங்க ஞன் வாயு தேவனுக்கும், ஆதிசேடனுக்கும் வாக்குவாதம் உண்டாகி திருவருளினுல் வாயுதேவனுல் பெயர்த்துக்கொண்டு வந்து ஈழவழி நாட்

ஷல் நிறுவப்பெற்றதும் தட்சின கைலாயமென்று அழக்கப்படுவதும் ஆகிய திரிகோண வரையில் வேண்டுவார் வேண்டியவற்றினை அதி விரைவில் ஈந்து அருள் பாலித்து இருப்பவருமாகிய ஸீ ஆதி கோண நாயகப்பிரா வின் மகத்துவத்தினை வரராமதேவனின் மைந்தனுகிய குளக்கோட்டன் என்னும் சோழ மன்னன் அறிந்து ஈழ மண்டலத்தின் கண்ணுள்ள திரி கூடாசலத்தை அடைந்து அப் பெருமானைத் தரிசித்து அப் பெருமானி னது ஆலயத்தினை அழகுறப் புதுப்பித்தல், பாவநாசனகளை, நந்த வனம் அடியார்கள் தங்குமிடம் முதலியவற்றை நிர்மாணித்தும் தானத் தார், வரிப்பத்தார், சித்திர வித்தாரப் புலவர், வன்னிபம் முதலிய குடிகளை அழைத்து வந்து அவர்கள் கோணநாயகப் பெருமானுக்குச் செய்ய வேண்டிய தொழும்புகளைக் கட்டளையிட்டு அவர்கள் வசிப்பதற்கு இல்லம், விழை நிலம் ஆதியனவற்றையும் மானியமாகக் கொடுத்து அவர்கள் வழிவழி தலைமுறையாகக் கோண நாதேஸ்வரரினது பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டம் செய்திருந்து சில காலம் செல்ல இறையடி சேர்ந்தான்.

பின்னர் அநேக காலத்தின் பின் போர்த்துத்துக்கீசர் வந்து அவ்வாலயத்தினை இடித்தழித்தனர். அப்பொழுது அங்கிருந்த பூசகர்களும் தொழும்பாளர்களும் அங்கிருந்த மூர்த்திகள் பலவற்றினை எடுத்துக் கிணற்றிலிட்டும் பல இடங்களிலும் மறைத்து வைத்திருந்தனர். அவைகளுள் பிரதான மூர்த்தியாகிய ஆதி கோணநாதேஸ்வரரைப் போர்த்துக்கீசர் கையில் அகப்படாது மறைத்து எடுத்துச் சென்று தம்பலகாமத்திற்கு அண்மையிலுள்ள சுவாமி மலையென்று இன்றும் வழங்குகின்ற இடத்தில் சிறிது காலம் மறைத்து வைத்திருந்து பின்னர் தம்பலகாமத்தில் இப்போது கோயில் இருக்குமிடத்தில் கொண்டுபோய் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய சுமார் 300 வருடங்களுக்கு முன்னர் தாபித்து தாழும் அப் பெருமானின் தொழும்புகளைச் செய்தும் வருகின்றனர்.

இனித் தம்பலகாமத்தில் குளக் கோட்ட மன்னால் மானியம் கொடுக்கப்பட்டதும் தொழும்பாளர்களை நியமித்து அவர்கள் வம்சபரம் பரையாகத் தொழும்புகளைச் செய்யவேண்டுமென்று ஆணையிட்டுத் திட்டம் வகுத்தவருமாகிய ஸீ ஆதி கோணநாயகர் அமைந்த ஆலய வரலாற்றிலையும் அது சம்பந்தமாகிய செயல் வழிபாட்டு முறைகளையும் இன்றும் யாவரும் உணரக் கூடியதாகிய திருவருள் மகத்துவங்களையும் யான் அறிந்த ஆதாரங்களுடன் இனி அப்பெருமானின் திருவருள்துணை கொண்டு அவற்றினை யாவரும் அறிந்துணரவேண்டுமென்கின்ற பேரவா உந்துதலினால் முறையாக வரையப் புகுகின்றேன். இக்கோயிலானது 9 ஆம் நாற்றுண்டில் கி. மு. 544 இல் இலங்கைக்கு வந்த விஜயராசன்

வழகத்திலுள்ள உக்கிர ராஜ சிங்கனுக்கும் திசை உக்கிரசிங்க சோழன் புத்திரி மாருதப்புரவீக வல்லியின் புத்திரன் (வாலசிங்கன்) இவன் முடிகுடிய பின்னர் பட்டப்பெயர் செய்துங்கவரராசசிங்க மன்னன் என்பதாம்.

இதனே திரிகோணைசல புராணத்தில் ‘மிக்கசீர் இலங்கைநாட்டின் விரிக்கிரி பரித்தியேச்சி உக்கிர சேனசிங்கன் உதவிய சிறுவனென்னும் மைக்கடுங் கவிற்றுதானை வரராச சிங்க மன்னன் புக்கு மாற்றலர் கள் போற்ற பொருவிலா அரசு செய்தான்’ என்றிருப்பதனாலும் இவ்வரசனே தம்பலகாமக் கோவில் திருப்பணியினை 9 ஆம் நூற்றுண்டில் செய்திருக்கிறான் என்ற ஆதாரத்தினாலும் இக்கோவில் முன்னரே இருந்ததென்றும் கால வெள்ளத்தினால் சிதைவுற்று மங்கியிருந்த தென்றும் அவ்வாலயமே குளக் கோட்டு மன்னால் வழிபட்ட ஸ்ரீ ஆதி கோண நாயகரைத் தாபித்து வழிபட்டு இன்றும் வருகின்றதென்பதைச் சரித்திரப் பூகர்ப்ப ஆராய்ச்சியாளர் எவரும் மறுப்பதற்கில்லை.

திருந்து கலியுகம் பிறந்து 522 ஆண்டு சென்ற பின்னர் வைகாசி மாதம் 10 ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை பொருந்திய தினத்தில் கோவிலும் கோபுரமும் தேர் ஊர் திருவிதியும் மதிலும் பாபநாசனச் சௌன்யும் நிர்மாணித்தனன். கலி பிறந்து 526 ஆம் ஆண்டில் கந்தளாய்க் குளம் நிர்மாணித்து அக்குளத்திற்கு மகாவலிகங்கை நீரினை வரச்செய்து அந்நீரானது வந்து எவ்விடங்களிலும் பரவிப் பாய்கின்ற சிறப்பினைக் கண்டு அந்நீரானது அதிகமாகப் பெருகி வருகின்றதைப் பார்த்து மனதில் அச்சம் கொண்டு அக்குளத்தின் நீர் பாயும் மதகிள் கதவினைத் திறப்பது யாரென்று சிந்தித்துப் பாற் சமுத்திரத்தில் அறிதுயில் புரியும் பச்சை முகில் வர்ணனையை விஷ்ணு மூர்த்தியை நினைத்துத் தியானம் செய்து அழைத்தனன் அக் குளக்கோட்டு மன்னன்.

அவ்வரசன் அழைத்ததனைத் அறிந்து விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் உடனே பிரசன்னராய் வந்து இலங்காபுரியினில் கந்தளாய்க் குளத்தின் உள்ள நீரினை மதகிள் சத்திரக் கதவினைத் திறந்து தம்பலகாமத்தின்கண்ணால் வயல்களுக்குப் பாயுமாறு செய்தருளினர். அவ்விதம் செய்த பின்னர் விஷ்ணு மூர்த்தியானவர் குளக்கோட்டு மகாராஜைப்பார்த்து இலங்காபுரியில் கோணநாயகருக்காக நீர் மிகவும் துண்பமுற்று இக் குளத்தினைக் கட்டுவித்தீர். ஆதலினால் இக் குளமானது எக் காலமும் தண்ணீர் குறைவின்றி ஆலகால விடத்தினை உண்ட தேவாதி தேவராகிய சிவபெருமானுக்கும் உலக மாதாவாகிய உழையம்மையாருக்குமிரிய நித்திய நையித்திக கருமங்களைத் தவறின்றி உலகின் கண்ணுள்ளவர்கள் செய்யும்பொருட்டாக வளங்கொளித்து விளங்குவதாக. அவ்விதம் விளங்கு

வதற்கு யானை முகத்தினையடையவராகிய விநாயகப்பெருமானும் எளில் முனியும் அரசரும் (ஏழு) மிக்க வெற்றினையடைய மங்கலரும் புத்திய ரும், வதனமாரும், வீரபத்திரரும், ஜயஞரும், வைரவரும், சந்தி காவலரும், அண்ணமாரும் நிலா சோதையனும் அவனது படையும் அரசர்மாரும் பூதர் பொப்பரரும் கண்ணிமாரும் பத்தினையும் காளியும் ஆகிய இவர்களைத் திருக்குளத்துக் கட்டின் இடமாகக் காவலாக நிறுத்தி அக்கட்டினிடனிறு விலகாது எஞ்ஞானிறும் காவலிருக்குதீர் என்று மகா விஷ்ணு மூர்த்தி அவர்கட்குக் கூறினார். கூறியதன் பின்னர் அவர் கட்குக் கூறுவார். வெற்றிலை, பாக்குப் பழமும் பாற்சோறும் திருவிளக்கு கரும் தூப் தீபம் ஆதியனவும் சொன்னபடியே வருடா வருடம் தவறின்றிச் செய்வார்கள். அவ்விதம் செய்வதினால் குறைபாடு இருந்தாலும் நீங்கள் உமது செய்கைகளில் குறைவு செய்ய வேண்டாம். வயல் வேளாண்மை தண்ணீர் இன்றி வாடினால் கோணநாதேஸ்வரப் பெருமானுக்குச் சொன்னமுறைப்படி பச்சைப் பட்டுச் சாத்தினால் மழையைக் கொடுங்கள். தண்ணீரினால் வயல்கள் சேதமுற்றால் அப்பெருமானுக்குக் கூறிய முறைப்படி சிவப்புப் பட்டுச் சாத்தினால் வெய்யிலைக் கொடுங்கள் என்று உலகரட்சகரும் காத்தற்றலைவருமாகிய மகா விஷ்ணுமூர்த்தி அவர்கட்குக் கூறிச் சென்றனர்.

அவ்விதமே இன்றும் யாவரும் வியந்து அதிசயிக்கும் வண்ணம் அம்முறை தவறின்றி அப்பட்டுக்களைச் சாத்தினால் வெயில் மழை முதலியன நிகழ்வதை அப் பெருமானினது மகத்துவத்தின் மேம்பாட்டினால் இன்றும் யாவரும் பார்த்தும் அறிந்தும் உணரக்கூடியதாக நடைபெறுவதனைக் காணலாம். இம் முறை நடைபெறுவதற்கு இப்பெருமானின் அருள் பொருந்தியதாகிய மாகமம் ஆலையடி. வைரத்தடி, கந்தளாய்க் குளம் ஆகிய இடங்களில் அவ்வரசனது கட்டளைப் பிரகாரம் செய்ய வேண்டிய செயல்களை முறை தவறின்றிச் செய்தால், பிரதியட்சமாகக் காணக்கூடியதாக இருப்பது மிகவும் உண்மையாகும்.

தற்போழுது கிலமாண நிலையில் இருந்த இத் திருத்தம் பலகாமம் ஆதிகோணநாதேஸ்வரர் ஆலயத்தினை சிவாகமங்கட்கும், குளக்கோட்டு மன்னனது ஆஞ்ஞஞக்கும் மாறுபாடின்றிப் புதுப்பித்து, தற்போது மகா கும்பாபிஷேகம் நிகழ்சின்றது.

ஆலய நிர்வாகமும் நிர்மாணத் திட்டமும்

திருவாளர்,
சுப்பிரமணியம் காளியப்பு சிவசுப்பிரமணியம் ஜே. பி.
கெளரவ தலைவர்,
தம்பலகாமம் கோணநாயகர் கோவில்,
தர்மகர்த்தா சபை,
தம்பலகாமம்.

திரு தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோவில் பல நூற்றுண்டு களாகத் தான்த்தார், வரிப்பத்தார், வண்ணிபம் என்று சொல்லப்படும் தொழும்பாளர்களால் நிர்வகித்து வரப்பட்டுள்ளது. இவர்களது நிர்வாக காலத்தில் பூஜையும் திருவிழாவும் நடைபெற்று வந்தன.

சில காரணங்களால் திருக்கோணமலை மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் எட்டாம் இலக்க வழக்கின் தீர்ப்பிற்கிணங்க பொதுநம்பிக்கைப் பொறுப் பாளரின்கீழ் இயங்கும் ஒர் தர்மகர்த்தா சபையின் நிர்வாகத்துக்குள் 1945-ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டது. பொதுநம்பிக்கைப் பொறுப் பாளரே இவ்வாலயத்தின் நிதி நிர்வாக மேற்பார்வையாளராகவும், தர்மகர்த்தா சபையின் தேர்தல் நடத்துவதற்குப் பொறுப்பாகவும் அமர்ந்துள்ளார். மூன்று ஆண்டுகளுக்கொருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிர்வாக சபை தம்பலகாமம் வேளாள குலத்திற்கு இரண்டு அங்கத்தவரும் தம்பலகாமம் குருகுலப் பகுதிக்கு இரண்டு அங்கத்தவர்களும் திருக்கோணமலைப் பகுதி கட்டுக்குளம் பற்றுப் பகுதி, கொட்டியாரப்பற்றுப் பகுதி ஆகிய ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்தவராய்க் கொண்ட மூன்று அங்கத்தவர்களும் சேர்ந்த ஏழு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தர்மகர்த்தா சபையாக இயங்கி வருகின்றது.

1945 - ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 19-ஆந் திகதி முதலாவது தர்மகர்த்தா சபை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. காலஞ்சென்ற திரு. த. பால சுப்பிரமணியம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டமைந்த முதலாவது சபை நிர்வாகத் திட்டமுறை ஒன்றினை வகுத்தளித்துள்ளது. அதுவே இன்றுவரையில் நடைமுறையில் இருந்துவரும் சட்டத்திட்டமாகும். அடுத்து 1949-ம் வருடம் காலஞ்சென்ற திரு. சு. சிவபாலன் (திருக்கோணமலையின் முதலாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) தலைமையிலான தர்மகர்த்தா சபை தொழிற்பட்டது. திரு. சு. சிவபாலனது தலைமையிலான தர்மகர்த்தா சபைக்குப் பண்டிதர் திரு. ஐ. சரவணமுத்து அவர்கள் கெளரவ-

செயலாளராக இருந்து, அவருடன் கோவில் முன்னேற்றத்திற்காக அரும் பாடுபட்டுள்ளார். இவர்களின் பரிபாலனத்தின்போது, கோணநாயகர் ஆலயத்து இராஜகோபுரத் திருப்பணி செய்யப்பட்டுள்ளது. கிழக்கிலங்கை வின் மிகப்பெரிய இராஜகோபுரத்தின் 67 அடி உயரமான கம்பீரத் தோற்றம், பார்ப்போர் மனதைப் பக்தி வெள்ளத்தில் சர்க்காதிருக்க முடியாது. அருளாளர் திரு. சு. சிவபாலனது சிவகைங்கரியம் திருக்கோண மலைச் சைவாபிமானிகளால் மட்டுமல்லாது, சைவ உலகத்தோராலேயே இன்றும் பாராட்டப்பட வேண்டிய தொன்று. 1953-ம் ஆண்டு இராஜகோபுர வேலை பூர் த்தியாகி ஸ்ரீ ஹம்ச கமஞம்பிகாதேவி சமேத ஆதிகோணநாயகப் பெருமானுகிய பழையவருக்கு ஒரு புதிய கோவிலும், ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பாள் சமேத நடராசப் பெருமானுக்கு ஒரு புதிய கோவிலும் அமைக்கப்பட்டு, ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் சிவவிங்கப் பிரதிஷ்டையுமாகியுள்ளது. 1928-ல் நடந்த கும்பாபிஷேகத்துக்குப் பிறகு 1953-ல் கும்பாபிஷேகமாகியுள்ளது. 1953-ம் ஆண்டு முதல் 1973-ம் ஆண்டு வரை இருபது வருடங்களாகப் பண்டிதர் திரு. ஐ. சரவணமுத்து அவர்களது தலைமையில் இயங்கிய தர்மகர்த்தா சபை தொழிற்பட்டது.

அன்னூரின் மறைவுக்குப் பின் 1973-ம் ஆண்டு தேர்தலின் போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தர்மகர்த்தா சபையினரால் என்கை தலைவராகக் கொண்டு எம்பெருமானுக்குப் பணியாற்றும்படி சைவாபிமானிகள் பணித்தனர். இவ் தர்மகர்த்தா சபை நிர்வாகிகளாக திரு M. K. செல்வராசா ஜே. பி., யு. எம். கெளரவ செயலாளராகவும், திரு ஆ. தங்கராசா கெளரவ தனுதிகாரியாகவும், திரு. K. P. மாரிமுத்து திரு. T. தம்பிமுத்து திரு. அ. கதிர்காமத்தம்பி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள தர்மகர்த்தா சபை தொழிற்படத் தொடங்கியது. அவர்களது அன்பினுலும் ஆதரவினுலும் என்னுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கும் தன்மையினுலும் இன்று வரை ‘எனகடன் பணி செய்து கிடப்பதே’ என்ற நாவுக்கரசர் வாக்கிற்கமைய என்னுலான சிவப்பணிகளை அனைவரது ஒத்துழைப்பையும் கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றேன். கோவிலைனத்தும் மிகவும் பழுதைந்து இருப்பதைக் கண்ணுற்று ஆண்டவனது துணைகொண்டு அன்பர்களது ஆதரவுடன் தர்மகர்த்தா சபையினரது ஒத்துழைப்புடனும் பொது நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளரது அன்பு மனத்தோடவர் உதவியுடன் ஆலயத்தை புனருத்தாரணம் செய்ய முற்பட்டோம்.

ஆலயத்தின் மூலஸ்தானம் முதற் கொண்டு அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம், தரிசன மண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம் அனைத்துமே புதிதாய் அமைக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. ‘பிரதிஷ்டா ஸ்ரீஸ்னம்’ சுன்னுகம் சிற்றீ சோமாஸ்கந்தக் குருக்களினதும், யாழ்ப்பாணம் சிற்ப ஆசாரியார் திரு.

N. பாலகிருஷ்ணனினதும் அறிவுரைகளின் பேரில் ஆகம விதிகளுக்கிணங்க ஆலயம் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1977 ம் ஆண்டு மாசி மாதம் தரிசன மண்டபத்திற்கு திரு. இலங்கை நேசனின் மாமானூர் திரு. சின்னையா அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அவர்கள் அசையா மணியினது கோபுரத் திருப்பணியின் போது மாணியம் வழங்கி, அம்மணியினை உதவினார்கள். 1977-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 31 ந் திகதி தரிசன மண்டபத்துள்கண்ணுகம் சிவஜி, சோமஸ்கந்தக் குருக்கள் அவர்களால் மூலவர்பாலஸ் தாபனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து விநாயகரினதும் முருகனினதும் ஆலயங்கள் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டன. 1978ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 22ம் நாள் திரிதளவிமானமமைந்துள்ள ஸ்துபியாகிய ஆதிமூலமாம் கர்ப்பக்கிரகத்துக்கு அடிக்கல் எம்மாலிடப்பட்டுள்ளது.

துவிதள விமானத்தைக் கொண்டதாய் அமைந்துள்ள அம்பாளது கர்ப்பக்கிரகத்திற்குத் தனுதிகாரியான திரு.ஆ. தங்கராஜா அவர்கள் அடிக்கல்லை நாட்டினார். யாழ்ப்பாணம் அராவியைச் சேர்ந்த திரு. எஸ். மகேஸ் வரன்(சாமி) என்பவர் இறைவனருளால் இத்திருப்பணிக்கெனவே அனுப்பப்பட்டவர் போல் வந்து வாய்த்துள்ளார். இவர் திரிதள, துவிதள, கர்ப்பக்கிரக அமைப்புக்களையும் பரிவார மூர்த்திகளான விநாயகர், முருகன் சண்டேஸ்வரர், நவக்கிரங்களாகியனவற்றின் ஆலய ஸ்தாபி அமைப்புக்களையும் அழகுற விரைவாகத் திருப்பணி செய்துள்ளமை மிகவும் போற்றிய பாராட்டபட வேண்டியதொன்று.

இக் கோவிற் கட்டடங்கள் அழகுற அமைவதற்கு நீர்ப்பாசன பிரதிப் பணிப்பாளர் திரு. K. கனசரத்தினம் அவர்கள் பெரும் உதவி செய்துள்ளார், இத்திருப்பணியைத்தும் அவரது கண்காணிப்பினிலேயே நடந்துள்ளது. பொறியியற் கந்தோர் உத்தியோகஸ்தர் பலரும் தங்களது உதவிகளை நல்கி உள்ளனர். குறிப்பாகத் திரு. அ. சுவாமிநாதனுக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

தம்மாலான உதவிகளை மனமுவந்து செய்த நில அளவையாளர்களது சேவையும் பாராட்டுக்குரியதே. பொது நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராகிய திரு. B. செனரத் டயஸ் அவர்கள் இக் கோவிலின் புனரமைப்பிற்கு மிகுந்த ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்துள்ளார். இத்திருப்பணி தங்கு தடையின்றி நிறைவுற அன்னவர் செய்த உதவிகள் அளப்பில் அவரது அண்பான ஆறுதலான உரையாடல்களும் இப்பணிக்கு முக்கிய மாய் உதவின.

இவ்வாலயத் திருப்பணியை ஏழு லட்சம் ரூபாய் செலவில் அழகுறப் பூர்த்தி செய்வதற்குத் திரிதள துவிதள கற்பக்கிரகக் கோபுரங்களில் அமைந்துள்ள சுதை விக்கிரகங்கள் எல்லாவற்றையும் இந்தியா விலிருந்து வந்து அழகுற அமைத்துத் தந்த திரு. M. K. குருசாமி ஸ்தலபதி அவர்களும், அவர்களது குழுவினரும் பாராட்டுதற்குரியவர்கள். இந்தியாவிலிருந்து பன்னிரண்டு சிற்பிகளை வரவழைத்து, இவ்வாலயப் பணி செய்ய உதவிய சன்சோனி ஆணைக்குழுவின் உதவிச்செயலாளராகிய திரு. S. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கட்கும், திருக்கேதீஸ்வர ஆலய நிர்வாகஸ்தர் திரு. M. நமசிவாயம் அவர்கட்கும், குடிவரவ குடியகல்வுத் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த திருமதி, அசோகா குணவர்த்தனு அவர்கட்கும் எனது நன்றி உரியதாகும். ஆலயக் கணக்கப்பிள்ளையாய் அமர்ந்து ஆலய நிர்மாண வேலைகளை ஆங்காங்கு உடனிருந்து கவனித்து ஆவன செய்த திரு. க. நாகராசா அவரும் பாராட்டுக்குரியவரே.

மேலும் இப்பணி ஆரம்பித்த காலந்தொட்டுப் பூர்த்தியாகும் வரையும் எம்மோடு தோணோடுதோள் நின்று, இச் சிவகைங்கரியங்கள் ஆகுமாறு உதவிய அன்பர்கள் அணைவருக்கும் ஸ்ரீ ஹம்ச கமலம்பிகாதேவி தமேத ஆதிகோணநாயகரது திருவருட்கடாட்சம் என்றும் சித்திக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மேலும் இத் திருப்பணியை நாம் ஆரம்பித்து வைத்துள்ளோம். தொடர்ந்தும் இத்திருப்பணி தடைப்படாதென்றும், வளர்ந்து கொண்டே போக வேண்டுமென்பது எனது ஆசை.

சிவவிங்கத்தை அமையக்கொண்ட கர்ப்பக்கிரகமே - அர்த்த மண்டபம், உப சோபன மண்டபம், மகா மண்டபம், தரிசன மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம் கொண்டமைந்துள்ளது. அம்பாளது கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், உப சோபன மண்டபம், மகா மண்டபத்தோடு நின்று விடுகின்றது. தரிசன மண்டபமும் அம்பாளுக்கொரு கோபுரமும், அமைக்கலாம்.

மேலும் விநாயகர், முருகன், சண்டேஸ்வரர் ஆலயங்களோடு நவக்கிரக ஆலயமுமே இப்போது பூர்த்தியாகி உள்ளது. நடேசர் சபை, தேவ சபை வேண்டும். யாதசாலை, காரியாலயம், களஞ்சியம் இவை பூர்த்தியாய் போதும் வாகனசாலை அமைக்கப்படல் வேண்டும். இரு பிரகாரங்கள் அல்லது மூன்று பிரகாரங்கள் அமைக்கப்பட்டு, உள் வீதிகளில் மதில்

களும் அமைக்கப்படல் வேண்டும். தேரோடும் வீதி என அகன்ற பெரிய வெளி வீதியும், தேரும் இவ்வாலயத்துக்கு வேண்டப்படுவ தொன்றாகும். தெப்பக் குளமொன்று அம்மன் வாசலுக்கு நேரே அழகுற அமைந்து, கருங்கற்களாற் கட்டப்பட்ட அழகான கேளியென மினிர வேண்டும். பூங்காவனமாம் உத்தியாவனம் ஒன்றும் அமைக்கலாம்.

கோவில் பிரதம குருக்களுக்கும் அர்ச்சகர்க்கும் விடுதிகளும், யாத் திரிக்கர்கட்குத் தங்குமிடமாம் மட்டும் அவசியம் வேண்டப்படுவனவாகும். இந்திர்மாணத் திட்டங்களைத்தும் தொடர்ந்து காலப்போக்கில் நிறைவேற வேண்டுமென்பது எனது அவா.

எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானும், ஸ்ரீ ஹம்ச ஹமஞ்சிபிகாதேவி சமேத ஆதிகோணநாயகரது திரு வருள் பாலிப்பினால் இத்திருப்பணி தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்பதும் எனது ஆசை. அதுவே என் பிரார்த்தனையும் ஆகும்.

முன்னெநாள் பிரதம குருக்களாக இருந்த பிரதமகுரு பிரமஸ்ரீ. சுவச்சர்மாக் குருக்கள் தற்பொழுது ஓய்வு பெற்ற போதிலும், அவரின் புத்திமதிகள், அறிவுரைகள் தற்பொழுது கிடைத்து வருவதைப் போற்றுமல் இருக்க முடியாது. தற்பொழுது இக்கோவில் பிரதம குரு பிரமஸ்ரீ. நாகேஸ்வரக் குருக்கள். அவரும், அவரைச் சேர்ந்த யோ. கேதீஸ் வரசர்மா, கஜேந்திரசர்மா அவர்களும் இக்கோவில். வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுகின்றனர். அத்தோடு, இக்கோவில் தொழும்பாளர்கள் வயிராவி யார், காரியப்பர், அடப்பன் மற்றும் பல தொழும்பாளர்களும், மற்றும் பணியாளர்கள் இக்கோவில் முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்கின்றனர்.

அத்தோடு 10-12-79-ல் தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்களாகிய திருவாளர்கள்: க. ப. மாரிமுத்தி, மு. கோ. செல்வராசா, ஆ. தங்கராசா, தா. கோணமலை, ப. கணக்கிங்கம், சி. பரசுராமன் ஆகிய அனைவரும் கும்பாபிஷேகப் பணிகளிலும், தற்பொழுது நடைபெறும் திருப்பணி களிலும் பூரண ஒத்துழைப்பு நல்கி வருகின்றனர். இவர்களுடைய ஆதரவுடனும், எல்லாம்வல்ல ஆண்டவனின் திருவருளுடனும் இன்னும் நிறைவேற வேண்டியுள்ள திருப்பணிகள் பலவற்றையும் நிறைவுபெறச் செய்வதற்குப் பாடுபடுவோமாக.

இன்பமே குழ்க ! எல்லோரும் வாழ்க !

பிள்ளையார் கோயில்

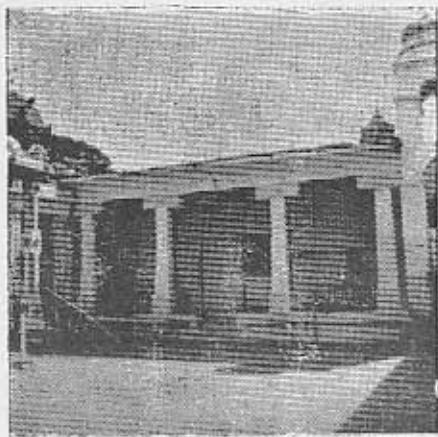
நந்தஸ்வாமி கோயில்

ஊதிகோணநாராயகர் கோயில்
நடராசர் கோயில்

நவக்கிரக முரத்திக்கன்
கோயில்

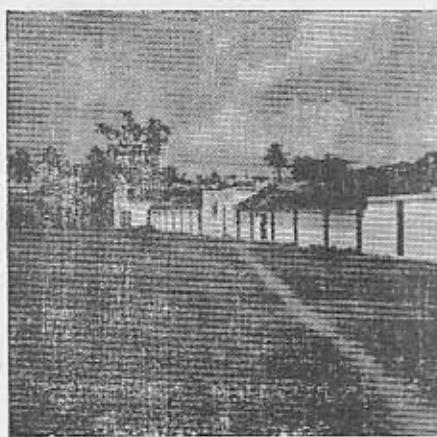
வெரவர் நாகதம்பிரான் கோயில்

சண்டேஸ்வரர் கோயில்

அம்பாள் கோவில்
முகப்புத் தோற்றும்

அலுவலகம், மடைப்பள்ளியின்
வெளித் தோற்றும்

தம்பலகாமம்
ஆதிகோணநாயகர் கோவில் வரலாறும்
28-1-1980-ல் நடைபெறும்
குடமுழுக்கு வைபவமும்

மு. கோ. செல்வராஜா, ஜே. பி., யு. எம்.

(கெளரவு காரியத்தில்,
 கோணநாயகர் கோவில் பரிபாலன சபை, தம்பலகாமம்)

பழம் பெருமை வாய்ந்த திருக்கோணேசர் ஆலயம் 1624ம் ஆண்டு மத வெறியும் பொன்னைசூயும் பிடித்த போர்த்துக்கேயரால் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. அவ்வேளையில் அங்கு திருத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்தவர்கள். புனிதத் திருவருவச் சிலைகளை நாலா பக்கமும் கொண்டு சென்று மன்னிலும், காட்டிலும் மறைத்து வைத்தனர். விக்கிரகன் கள் சில தம்பலகாமத்திற்கு மேற்கேயுள்ள “சுவாமிமலை” என்று அழைக்கப்படும், இடத்தில் ஒளித்து வைத்து வழிபட்டனர். அச்சமயம் தம்பலகாமம் வாசிகள் “கோணு மலைக் கீழங்கு” பெற சுவாமிமலைக் காட்டிற்குச் செல்வது வழக்கம். அப்படிச் செல்லும் ஒரு சமயத்தில் சுவாமிமலையில், விக்கிரகத்தோடு செப்பேடு ஒன்றும் கண்டெடுக்கப் பட்டு தம்பலகாமத்தில் ஓர் கோயில் கட்டி பிரதிஷ்டை செய்தனர். கோணேசர் ஜிடி கொண்டதன் நிமித்தம் அவ்விடம் கோயில் குடியிருப்பு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்விக்கிரகம் வைக்கப்பட்ட கோவில் அரசனால் கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. செப்பேட்டின் வழி முறைப்படியே கோவில் நடைமுறைகளும், செய்கை முறைகளும் நடைபெற்று வந்தன. அம்முறையில் தானத்தார். வெளிநிர்வாகத்தையும், வரிப் பத்தார், உள் நிர்வாகத்தையும், இரு பாகை முதன்மைக் குருக்கள் பூசை திருவிழா முதலியவற்றையும், திருக்குளத்து வேள்வி ஆசிரியர் திருக்குளத்து வேள்வி முதலியவற்றையும், புவன் கோயிலில் தேவார பாராயணத்தையும், கங்காணம் கோயிலைச் சேர்ந்த வெளிவிவகாரங்களாகிய வேள்வி முதலிய கிரியைகளைச் சரிவர நடத்தியும், அடப்பன்மார் வேள்வி முதலியவற்றில் கடமை செய்தும், பாட்டு வாளியார், பத்தினி யம்மன் மாகாமம் மூற்க மாதா கோயில்களுக்கும் பூசை செய்தும், சிந்து நாட்டு அடப்பன் கோயிலுக்குக் கடமை செய்தும், மறிகாரர் வேள்விக் காலங்களில் வேண்டிய தொண்டு செய்தும், இவ்வாறே நாவிதன், குலாலன், முரசநைவோன், சலவைத்தொழி வாளன், குடும்பன் முதலியோர் தத்தம் கடமைகளைச் செய்து கோவிலிடத்தில் மானியம் பெற்று வந்தனர். இப்போதும் நடைபெற்றுவருகிறது.

தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோயில் 340 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு புதுப்பிக்கப் பட்டதென்றும், கோயிலில் இருக்கும் பழைய கோணேசர் 13ம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்ததென்றும், மாதுமையம்மை 12:ம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த கோழர் காலத்து என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். இக்கோயிலிலே நடக்கும் கிரியைகள் யானும் ஒரு தனிப்பட்ட முறையைச் சார்ந்து அம்முறைப்படி கிரியைகள் செய்யப்பட்டுவரின்

வேண்டிய நேரம் வெய்யிலும் வேண்டிய நேரம் மழையும் ஆதிகோணநாயகர் தருவார் என்பது மக்களின் நம்பிக்கையும் அனுபவத் தேர்ச்சியும். “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்” என்பதற்கிணங்க இவ்வால்யத்திற்கு விளாநிலங்களும், குடிநிலங்களும் இருக்கின்றன.

தம்பலகாமக் கிராமம் திட்டி திட்டியாக ஒவ்வொரு திடலாக அமைந்துள்ளது. இதன் இயற்கை அமைப்பு இப்படிக் காணப்பட்ட போதும் இக்கிராமத்தவர்கள். புராணீதியாக குளக்கோட்டு மகாராஜாவின் வேண்டுகோளின் பேரில் கந்தளாயக் குளத்தை கட்டிய பூதங்கள் மன் அள்ளிப் போட்ட சூடையைத் தட்டிவிட்டதனால் தான் இப்படித் திட்டி திட்டியாக அமைந்துள்ளது என்பது கருத்து.

1928ம் ஆண்டு இக்கோயிற் பராமரிப்புக்காரர்களாக இருந்த திருவாளர்கள் ஏ. கணபதிப்பிள்ளை, மு. கோணு மலை என்போர் புதிதாக விநாயகர், சுப்பிரமணியர், சண்டேகரர் கோயில்களைக் கட்டியும் பிரதான விமானத்தைத் திருத்தியும் கும்பாபிஷேகங்களைச் செய்வித்தனர்.

1943ம் ஆண்டு தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் பெ. சரவணமுத்து, ஸ்ஸ. தாமோதரமயின்லை, அ. பேச்சிமுத்து, கே. சரவணமுத்து, கே. பொன்னையா ஆகியோர் கோயிலின் வருங்கால நன்மை கருதி நீதிமன்றத்தில் 8/ நம்பிக்கை வழக்கின் பிரதாரம் ஆலய நிர்வாகத் திட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின்படி முதன் முதலாவதாக தர்மகர்த்தா சபை உத்தியோகஸ்தர்களாக திரு. த. பாலசுப்பிரமணியம் (தலைவர்), திரு. ந. நடராசா (காரியதரிசி), திரு. பெ. சரவணமுத்து (தனுதிகாரியாக) கடமையாற்றினார்கள். 1949ம் ஆண்டு திரு. சு. சிவபுலான் (தலைவர்), திரு. ஐ. சரவணமுத்து (தாரியதரிசி), திரு. க. குருதுலபூபால சிங்கம் (தனுதிகாரியாக) கடமை யாற்றினார்கள். இக் காலத்தில்தான் கோணநாயகர் கோயில் இராஜகோபுரம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த இராஜகோபுரம் தனிச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

“கோபுரம் கானுத கண்ணென்ன கண்ணே!
கும்பிட்டு நில்லாத கையென்ன கையோ!”

1955ம் ஆண்டு தொடக்கம் திரு. ஐ. சரவணமுத்து 1971ம் ஆண்டுவரை தலைவராகக் கடமையாற்றினார். அவருடன் திரு. க. வேலாயுதம் (காரியதரிசி) திரு. ச. கும்பராசாமி (தனுதிகாரி), திரு. க. ப. மாரிமுத்து (காரியதரிசி), திரு பு. குமாரநாயகம் (தனுதிகாரி), திரு. மா. கதிர்காமத்தம்பி (காரியதரிசி). திரு. வ. குதாசன் (தனுதிகாரியாகவும்), கடமையாற்றினார்கள். திரு. ச. கனகசபை 1972ம் ஆண்டு தலைவராகக் கடமை புரிந்துள்ளார். 1973ம் ஆண்டுதொட்டு இன்றுவரை திரு. ச. கா. சிவசுப்பிரமணியம் (தலைவர்) திரு. எம். கே. செல்வராசா (காரியதரிசி) திரு. ஆ. தங்கராசா (தனுதிகாரி) ஆகக் கடமை புரிந்து வருகிறார்கள். 1973ம் ஆண்டில் நெல் வயல்களைக் குத்தகைக்கு விற்க நடவடிக்கை எடுத்ததால் ஆலய வருவாய் போதியளவு கிடைக்கப்பட்டது. இப்பண்த்தைக் கொண்டே சுமார் லட்சம் ரூபா செலவில் சிறந்த சிற்பாசாமியர்களினால் கோயில் கட்டப் பெற்று 28-1-1980 திங்கட்கிழமை மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற திருவருள் கூடியுள்ளது.

இவ் ஆலயத்தில் கடமையாற்றிய கடமை புரிகின்ற குருக்கள்மார், தொழும் பாளர்கள், 1945ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை கடமைபுரிந்த தம்பலகாமம்; கொட்டியாபுரம், திருக்கோணமலை கட்டுக்குளப்பற்று தர்மகர்த்தா சபை அங்கத்தவர்களுக்கும் எங்கள் சபையின் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

இக் குடமுழுக்கு வைபவம் நடைபெறுவதற்கு உதவியாக இருந்த சன்னகம் கலாநிதி சிவபூரீ நா. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள், அவர்களுக்கு முதற்கண் நன்றி தெரிவிப்பதோடு, இந் தியாவிலிருந்து வந்த ஸ்தபதியார் எம். கே. குமார சாமியும் அவரது குழுவினரும், ஆசாரி ச. ம கே ஸ்வரன், அவரது குழுவினரும் மற்றும் சகல வேலைகளிலும் ஈடுபட்டவர்களும், பொது நம்பிக்கையின் கைப் பொறுப்பாளரும், அவரது இலாக்கா உத்தியோகத்தல்தர்களும், எங்கள் கட்டட வேலைகளுக்கு உதவி புரிந்த அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்கும் எங்கள் சபையின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்: சிறப்பாகத் தம்பலகாம வாசிகள் பொருளாலும், உடலுழைப்பாலும், அன்பாலும் உதவியமைக்கும் மற்றும் ஓல்லோருக்கும் கோணநாயகப் பெருமான் என்றும் அருள் புரிவாராக,

இப்படியான மகிழமை பெற்ற கோணநாயகருடைய அருளைத் தேடிவர நாடு விரைய வேண்டும் என்கின்ற பேரவாவுடன் அவனருளை வேண்டுகின்றேன்.

தம்பலகா மத்திலுறை கோணநா யகர்தம்மை
நம்பி நடந்தோர் வாழ்கவே
எம்பெருமை எங்கனும் எழுகவே, பரவவே
துன்பம் துடைத் துயர்கவே
தம்பலகா மத்திலே தருமம் தழைக்கவே
இன்பம் எல்லார்க் கருள்கவே
பண்புநெறி பரவியெரும் பாபம் அகல்கவே
பயன்டைக மனித குலமே

பெருமானின் அருளாலே பேர்பெறுக அனைவரும்
அருளால் நன்றா முகிழ்க
உருமாறும் உலகினில் உண்மையே ஒன்றிக்குவர
உருவும் உளத்தில் புகுக
திருவாழ்க்கத் திருமகள் இல்லமேல் லாம்பொலிக
திராவிபர் நிமிர்ந்து மகிழ்க
திருநூனர் தேவாரக் கோணநா யகர்தம்மைத்
தேவுவர நாடு விரைக.

பாராட்டுக்கூரை

சிற்பாசாரியாரைப் பற்றிச் சில வரிகள்.....

ஆ. தங்கராசா
(கெளரவ தனுதிகாரி)

மக்கள் புறக்கண்ணால் கண்டு மகிழும் அழகிலும் பார்த்த, ஞானிகள் அக்கண்ணால் தரிசித்து ஆனந்தப்படும் அழகே சிறப்பான அழகு. இதையே தெய்வீக அழகு எனப் பெரியோர் புகழ்ந்துள்ளனர். ஞானிகள் அனுபவித்து இரசித்த அழகுத் தாற்றங்களே ஆண்டவனின் அற்புதத்திருக்கோளங்களாகும். அக்கோளங்களைச் சித்தரிக்கும் உருவகப் பாடல்களே திருவுருவத் தியானங்களாகும்.

தெய்வீகத் திருவுருவத் தியானங்களைக் கற்று, உணர்ந்து, அனுபவித்து மனக்கண்ணால் ரசிக்கும் பெரும்பேறு பெற்றவனே தெய்வீகக்கலைஞர் ஆவான். இவனைத் “தெய்வக்ஞான சிற்பில்லி” என வாமதேவபத்துதி கூறுவதை அறியலாம். இத்தகைய சிற்பியினாற்றான் தெய்வீகசக்தியில் ஒரு பகுதி ஆலயத்தில் சேருகிறது என்பார். அங்ஙனமின்றி, தியான ஞானமின்றி மானுஷ அழகை அறிந்து, அதனைப் பிரதிபலிக்கும் சிற்பங்களை உருவாக்குவோரால், வெறும் கண் களிக்கும் கவர்ச்சி இன்பத்தையே அன்றித் தெய்வீக உணர்வை ஏற்படுத்த இயலாது. அது நிற்க,

தம்பலகாமம் ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயக சுவாமி தேவஸ்தானத்தில்கட்டடங்கள் யாவும் அதியற்புத் சுந்தர ரூபத்துடனும், அளவு பிரமாணவிகற்பமின்றியும் அமைக்கப் பெற்றிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இதனை உருவாக்கியவர் யார்? என ஆராயும் நோக்கம் யாவருக்கும் ஏற்படும். நமது பாரத தேசத்திற்கே உரிய தனிப்பெருஞ் சிற்பக்கலையாகிய சிற்பலட்சணங்களுடன் ஆக்கித்தந்த பெருமை, அராவியூர் இளங்கலைஞர் திரு. எஸ். எஸ். மகேஸ்வரன் (சாமி) ஆசாரி அவர்களுக்கே உரித்தாகும். அவருக்கு உறுதுணையாயுமைத்த அவரது குழுவினரும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்து எமது தேவஸ்தானத்துக்கு வேண்டிய விக்கிரகங்களை யுருவாக்கிய பெரியார் உயர்திரு. வை. கணபதி ஸ்தபதி (சிற்பக்கலைக் கல்லூரி, மாமல்லபுரம், தமிழ்நாடு) அவர்களும் என்றென்றும் மக்கள் மனதில் அசையா இடங்கூண்டிலங்குவர் என்பதில் எள்ளளவும் ஜயமில்லை. திரு தம்பலகாமம் அருள்மிகு ஆதிகோணநாயகர் பேரருளால் இவர்களது சிவப் பணியும் — சிற்பக் கலைப்பணியும் மென்மேலும் தழைத்தோங்கித் திகழ்வதாக என வாழ்த்துவோமாக.

“வையகழுந் துயர் தீர்க்கவே” சுபம்.

வேதம்

நோய் நீக்கும் வைத்தியன்

நியாய் சிரோன்மணி
பிரம்மணி சி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய உபதேசங்களே வேதங்கள். அவைகள் வைத்தியநாதனுன் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனைச் சிறந்த வைத்தியன் என்று கூறுகின்றன. சாதாரண வைத்தியர்கள் உடல் நோடைப் போக்குபவர். ஆனால், ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனே உடல் வியாதிகளை மட்டுமின்றி மனை வியாதிகளையும் போக்கும் சக்தி படைத்தவன். ஸ்ரீருத்திரம் என்றும் மஹாமந்திரம் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் தெய்வ சக்திவாய்ந்த முதன்மையான வைத்தியன், பிரதமோ தைவ்யோ பிஷக் என்று கூறுகின்றது.

ருக்வேதமும் “தேவர்களுக் கெல்லாம்” வைத்யம் செய்யும் அல்ல வினி தேவர்கட்கும் மற்றும் சரகர், சஸ்கருதர் போன்ற சிறந்தமுனிவர்களான வைத்தியர்கட்கும் சிறந்த வைத்தியன் அவனே என்று கூறுகின்றது. “பிஷக்தமம் துவாம் பிஷகாம்” என்று சிவனைப்பூசிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற வலது கைபைப் பார்த்து ஒரு முனிவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். எனது வலது கையானது சசனையாகும். இன்றும் இது ஈசனுக்கு மேற்பட்ட தாகவும் ஆகும். உலகத்திலுள்ள யாவருடைய வியாதிகளையும் போக்கி மருந்தளிக்கும் ஸ்ரீவைத்தியநாதனுகவும் ஆகும். ஏனெனில் சிவலிங்கத்தைத் தொட்டு அர்ச்சிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருப்பதே என்று கூறுகின்றார்.

“அயம் மே ஹஸ்த்தோ பகவான்
அயம் மே பகவத்தர;
அயம் மே விஸ்வபேஷ ஜோயம்
சிவாபிமர் சனஹா”

என்னும் வாக்கியங்கள் இக்கருத்தை எடுத்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளன.

ஆகையாற்றுன் உலகத்தோர் ஜ்வரம் முதலான சகல வியாதிகளையும் நீக்குவதற்கு சிவபூஜா, ஜபம் முதலானவற்றைக் கைக்கொள்ளும் பெரியோர்களிடம் விபூதி பெற்று அணிந்து சுகம்பெறுகின்றது யாவரும் அறிந்ததே. நித்தியம் சிவதர்சனம் செய்வதால் இரத்தக் கொதிப்பு ஜல வியாதி முதலானவை சாந்தியாகின்றது.

உலகத்தார் யாவரும் வியாதி அற்றவர்களாகவும் மனக்கவலை அற்றவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று ஸ்ரீ பரமேஸ்வரரீலா வேண்டும்படி ஸ்ரீ ருத்திரம் சூறுவதை :

“யதானல் சர்வமில்லை ஜகத யக்ஷம். சுமனு அஸத்” என்னும் வாக்கியங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இதனால் உடல் நோயை யும் உள் நோயையும் ஒருங்கே குணப்படுத்த மாபெரும் வைத்தியநாத ஞம்ளம் இறைவனற்றுன் முடியுமென்பது தெளிவாகிறது.

ஸ்ரீ வைத்திய நாதனுடைய பாதி சர்ரமாக உள்ள அம்பாள் மங்களத்தை அளிப்பவள் என்றும் யாவரது பிணிகளையும் போக்குபவள் என்றும் ஸ்ரீ பரமசிவனுடைய மனதிற்குக்கூட மருந்து எனக்கூறி நாம் நீண்டநாட்கள் வியாதியற்றவர்களாய் சுக வாழ்க்கை உள்ளவர்களாய் இருக்க அருள் வேண்டுமென ஸ்ரீ பரமசிவனையே வேண்டும்படி கூறியுள்ளது.

“யாதே ருத்ரசிவா தனு சிவா விஸ்வாஹ பேஷனீ
விவாருத்ரஸ்ய பேஷனீ தயாநோ மிருட ஜிவதேய”

எனவும் இன்றும் பசக்கள் முதலான பிராணிகள் கூட நன்மை பெற வேண்டுமெனவும் வேண்டப்படுகிறது.

மேலும், பச முதலான பிராணிகளைக் கொன்ற பாவத்தினாலும், வேதமறிந்த பிராமணர்களைக் கொன்ற பாவத்தினாலும்தான் உலகில் ஜனங்களுக்கு உண்ண உணவு, அருந்த நீர் முதலியன் கிடையாமல் பெருங் கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. இவையெல்லாம் நீங்கி, அனைவரும் நலம் பெற வேண்டுமெனப் பரமசிவனை வேண்டுதல் செய்யும் வண்ணம் வேதம் கூறுகின்றது.

அத்தகைய பரமேஸ்வரனுன் ஆதிகோணநாயக சுவாமிக்குத் தற் போது மகா கும்பாபிஷேகம் நிகழுவது நமது பெரும் பாக்கியம் ஆகும். அனைவரும் அவனருள் பெற்று, சுபீஷமாகவும் ஜக்கியமாகவும் வாழ பிரார்த்திப்போமாக.

ஆகமம்

கும்பாபிடேகம் பெருஞ்சாந்தி

பிரதிஷ்டா பூஷணம்

அமரர், சிவசீ. ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள்
(நயினை)

[கும்பாபிடேக காலத்தில் பெருமானை யாகசாலையில் கும்பத்தில் வைத்து வழிபடுகிறோம். கும்பம் சிவசொருபமாக விளங்குகிறது. அங்கு சொல்லப்படும் மந்திரங்களும், செய்யப்படும் கிரியைகளும், பாவளைகளும் சக்தியுடையவாக விளங்குகின்றன என்பதை போன்ற பலவற்றை இக்கட்டுரை மூலம் விளக்குகிறார் ஆசிரியர்]

உலகத்தில் உள்ள பொருட்களில் ஒருவித பூத சக்தி உண்டு. அதை மேல் நூட்டார் மின்சாரம் என்பர். அந்த சக்தி எல்லாப் பொருட்களிடத்தும் ஓரே தன்மையாய் அமைவதில்லை. குறைந்தும் கூடியும் அமைவதுண்டு. ஆகவே எல்லாப் பொருட்களிடத்தும் ஒரு சக்தி உண்டென்பதை இந்தக் காலத்தில் எவ்வும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இந்தச் சக்தியை நடத்தும் பொருட்கள் நடாத்தப்படும் பொருட்கள் என இருவகை உண்டு.

செம்பு, பொன் முதலியவை மின்சாரத்தை நடத்தும் பொருட்கள். மண், மரம் முதலியங்கள் நடாத்தாப்படும் பொருட்களாகும். அதைப்போல தெய்வீக மின்சாரத்தை நடத்தும் பொருள் எதுவெனில் தெளிந்த ஞானியின் உள்ளம், சுவாசம், விரல்கள் தர்ப்பை, மாவிலை முதலியனவாம்.

மின்சாரம் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் இப்பொருட்களின் வழியாக மிகச்சிறப்பாகக் கெல்லும். அதனால்தான் சிவாலயத் தொழில்கட்கு இவை முக்கியமாக வேண்டப்படுகின்றன.

இனி எழுத்தென்பது சொல்லுக்குக் காரணமாய்ச் சுத்த மரமையாகிய குண்டலியில் நின்றெழும் ஒலியாகும். அவ்வெழுத்துக்கு ஒலிவடிவு, வரிவடிவு என இரண்டு வடிவுகளுண்டு. இனி, ஒலிவடிவானது பஞ்சமை முதல் நான்கு வாக்குகளின் நிலைகளை அடைந்து மூலாதாரம் முதலாக மென்மேல் எழுச்சியறுவதாம். எழுச்சி உறுதவின் எழுத்து எனப்பட்டது என்றும் சொல்லலாம். இனி வரிவடிவு எழுத்தானது சடமாய் இருந்தாலும் அதற்கு மின்சாரம் முதலிய சக்திகளைப் போன்ற சக்தி உண்டு.

எங்குமெனில், தூர தேசத்தில் உள்ள ஒருவன் தனது மன எழுச்சிகளைத் தனது நன்பனுக்கு எழுதுகிறான். அப்படியே நன்பனும் அதை வாசித்ததும். எழுதினவனின் மன எழுச்சியை அறிகிறான். அன்றியும் ஒருவன் அவசர வேலை நிமித்தம் ஒருவரைக் கண்டு பேசன்தின்து அவரது அறைக்குள் விரைந்து செல்லும் போது வாயிலில் “உத்தரவின்றி உட்பிரவேசியாதீர்” என்று எழுதி இருந்தலைக் கண்டவுடனே அவனது வேகம் தணிந்து நிற்றலைக் காண்சிறோம், ஆகவே வரிவடிவிற்கும் சக்தி உண்டு.

இனி ஒவிவடிவான சொல்லுக்கும் சக்தியண்டு. எங்ஙனமெனில் ஒருவன் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று ஏவியவுடன், அக்காரியத்தைச் செய்து முடித்தலைக் காண்கிறோம். ஆகவே சொல்லுக்கும் சக்தியண்டு.

இனி, செய்கைக்கும் சக்தியண்டு. என்பதை ஒருவன் தனது எண்ணத்தை வாயினால் சொல்லாமலும், எழுத்தால் எழுதாமலும் தனது உடலுறுப்புக்களில் ஒன்றினால் சிலவற்றைத் தெரிவிக்கலாம்.

உதாரணமாக ஊமையர்கள் தங்கள் விருப்பத்தை உடல் உறுப்புக்களின் அசை வினால் வெளிப்படுத்துகிறார்கள், ஒருவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்யும் போது மற்ற ஒருவன் அதனைச் செய்ய வேண்டாம் என்ற குறிப்பில் நகமறிப்பால் அல்லது கோபத்தோடு கண்ணால் பார்த்தவுடன் அவன் அதைச் செய்யாது விடுகிறுன். எனவே செய்கைக்கும் சக்தியண்டு.

இதுபோல் எண்ணத்திற்கும் சக்தியண்டென்பதை, புராண சரித்திர வாயிலாக நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இப்போது மேல்நாட்டார் கிளர் கையாளுகின்ற ஹிப்நாட்சிசம், மெல்மரிசம் என்பதும் நமது எண்ணத்தின் சக்தியால் ஆனதே. ஆகவே எண்ணத்திற்கும் சக்தியண்டு.

இப்படியாக ஆராயுமிடத்து சைவக் கிரியைகள் எல்லாம் எழுத்துக்களாலும், மந்திரங்களாலும், கிரியைகளாலும், பாவணைகளாலும் செய்யப்படுகின்றன. இவைகள் கும்பாபிஷேகத்தில் இன்றியமையாதனவாகத் தேவைப்படுகின்றன. கும்பாபிஷேகத்தில் வைக்கப்படும். கும்பம் சிவலிங்கத்தைப்போல் சட்டத்துவவடிவாய் இருத்தலாலும், சர்வசக்தி ஸ்வரூபமாய் இருத்தலாலும், சர்வதீர்த்தங்களையுடைமையாய் இருத்தலாலும் கும்பம் சிவசொருபமாம். இதை யாகசாலையில் வைத்துப் பூசிக்கின்றோம். யாகசாலா என்ற வடமொழிச் சொல்லில் உள்ள யகரம் யக்ஞத்தையும், ககரம் செல்லுதலையும் சகரம் சுகத்தையும், லகரம் லயத்தையும் குறிப்பதால் - யாக சாலா என்ற சொல்லுக்கு ஞான யாகத்தால் லயஸ் தானத்தில் சுகத்தின் பொருட்டுச் செல்வது என்பதாம்.

எனவே ஞானயாகம் செய்வதற்கு உரிய ஸ்தானம் யாகசாலையாம். யாகசாலைக்கு ருத்ர குத்திரம் 64 அல்லது 44 கோடுகளும்.

விஷ்ணு குத்திரம்	34 கோடுகளும்
பிரம குத்திரம்	24 கோடுகளும்
கண குத்திரம்	18 கோடுகளும்
கலா குத்திரம்	16 கோடுகளும்
மனு குத்திரம்	14 கோடுகளும்
ரவி குத்திரம்	12 கோடுகளும்
தசஅல்லதுபங்க்திகுத்திரம்	10 கோடுகளும்

போடவேண்டும். இதில் ரவி தச குத்திரங்களையிய பன்னிரண்டு பத்துக்கோடுகள் பிரதிட்டைக்கு ஆகாதெனச் சில ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

இனி குத்திர, குத்திர யாகசாலைக்கு 33 குண்டங்களும், விஷ்ணு குத்திர யாக சாலைக்கு 25 குண்டங்களும், பிரமகுத்திரயாகசாலைக்கு 17 குண்டங்களும், கண குத்திரம், காலகுத்திரம் மனுகுத்திரம் மூன்றிற்கும் தனித்தனி ஒன்பது குண்டங்களாம்.

ரவி குத்திரத்திற்கு ஐந்து குண்டங்களும், பங்க்தி குத்திரம் என்னும் தச குத்திர யாகசாலைக்கு ஏகஞ்சனமும் போடவேண்டும். இனி யாகசாலைக்கு உள்ள குண்டங்கள் பிருதிவி முதலிய தத்துவங்களைக் குறிப்பது எங்ஙனமெனில் கிழக்குத் திக்கில் நாற்கோண குண்டம். இது பிருதிவி தத்துவத்தை உணர்த்தும்.

அக்கிலீத் திக்கில் அரசிலைபோல் குண்டம், இது நியதி மாயா தத்துவமாகும். இது ஜீவாத்மாவைக் குறிக்கும். தெற்கில் அர்த்த சந்திர குண்டம். இது அப்பு தத்துவத்தைக் குறிக்கும். நிருதியில் முக்கோண குண்டம். இது தேயுதத்துவத்தைக் குறிக்கும். மேற்கில் விருத்த குண்டம். இது ஆகாச தத்துவத்தைக் குறிக்கும். வாயுதிக்கில் அறுகோணகுண்டம். இது வாயு தத்துவத்தைக் குறிக்கும்.

வடக்கில் பத்மகுண்டம் இது காலதத்துவம். குரியனைக் குறிக்கும். ஈசானத்தில் எண்கோண குண்டம். இது காலதத்துவம்; சந்திரனைக் குறிக்கும். ஈசானத்திற்கும் மத்தியில் விருத்த குண்டம்; இதுவே பிரதானமாம். இது சிவதத்துவம்; சிவனைக் குறிக்கும்.

ஆகவே, யாகசாலை 36 தத்துவரூபமானதும் சிவபிரானது அஷ்டமூர்த்த வடி வானதுமாம். இனி நாற்கோண குண்டத்தில் ஆஹக நீயாக்கினியையும் அர்த்த சந்திரகுண்டத்தில் தகஷிஞாக்கினியையும், விருத்த குண்டத்தில் (மேற்கில்) காருஹபத்தி யாககினியையும், திரிகோண குண்டத்தில் யௌவனாக்கினியையும், யோனிகுண்டத்தில் விருத்தாக்கினியையும், பத்ம குண்டத்தில் தேகலாக்கினியையும், எண்கோண குண்டத்தில் சாமான்யாக்கினியையும், பிரதான குண்டத்தில் சிவாக்கினியையும் பூசிக்கவேண்டும். ஆயினும் மற்றைய குண்டங்களுக்குப் பிரதான குண்டத்தில் இருந்தே அக்கினி எடுக்கவேண்டும். இனி குண்டங்களுக்குச் சிரசு, இருதயம், நாபிகண்டம், யோனி, மேல் மேகலை, நடுமேகலை, கிழ்மேகலை, என்ற இந்த எட்டு உறுப்புகளும் அஷ்டமூர்த்த ஸ்வரூபங்களாம். அரசிலைக்குண்டமாகிய யோனி குண்டத்திற்கு யோனியும் பத்ம குண்டத்திற்கு நாபிலும் வேண்டியதில்லை. இனி 33 குண்டதத்துவத்தை சிந்திப்போம்.

சிவனுக்குச் சொருபம் - தடத்தம் என இரண்டு வடிவங்கள் உள். சொருபம், உலகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. சுயம் பிரகாசம் என்றும் சொல்லலாம். தடத்தம் என்பது உலகத்தோடு கலந்த வடிவமாம். யாகசாலை, மந்திரம், பதம், வாரணம், புவனம், தத்துவம், கலை என்னும் அத்துவாவடிவமாகும். ஆன தன்மையால் இறைவணைப் புசிப்பதற்கு யாகசாலையும் ஒரு சிறந்த இடமாகும். சிவபெருமானும் 64 கலை வடிவமாக விளங்குகின்றார். அந்தக் கருத்தையே 33 குண்ட யாகசாலையில் போடுகின்ற 64 குத்திரங்களும் புலப்படுத்துகின்றன.

இந்த யாகசாலை, பூரணவடிவம் பெற்ற உத்தம பகு யாகசாலையாம் சிவபெருமானுடைய தடத்தவடிவமாகிய திருமேனியில், சொருப சிவபிரானை ஆவாகத்துப் பூசிப்பது இந்த யாகசாலையின் தத்துவமாகும். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று. ஆகாயம்,

குரியன், சந்திரன், ஜீவாத்மா என்னும் எட்டுப் பேதமுடையது இந்த உலகம். இந்த எட்டுப் பொருட்களிலும் சிவபெருமான் கலந்து விளங்குகின்றார். அன்றியும், பரம் பொருளை இந்த எட்டு இடங்களிலேதான் வைத்து வணங்க வேண்டும். எப்படியெனில் நமது உயிர் அருவமானது. இந்த அருவமான உயிரை உருவமான உடம்பில் வைத்துத்தான் அனுமானித்தும் காணவேண்டும். ஆகவே, அவரது ஞானமயமான அருட்டிருமேனியை மேலே குறித்த தடத்தவடிவில் வைத்துப் பூசிக்கவேண்டும். இனி யாகசாலை குண்டங்களின் 1வது உள் ஆவரணம், எட்டிலும் மூர்த்திகளாகிய கஷ்மா முதல் வாயு இறுதியாக எட்டு மூர்த்திகளையும், மூர்த்திஸ்வரராகிய தத்புருஷம் முதல் கவசம் இறுதியான எட்டு மூர்த்திஸ்வரர்களையும் பூசித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும். 2வது எட்டுக் குண்டங்களிலும் வாமை முதல் களிலி இறுதியான தத்துவேஸ்வரிகளைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிரதான குண்டமாகிய இந்திர சகான மத்தியில் வட்டவடிவமான குண்டத்தில் சொருப சவஞ்சிய பரசிவத்தையும் அதாவது சிதாகாசமூர்த்தி சிவதத்துவம் தத்துவேஸ்வரரான மகாதேவரையும், தத்துவேஸ்வரியான மனோன்மனியையும், சகான மந்திரத்தையும், விபவிஷயையும், தேத்திர அஸ்திரத்தையும் பூஜித்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். இப்படி 33 குண்டங்கள் அமைந்த யாகசாலையே உத்தமோத்தம யாகசாலையாம்.

இனி, கும்பாபிடேகம் பெருஞ்சாந்தி என்பது எங்ஙனமெனில், சாந்தி என்பது பிராயச்சித்தம். இது மனப், வாக்கு, காயங்களினுல் அறியாது செய்த குற்றங்களை நீக்குவதாம். இது சாந்திராயனம் கிளிச்சரம், முதலிய விரதங்களாகும். மூர்த்தி தலம், தீர்த்தங்களைச் சேவிப்பதுமாம். ஒருவன் செய்த தீவினைக்கு நல்வினையால் தீர்வு உண்டு உதாரணம் :

‘உற்ற தொழில் நினைவுரையிலிரு வினையும்
சோராதங்கு மேலைத் தொடர்ச்சியாமே...’

என்னும் சிவப்பிரகாச நூலால் அறியலாம் தீவினைக்கெல்லாம் தலையானது சிவாபாரத மாகும். அது எப்படி நம்மைப் பந்திக்கும் எனில், சிவபிரான் நமக்குச் செய்த உதவி களைக் குறித்து நான்தோறும் சிவாலயத்துக்குச் சென்று, சிவர்கமநெறிப்படி வழி படாமையாலே நம்மைப் பந்திக்குமாம்.

இது இங்ஙனம் நாடோறும் செய்துவரும் வழிபாட்டில் புத்தி பூர்வம், அபுத்தி பூர்வமாய் ஏற்படும் பிழைகளை மகோற்சவ தரிசனத்தால் நீக்கலாம். இனி உற்சவ தரிசனத்தில் இங்ஙனமான பிழைகள் ஏற்பட்டால், அவை கும்பாபிஷேகத்தால் தீரும் ஆகவே வேறு எவ்வகையாலும் தீர்க்க முடியாத சிவாபாரதம் தீர்க்கப்படுகின்றமையால்தான் கும்பாபிஷேகத்தைப் பெருஞ்சாந்தி என்று சைவநூல் உணர்ந்த பெரியோர் கூறு சிருர்கள்.

சொத்திரம்

சத்து - சித்து - ஆனந்தம்

“ சித்தாந்த நல்லறிஞர் ” “ கலாநிதி ”

வினாக்கள்

(சமயப் பிரசாரகர் - நல்லை ஆடுனம்)

பரம் பொருளாகிய சிவபெருமானது பேரருட் குணங்கள் எட்டினார், முதற்கண் வைத்துப் போற்றப் பெறுவன் மூன்று குணங்கள். அவை தோற்றக்கேடின்மை, பேரறிவுடைமை, வரம்பவின்பழுடைமை என்பனவாகும். சிவபெருமான் ஒருவனையல்லாத மற்ற உயிர்த்தொகுதிகளைல்லாம் தோற்றக் கேடுகளை உடையனவாய்ச் சிற்றறிவுடையனவாய் வரம்புபட்ட இன்பத்துடன் துண்பத்தையும் உடையனவாய் உழன்று கொண்டிருப்பனவாகும்.

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதி” என்றும் “மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிகின்ற மெய்ச்சடர்” என்றும் “சறிலாப் பதங்கள் யாவையும்கடந்த இன்பம்” என்றும், திருவாசகம் சிவபெருமானைத் துதிக்கிறது. எப்பொழுதும் நிலையாயிருக்கிற பொருள், எந்த வேளையிலும் அதிலிருந்தும் தோன்றமாட்டாது. அங்ஙனம் தோன்றுமையே, அதன் அழியாமைக்கும் காரணமாயிருக்கும். தோன்றுவதனைத்தும் அழிந்தே திருமென்பதை, “தோற்றம் உண்டேல் மரணம் உண்டு” என்ற சுந்தரமூர்த்திகள் திருவாக்கு உணர்த்துகின்றது.

எந்தப் பொருள், பிறிதொரு பொருளால் தோற்றுவிக்கப் பெறுமல் என்றும் நிலையாயிருக்கின்றதோ; அந்தப் பொருளே அனைத்துப் பொருள்களையும் தோற்றுவிப் பதாகவும், தோன்றிய அவற்றை உரிய கால எல்லைவரை நிலை நிறுத்துவதாகவும், பின்னர் ஒடுக்குவதாகவும் இருக்கும். இதனையே சிவரூபனபோத முதற்குத்திரம் “ஒடுங்கி உளதாம்” என்று கூறிச், சிவபெருமானை “ஒடுங்கி” என்ற விணைபாலணையும் பெயராற் குறித்துச், “சங்கரர் காரணனுகிய முதலே முதல்” என்று தெளிவுபடுத்தி வலியுறுத்தியது.

திருவெம்பாவையின் இறுதித் திருப்பாடலில் “போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம், போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள், போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் சரும் இணையடிகள்” என்று மணிவாசகப் பெருந்தனையார் அருளிச் செய்து, ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும் பெரும் சோதியின் சோதி யின் அடிமலர்களே, திருமால் பிரமனுகிய அனைத்துயிர்களின் தோற்றநிலை இறுதிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை விளங்க வைத்ததுவினார், சிவபுராணத்தில் “ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும், ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருள் தருவாய்” என்ற பகுதியும் இங்கே நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

தோற்றக் கேடுகளில்லாத சத்துப் பொருளாய் விளங்கும் சிவபெருமான், பேரறிவுப் பிழம்பாகவும் வீற்றிருந்து எல்லா உயிர்களுக்கும் நல்லவிள் புரிந்து வரு

கின்றூர். என்றும் அழியாது ஒரே படித்தாய் இலங்கிக் கொண்டிருக்கும் இறைவன் அவ்வழியாத் தன்மை ஒன்றினால் மட்டும் ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்து விட முடியாது. ஆன்மாக்களும், இறைவனேடோப்ப அழியாத் தன்மை உடையனவேயாயினும், அவற்றிற்கு முதற் படைப்புக் காலத்தில் வந்த அழியும் பொருள்களின் அத்துவிதத் தொடர்பு முத்திக்காலம் வரை நீங்காது நின்று, தோற்ற ஒடுக்கங்களுக்கு உட்படுமாறு அவற்றைச் செய்து வருகின்றது. நிலைபேறுடையதாகிய சிவம், நிலைபேறுடையனவாகிய உயிர்களுக்கு, நிலைபேறுடையதாகிய திருவருளைப்புரியவே; மெய்ஞ்ஞானமாகி மிஸிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பது உணர்த்தக்கதாகும்.

பதி, பச, பாசங்களாகிய அநாதி நித்தியப் பொருள்கள் மூன்றினுள் பதி, எதனையும் அறிவிக்காமலே அறியவல்லது. பச, அறிவித்தால் அறிவது. பாசம் அறிவித்தாலும் அறியாதது. அதனால் பதியாகிய சிவபெருமான் வழங்கும் நல்லருளை, அவர் செலுத்துகிற அளவுக்குச் சென்று நுகரும் வாய்ப்பு, பசக்களாகிய ஆன்மாக்களுக்கே உண்டு என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். பச வர்க்கத்தினராகிய நம்மவரது நலத்தில் நாட்டங் கொண்டு, ஞானப்பெருங்கடலாகத் திகழும் சிவபெருமானது திருவருட் சக்திகளை இச்சை, ஞானம், கிரியை என மூவகைப் படுத்தி அருள் நூல்கள் கூறும், உமாதேவி என்று சொல்லப்பெறும் சிவசக்தி மெய்ஞ்ஞான வடிவமானது, “சக்திதன் வடிவேதன்னில் தடையிலா ஞானமாகும்” என்பது சிவஞானசித்தியார்.

சத்துப் பொருளாகி அழியாது விளங்கும் சிவபெருமான், சித்துப்பொருளாகி அறிவுப் பிழம்பாகவும் விளங்குவதனுலேயே உயிர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றை அறிந்து உதவி புரிபவராக வீற்றிருக்கின்றூர். “நன்றெலாம் ஞானசக்தியால் நயந்து அறிவன் நாதன்” என்பது அருணந்திசிவத்தின் திருவாக்கு. உயிர்களின் உய்திக்குக் கருவியாய் இருந்து உதவுகின்ற, சித்துப் பொருளாகிய ஞான சக்தியை உடனமையினால் மட்டும், சிவத்தின் உதவி உயிர்களுக்கு வந்துவிடமாட்டாது. அறிந்து உதவுகின்ற சிவம், உதவும் பொருளாகிய இன்பத்தையும், உடையதாய் இருக்கத்தல் வேண்டுமல்லவா? அதனாலேயே அது சத்தும், சித்தும், ஆண்தமுமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

மாகேசர மூர்த்தங்கள் இருப்பதைத்தினுள், “சோமாஸ்கந்தா” மூர்த்தமும் இன்று அது மூர்த்திக்குரிய ஒரு அர்ச்சனை நாமம் “சச்சிதானந்த விக்கிரகம்” என்று அவரைக் குறிக்கும். சத்துச் சித்து ஆண்தம் என்ற மூன்று சொற்களும் சேரும்போது “சச்சிதானந்தம்” என வரும். உண்மை அறிவு இன்பம் என்பது இதன் பொருள். சிவபெருமானது திருவருவம் உண்மையறிவின்ப வடிவினது என்பது இதனால் விளங்கும். சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தில் சிவபெருமான், உமாதேவி, முருகன் ஆகிய மூன்று மூர்த்திகளும் இடம் பெற்றிருப்பர். சிவபெருமானை சத்து மூர்த்தியென்றும் அவரின் வேறால் வாத உமாதேவியாரைச் சித்து மூர்த்தி என்றும், அவர்களின் வேறால்வாத முருகப் பெருமானை ஆண்த மூர்த்தியென்றும் ஞான நூல்கள் கூறுகின்றன.

“சத்தெனச் சொல்லும் தாவில் சிவத்திலும்
சித்தெனச் சொல்லும் தேவி மிடத்திலும்
புத்திரஸ் பெயர் பூண்டில ஆண்த
வத்துவின் கழல் வாழ்த்தி வணக்குவாம்”

என்று பாம்பன் சுவாமிகள் முருகப் பெருமானைத் துதிக்கிறார்கள். எண்ணிக்கையால் மூன்றுக் கிருக்கும் இம்மூர்த்திகள், மூவரும் பொருளால் ஒருவரே என்பது. சித்தாந்த சைவ பாரம்பரியத்தில் அறிவும் அநுசங்கமும் பெற்றவர்களுக்கு நன்கு விளங்குவதாகும். “பூவண்ணம் பூவின் மணம் போல மெய்ப்போத இன்ப மாவண்ண மெய் கொண்டவன்” என்பது திருவிளையாடற் புராணம். பூவின் அதன் வண்ணமும் மணமும் எண்ணிக்கையால் மூன்றுக் கிருக்கும் அறியப்படுவனவேனும் கலப்பு நிலையால் ஒன்றுக்காணப்படுவது கணக்கு. அது பேரல்லே சத்துப் பொருளாகிய சிலபெருமானும், சித்துப் பொருளாகிய உமாதேவியாரும், ஆனந்தப் பொருளாகிய முருகப்பெருமானும் எண்ணிக்கையால் மூவராக இருந்து பொருளால் ஒன்றுக் கிளங்கி உயிர்களுக்கு அருள் புரிவார்கள்.

எப்பணியிலும் சிறந்து பணி திருப்பணி

அருள் யிரு கோவநாயகின் திருவகுஸாலும், தம்ஸலகாமப்பற்றுவாற் சைவ அப்பம்காலாலும், இவ்வாலயத் திருப்பணிக்கு உதவும் வாய்ப்பை ஏற்கு அவித்ததற்காக அவர்களுக்கு முதற்கண் எனது நன்றி. இப்பெரும் பணியைச் செய்யும் தர்மகார்த்தாக்களின் ஒருவராக கிருக்க எனக்குக் கிடைத்த இந்த வாய்ப்பைப் பெரும்பேருகவே என்னுகின்றேன். மனிதன் இப்பிறப் பிலே செய்க்கூடிய பெரும் பணிகளில் ஒன்றுன இப்பணி இனிது முடிவடைந்து, இன்று நடைபெறும் குடமுழுக்கோடு நின்றுவிடாது. தொடர்ந்தும் இத்திருப்பணி நடைபெற என்னுலான தொண்டினைச் செய்ய தோணநாயகப் பெருமான் கிருபையை வேண்டி, இப்பணிக்காக எமக்குப் பக்கபலமாக நின்று உதவிய சகல அன்பர்க்கட்டும், இன்றைய தினத்தில் எனது நல்லாசி உரித்தாருக,

ஆ. தங்கராசா
(கெளரவ தனுதிகாரி)

திருமுறை

திருமுறைப் பண்ணிசை

“திருமுறைக் கலாநிதி”

வி. வி. சுப்பிரமணியம்

(ஒதுவார் முர்த்தி - நல்லை ஆதினம்)

மக்கள் நிலையான பேரருட் செல்வத்தை மிக இலகுவாக அடைவதற்கு - மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கு - வழிகாட்டும் நெறிநூல் திருமுறை என்பர் அருட் சக்தியொடு கூடிய சிவபரம் பொருளே திரு; மனக்கோணலை நீக்கி வாழ்க்கை முறையை நெறிப்படுத்தும் நூலே திருமுறை என்பர்

மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட “பரிபாடல்” போன்ற சங்ககால இலக்கிய நூல்களில் பண்கள் பொலியக் காண்கின்றேம். இத்தகைய தொன்மை வாய்ந்த பண்ணிசைக்கு உறைவிடமாயிருப்பதே தேவாரம் முதலிய பண்ணிகு திருமுறைகளின் தனிச் சிறப்பாகும். பண்ணுதல் என்னும் விணையடியாகப் பிறந்தது பண்; பண் எல்லாம் இசையிலே அடங்கும். சங்கிதை ஞானமுடையவர்களே, இதனை உய்த்துணரவல்லார். இவை ஆண்டவளேடு ஆத்மகோடிகளை ஒன்றுபடுத்துவது. ஈடுஇணையற்ற மர்மமான தெய்வீகசக்தி வாய்ந்தவை. கல்லார்க்கும், கற்றவர்க்கும். களிப்பருளிக் கருணையையும் பக்தியையும் ஊட்டவல்லவை. திருமுறைத் திருப்பாடல்களில், சொல்லும் பொருளும் பளிங்குபோல் தெளிந்த நிலையில், பண்ணிசை பொதிந்த மரபினையே ‘பண்ணடைவு’ என்பர்.

பண்ணிசைக்கு இலக்கணமாயமைந்த கிரியாம்சங்கள் வருமாறு :

- 1) எடுத்தல் - ஆரோகணம்;
 - 2) படுத்தல் - அவரோகணம்;
 - 3) நலிதல் - மெலிதல், மெல்லிசை;
 - 4) கம்பிதம் - அசைவு, கமகம்;
 - 5) குடிலம் - பிரணவம், வளைவு, வட்டம் [தாடுப் பிரயோகம் - கொண்டு கூட்டல், நிரவல் முதலியன];
 - 6) ஓலி - முழக்கம், தொனி;
 - 7) உருட்டு - புரட்டு, திரட்டு, ‘பிரக்கா’ சங்கதி போல்வன;
 - 8) தாக்கு - அடி, அதிர்ச்சி, உரம், கணம், வேகம் முதலியன.
- ஸழத்தின் கல்வி மேதைகளுள் ஒருவரான ஸ்வாமி விபுலாலானந்த அடிகளார், தமது ஆராய்ச்சிப் புதையலான ‘யாழ்நூலில்’ 103 பண்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தற்போது எமக்குக் கிடைத்துள்ளவை, 23 பண்களேயாதும். மரபுவழி நிலை நிறுத்

தும் “திருமுறைகண்ட புராணம்” கூறும் 120 கட்டளை பேதங்களும் இப்பண்களில் அமைந்துள்ளன. கட்டளை என்பது - மாத்திரை அளவும், எழுத்தியல் நிலையும் பற்றிச் செய்யுட்களில் அமைந்த ஒசைக்கூறுபாடாகும்.

இதுவோரையும், ஒதுக்கேட்போரையும், இறை உணர்வில் ஈடுபடச் செய்யும் ஆற்றல் படைத்தது திருமுறை என்பது, அனுபவ உண்மை. நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் இறைவனை, நித்தலும் நியமஞ்செய்து நினைப் பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்ட கடவுளை — நிறைமொழி மாந்தராய் “பண்ணினுர்பறை” அருளாசிரியர்களாய் விளங்கிய பிள்ளைப்பெருமான் ஞானசம்பந்தர் முதலாய இருபத்தேழு “திருமுறை ஒதுவார்முர்த்தி”, களும், பண்ணியல்பாகப் பத்திமையாலே, காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கிப், பாடிப் பரவி, போற்றிப் புகழ்ந்து, வாழ்த்தி வணங்கினார்கள்.

பண்பட்ட பக்குவநிலையைச் சித்திக்கச் செய்வது பண்ணிசை; இது இதயத்தில் உபசாந்த உதயத்தைத் தூண்டும், அழுந்திருள் ஒழிந்திடச் செழுஞ்சிடர் பொழிந்து எங்கள் ஆதாரகமலத்தின் மீதேறி நிலவிடும். அள்ளி அள்ளிப் பருகத்துடிக்கும், உளத்தூய்மை நிறைந்திட்ட அடியராக்குத் தெள்ளமுதாகும். பண்ணிசைப் பக்திச்சுவை, பரமானந்தம் - பேரின் பம் பயக்கும், பண்ணிசை கற்பாரைப் பிறவிக்கடவில் நின்றும், கரை சேர்க்கும் பெருந்திருத்தோணி. அறிவும் அறிதத்துவமும், அபரிமித வித தைகளும், அறியென வழிகாட்டும் இசையும் அதுவே. பண்ணிசையால் மாரிவழங்கும்; மாநிலம் செழிக்கும். மேனிலை வாழ்க்கைத்துணையாம் நன்மணங்கமமும், சிவன் அடைக்கலப்பொருளாய்ச் சிறந்து, சேர்ந்து வாழ் வார். இத்தகைய மாண்புமிகு பண்ணிசைக்கு உறைவிடமாய், புகவிடமாய்ப் பிருப்பதே பண்ணிரு திருமுறைகளின் தனிச்சிறப்பாகும்.

பதினேராந்திருமுறையில், அருளோளி வீசும் ‘திருமுகப்பாகரம்’ திருவாலவாயுடையாராகிய இறைவனுலேயே ஒதியருளப்பெற்றிருப்பதைக் காண்கின்றோம். பண்ணின் இசையாகி நின்ற இறைவனே - பண்சமந்த பாடற் பரிசுமளித்து, ஒப்பற்ற “திருமுறை ஒதுவார்முர்த்தி”யாகவும் காட்சி தந்தான். எனவே தேவாரத் திருமுறைகளின் மகத்துவம், திருவருட்பெருக்கு, திருவருட்காட்சிகள், திருவற்புதங்கள் எத்தகையனவாய் விளங்குமென்பது வெள்ளிடமல்ல. ஆகவே, இறைவன் தானே முன்வந்து சைவத்தமிழ்ச்சமுதாயத்துக்கு அரிய கருலுலமாயளித்த பண்ணிருதிருமுறை களும், முத்திக்கு வித்தாகவும், கன்மவினை தீர்க்கும் தலக்கரை விளக்காக வும் மிளிரும். “அருட்பெருந்திக்குவையே” எனக் கூறின் அது மிகை

யாகாது. வட்மொழி வேதாகமங்களிலிருந்து பிழிந்தெடுத்த அமுதசார மாக விளங்குவன், திருமுறைத் தமிழ் வேதமே எனப் பெரியோர் போற்றுவர்.

தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகெங்கனும் விதந்து போற்றப்படும் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் - பிரசங்கத்தில் வல்லவர்; சைவமுந் தமிழுந் தமைக் தோங்க அல்லும் பகலும் அயராதுமைத்தவர், பெருங்கணவு கண்டார். திருமுறைத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து, “ஓதுவார் மூர்த்திகளை” இலங்கைக்கு வரவழைத்திருந்தார். வெறும் காட்சிக்காக அன்று; இந்த நாட்டிலும் ‘‘ஓதுவார்மூர்த்திகள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கருத்தை வளி யறுத்துவதற்காகவே தமது வாழ்வின் இறுதிக் குறிக்கோள், ‘‘ஓதுவார் மூர்த்திகள் தேவாரபாடசாலை’’ என உயிலிலும் எழுதிவைத்தார். அண்மையில் அன்னௌன்றுற்றுண்டுவிழாவைக் கொண்டாடியவர்கள் இதுபற்றிச் சிந்தித்தவர்கள் யாருமில்லை. பன்னிரு திருமுறைகளும் ஓதப்படுவதற்காகவே எழுச்சி பெற்ற தமிழ் வேதமந்திரங்கள் என்பது பெரும்பான்மையான சைவர்களுக்கு இன்னும் புலனாகவில்லை. காரணம், திருமுறைகள் சுமார் 1500 வருடங்களுக்கு முன்பே எழுச்சியற்ற போதிலும், இந்த நாட்டின் முதலாவது ஓதுவார்மூர்த்தி 1975ஆம் ஆண்டிலேதான் உருவாக்கப்பட்டார். ‘‘திருக்கோயிலில்லாத திருவிலூரும் என்று ஓதத்தொடங்கிய திருநாவுக்கரசுக்காமிகள், மூன்றுவதாக, ‘‘பருக்கோடிப் பத்தி மையாய்ப் பாடாலுரும்’’... ...“ஊரல்ல அடவிகாடே” என ஓதி அருளி னார். திருமுறைத் தமிழ்வேதம் ஓதா ஊர்களெல்லாம் விக்கினமும் வாழ முடியாத, அடவிகாட்டுக்குச் சமம் என்பது இதன் தாற்பரியமாகும். ஏனெனில், விலங்கினம்கூட இசையை இரசிக்கும் தன்மை வாய்ந்தன. அதனிலும் கீழான நிலையில் மக்கள் இருத்தலாகாது.

ஸ்ரீலஸ்ரீ நாவலர் அவர்களின் குறிக்கோளை அனுசரிக்கும் வகையில் ஈழத்தின் தனித்திருமுறை ஆதீனமாக விளங்கும், நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதீன ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்திதானம் அவர்கள் தமது சொந்தப் பொறுப்பில், கடந்த ஐந்து வருடங்களாக, மரபு வழிவந்த ஓதுவார் மூர்த்தி களை ஆசிரியராக நியமித்து, ‘‘ஓதுவார் மூர்த்திகள் தேவாரபாடசாலை’’யை அமைத்திருப்பது போற்றப்படவேண்டிய சிவதர்மமாகும். “ஆத ரித்து இசைகற்று வல்லார் சொலக்கேட்டுக்ந்தவர் தம்மை வாதியா வினை - மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் வருத்தம் வந்தடையாவே” என்ற ஞானசம்பந்தர் பெருமான் கருத்தைச் சிரமேற் கொள்ளல் வேண்டும். நிதிவளமுள்ள ஆலயங்களிலாவது நிரந்தரமாக ஓதுவார்மூர்த்திகளை நிய

மித்துச் சன்மானித்து, ஆதரிப்பது இன்றியமையாததாகும். ஊர்தோறும் ஓவ்வொரு ஒதுவார் மூர்த்தியையாவது உருவாக்க முன்வர வேண்டும். இந்த நாட்டில் திருமுறையின் பெருமை பேசுகின்றவர்கள் - ஸ்ரீலபூரீ நாவலரைப் போற்றுகின்றவர்கள் - அன்றையின் ஆத்மசாந்திக்காக அவர்களுத்திலூறிய குறிக்கோளாகிய திருமுறை ஒதுவார்மூர்த்திகள் உருவாகச் செயல்பட வேண்டும். இக்கைக்கரியம் இனிது நிறைவேறச் சைவப் பெருமக்களை, சிவதர்மவள்ளுக்களை நல்லை ஆதீனம் இன்முகங்கொண்டு வரவழைக்கின்றது, திருமுறைத் தேவார பாடசாலைக்கு.

ஆகவே, ஆலய தர்மகர்த்தாக்களே! வித்தியாலய ஆசிரியர், அது பர்களே! சிவனடியார்களே! திருமுறைத்தமிழ் வேதாலி - பண்ணிசை நாதம் எங்கணும் பரவ இப்போதே ஆதரவளியுங்கள். ஞானசம்பந்தர் பெருமானருளிய “திருக்கடைக்காப்பு”க் கருத்துக்களை மக்களுள்ளத்தில் ஊற்றெடுக்கச்செய்து திருமுறையின் அனுபூதியை நிலைநிறுத்துங்கள். திருமுறைப்பண்ணிசை தமிழனின் தனிவாழ்வில் தனித்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது. தமிழுக்குத் தனிப்பண்ணிசை, தமிழனுக்குத் தனிப்பண் பாடு, ஆகையினாலே, தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் ஓர் தனிப்பெருமை தானுகவே தளிர்விட்டுத் தழைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

வாழ்க திருமுறை! வாழ்க சீரடியா ரெல்லாம்!

८

திருச்சிற்றம்பலம்

“திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில்
தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழா ராகில்
உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட ஞென்று ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணி றணியா ராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா ஹ்ரதோ வெண்ணில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்தும்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் ரூரே ”

திருச்சிற்றம்பலம்

— அப்பர் சவாமிகள்

புராணம்

பதினெண்ண் புராணம்

“பெளராணிக் வித்தகர்”
பிரமன්. வ. குக்சர்மா

வேதங்களும், ஆகமங்களும் சைவசமயத்தின் முதல் நூல்களாகும். இவை இதை வருல் அருளப்பட்டவை. இறைவன் அருள்பெற்ற அடியார்களால் ஆக்கப்பெற்ற சிவஞானபோதம் முதலாய பதினெண்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்களும், பன்னிரு திருமுறை களும் சைவ சமயத்தின் முதல் நூல்களாகவே கொள்ளப்படுவன. அடியார்கள் வாக்கும் இறைவன் வாக்கிற்குச் சமனுதல் என்க.

இவற்றைவிட சமய நெறியை மேலும் அறிந்துகொள்வதற்குப் புராணங்கள் மிகவும் உதவுகின்றன. புராணங்கள், சமயக் கொள்கைகளையாவரும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும் விதமாக எடுத்துக் கூறும் சிறப்புடையன. முதல் நூல்களாகிய வேதங்கள், ஆகமங்கள் இவற்றில் ஏற்படும் சந்தேகங்களை நீக்கவும் புராணங்கள் உதவுகின்றன.

வடமொழியில் பதினெட்டுப் புராணங்கள் உண்டு. அவற்றேருடு பதினெட்டு உபபுராணங்களும் உண்டு. பதினெட்டு முதற் புராணங்களில் பத்துப் புராணங்கள் சிவபெருமானுக்குரிய புராணங்கள். நான்கு விட்டுணு மூர்த்திக்குரிய புராணங்கள். இரண்டு புராணங்கள் பிரம தேவர்க்கும், சூரியனுக்கும், அக்ஷிவிக்கும் ஒவ்வொரு புராணமுமாகும்.

இப்புராணங்களைத் தமிழிலே காண்பது அரிது. கந்த புராணம் ஒன்றே கச்சியப்பசிவாசாரியாரால் காப்பிய ஒழுங்கு முறைப்படி சுவைப்படப் பாடப்பட்டுள்ளது. எனைய புராணங்களிற் சில வசனரூபமான சுருக்கங்களாகவும், பகவதம் போன்ற சில வசனரூபத்தில் விரிவானதாகவும் காணப்படுகின்றன.

தமிழிலே காணப்படும் சில புராணங்களை நாம் இங்கே நோக்குவது, நன்மை பயப்பதாகும். சிவபெருமானுக்குரிய மூன்று கண்களைப் போலத் தமிழில் மூன்று புராணங்கள் உள்ளன என்பது ஆன்றேர் கருத்து. அவை திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் என்பனவாம். இவற்றுள் கந்தபுராணம் வடமொழிக் கந்தபுராணத்தைத் தழுவியது. பெரியபுராணம் அடியார்களின் அற்புதச் செயல்களை எடுத்துக் கூறுவது. திருவிளையாடற் புராணம் மதுரைப்பதியின் பெருமையைக் கூறும் தலைபுராணமாக உள்ளது.

வடமொழியிலே புராணங்களுக்கு ஐந்து இலங்கணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. தோற்றம்; மறைவு, வமிசம், மநுவந்தரம், பரம்பரை வரலாறு என்னும் ஐந்துமே அந்த இலக்கணங்களாம். இதனால் வடமொழிப் புராணங்களுக்குப் ‘பஞ்சங்கணம்’ என ஒரு பெயரும் உண்டு.

புராணங்கள், வேதங்கள் கூறும் உண்மைகளைக் கடைகளாக உருவாக்கி, யாவுக்கும் விளங்கும்படி தருகின்றன. சரித்திரச் சான்றும், வரலாற்று உண்மைகளும் புராணங்களில் உண்டு என்பது மறக்க முடியாத உண்மை. புராணங்களைக் கடைகளுக்கு அடிப்படைத் தத்துவங்களும் உண்டு. உதாரணமாகத் “திரிபுரசங்காரம்” சிவபுராணத்திலே கூறப்படும் ஒரு கதை. தேவாரத்திலே இக்கடையைப்பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. ஆனால் திருமூலர் “முப்புரம் ஆவது மும்மல காரியம்” என அக்கடையில் உள்ள தத்துவத்தை விளக்கிவிடுகிறார்.

புராணங்கள் சொற்ப காலத்திலே அடங்கிய சரித்திரத்தைக் கூறுவதல்ல. மனித உற்பத்தி காலம் தொட்டு இருந்துவரும் மனிதனின் மனோவிருத்திகள், சபாவங்கள், குணதோஷங்கள், அவர்கள் வாழ்க்கையின் அடிப்படை இவற்றைபே புராணங்கள் கருவாகக் கொண்டன. மனிதர்கள் யாத்திரமல்ல மிருகங்கள், மரங்கள், மலைகள் யாவும் அவற்றுள் அடங்கும். நாம் எப்படி வாழ்ந்தால் வாழ்வில் மேன்மையடையலாம் என்று வழிகாட்டுவது புராணம். ஒருவன் தான் நன்கு வாழ்ந்தால் மாத்திரம் போதாது. நாட்டில் உள்ளோர் யாவரும் வாழவேண்டும். யாவரும் வாழாச் சில அடிப்படையான ஒழுக்கங்களும், தருமம், கட்டுப்பாடு என்பன தேவை. அவற்றை வற்புறுத்திக் கூறுவதே புராணம்.

தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு அரசாட்சி நடாத்திய அரசர்களை மனுக்கள் என்று புராணங்கள் கூறும். அவர்கள் காட்டிய வழியையே பின் வந்த நல்லரசர்கள் பின் பற்றினார்கள். பெரியபுராணத்திலே காணப்படும் மனுநீதிகண்ட சோழனை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். பசுக்கன்று ஒன்று இளவரசனின் தேர்க்காலில் அகப்பட்டு இறந்த குற்றத்திற்காக தன் மகனின் மார்பிலே தேர்ச்சில்லு ஏறிச் செல்லும்படி தேரைச் செலுத்தினான். அப்போது அவன் மன்றிலையை,

“ஒரு மைந்தன் தன்குவத்துக் குள்ளான் என்பது முனரான்
தருமந்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன் மைந்தன்
மருமந்தன் தேராழி யுறுஞர்த்தான் மனுவேந்தன்
அருமந்த அரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோதான்”

எனச் சேக்கிழார் கூறுகிறார்.

புராணங்களில் மழை பொழிதல், சியிர்கள் வளருதல், அரசனது செங்கோவுமறை, பல்வகைத் தருமங்கள், வழிபாட்டுதெறி என்பன தெளிவாகப் படிப்போர் மனதில் பதியும்படி பாடப்பெற்றுள்ளன. மக்களுக்கு, பல்வேறு அஃறிலை உயிர்களும் இன்பத்தோடு வாழ்வதற்கு இடனுக உள்ளது. நாடுவண்டின் இன்னெலியும், பறவைகளின் பாட்டிசையும், தவளைகளின் தழங்கு சூரலும் காதிற்கு இன்பழட்டுவன், தவம் செய்வார்க்கும், தானஞ் செய்வார்க்கும், இன்பம் விளைவார்க்கும் அதுவே இடனுக விளங்குகின்றது. இயற்கைக் காட்சியில் இறைவளையே காண்பார்கள் புராணஆசிரியர்கள்.

மாலைக்காலம் செவ்வானம், அதனைச் சூழ்ந்த இருள், இடையிடையே நட்சத்திரங்கள் இவ்வாருண் மாலைக்காலத்தை நோக்கும் புலவர், கமநோயை மிகுவிக்கும் காலம் என்பர். எனவே “புன்கணமாலை” எனவும், புன்மாலை அந்திப் பொழுது எனவும் கூறுவர். ஆனால் புராணம் யாடிய தெய்வப்புலவரோ, மாலைநேரச் செக்கரில் இறைவன் செம்மேனியையும், இருளில் இறைவன் போர்த்த யானைத்தோலையும், நட்சத்திரங்களில் தேவர்கள் வணங்கிச் சிந்தும் மலர்களையும் காண்கின்றார்.

“முந்தைச் செக்க ராகிய புத்தேள் மொய்ம்பிற்குழ் தந்திப் போர்வை போவிருள் ஈட்டான் சார்பெய்த அந்தத் தேவன் மீமிசை அண்டத் தவர் வீசும் கந்தத் துண்போ தொப்பன தாரா கணமெல்லாம்” என்பது கந்தபுராணம்.

மறுஉலக இன்பத்திற்கு மாத்திரம் வழிகாட்டுவது புராணங்கள் அல்ல. இப்புவலகத்திலும் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டுவதே புராணங்கள். விருந்தோம்பல், நல் மக்களைப் பெறுதல் முதலிய இல்லற தருமங்களும், எவ்வயிர்க்கும் அன்புசெய்தல், பொறுமை, அடக்கம், ஆழந்த அறிவு, பிறருக்கு இன்னல் செய்யாமை முதலிய பொதுத்தருமங்களும் எடுத்துப் பேசப்படுகின்றன.

முதலிலே உலக வாழ்விற்கு யிகவேண்டப்படும் மழை பொழிய வேண்டும். அதனுலே செல்வம் பெருக வேண்டும்; அப்பொருளை கள்வர்கள் முதலியோரால் கேடு வராமற் பாதுகாக்க அரசன் செங்கோல் வேண்டும்; தருமங்கள் வளரவேண்டும்; சைவநீதி ஓட்டி, அதன்வழி ஒழுகி, மறுமைப்பயணையும் உயிர்கள்பெற வேண்டும் என்பது புராணங்கள் யாவற்றினதும் பொதுதோக்காகும். இதனைக் கந்தபுராண ஆசிரியர் ஆசிரியர் வாழ்த்தில் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

“வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் கரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரச செய்க சுறைவிலா துயிர்கள் வாழக
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி டஸ்க
மேன்மைகொள் ஸவந்தி விளங்குக உதக மெல்லாம்”

ஏ

திருச்சிற்றம்பலம்

“முன்னவ ஞார்கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள் வாரி வளங்குன்றும்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினிக்
கென்னரு ணந்தி எடுத்துரைத் தானே”

— திருமந்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகத் தேன்

“சிவத்தமிழ்ச் செல்லி”
பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

“சமய குரவர்களில் ஒருவராகிய மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய திருவாசகத்தில் ஓர் இடத்தில் ‘வாக்கு’ உன் மணிவார்த்தைக் காக்கி” எனப் பாடியுள்ளார். குருமணியாகத் திருப்பெருந்துறைக் குருந்தமர நீழலிலே எழுந்தருளி, னான் உபதேசம் போதித்து நின்ற எம்பெருமானைப் பற்றிய வார்த்தைகள் யாவும் மணிவார்த்தைகள் என்பதைப் பர ஞ் சோதி முனிவரும் தமது பாடல் ஒன்றில் விளக்கியுள்ளார். மணிவார்த்தைகளை அருளியபடியால் மாணிக்கவாசகர் எனப்பட்டார் என்பதைப் பர அப்பாடல் விளக்குகிறது.

“பழுதிலாதசொல் மணியினைப் பத்திசெய்து அன்பு
முழுதுமாகிய வடத்தினால் முறைதொடுத்து அலங்கல்
அழுதுசாத்தும் மெய்யன் பர்க்கு அகம்மகிழ்ந்து ஜயர்
வழுவிலாத பேர் மாணிக்க வாசகன்” என்றார்.

அடிகளுக்கு எழுந்த அழகை “இன்னும் சிலகாலம் இவ்வுலகத்தில் இருப்பாயாக” என்பதைனைக் கேட்பதனாலேயே எழுந்தது என்க. குரு மூர்த்தியைப் பிரிந்த நிலையில் ஆற்றுமை மீதுரா அழுது அழுது புலம்பி னார். அவருடைய அழகை திருப்பெருந்துறையிலேயிருந்து மதுரைவரை சென்று, பின்பு திருப்பெருந்துறைக்கு வந்து, அங்கிருந்து சிதம் பரம் வரை சென்று முடிகின்றது. அப்படியாகச் செய்த தெய்வீகப் பிரயா வைத்திற் பாடிய பாடல்களின் தொகுதியே திருவாசகம், இதனை மணிவாசகம் என்றும், திருவாசகர் என்றும், தேன் என்றும் பலபடப் பாராட்டு வார்கள். திருவாசகம் எழுதுவதற்குக் குருமணியால் உணர்த்தப்பட்ட திருவைந்தெழுத்தின் விளக்கமே காரணமாகும். திருவாசகம் எட்டாந் திருமுறையாக அமைந்ததன் காரணமும் ஒன்றுண்டு. சிவஞானபோதத் தில் எட்டாவது பாவாகிய,

“ஜம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத் தம்முதல் குருவு மாய் தவத்தினில் உணர்த்தவிட டன்னிய மின்மையில் அரன்கழல் செலுமே.”

என்னும் பாடலுக்குத் திருவாசகம் இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. திருவாசகத்தை காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மஸ்க ஒதினால், அடையுமின் மின்பத்தை இராமலிங்க சுவாமிகள் தமது அனுபவத்தில் விளக்குகிறார்.

‘‘வான்கலந்த மாணிக்க வாசக நின்வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித் தீஞ்சவை கலந்து
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே.’’

திருவாசகத்தைத் தேஞ்கவே அடியார்கள் சுவைத்தார்கள். உணவுமாகி மருந்துமாகி உதவும் தன்மை கேனுக்குண்டு. சுகதேகிகள் தேனைக் குடித் துத் தேகபலைந் தேடிக் கொள்வார்கள். நோயாளிகள் தேனை மருந் துடன் உண்டு நோயை மாற்றிக் கொள்வார்கள். அதே போன்று அருள் வயப்பட்டோர்க்கு நல்ல பாராயனை நாலாகிறது. மருள் வயப்பட்ட டோர்க்கு அவர் மயக்கறுத்து உய்தி காட்டுகிறது. இன்னும் தேன் தூய மலரில் தோன்றி உண்ண வரும் வண்டுகளுக்கு இன்சுவையளிக் கிறது. வாதவூரடிகளின் திருவாசகம், அவரின் தூய இருதய கமலத்தில் தோன்றி ஒதுவார் க்குப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு அளிக்கிறது. தேன் உடல் நோயை தீர்க்கும். திருவாசகம் உயிர் நோயைத் தீர்க்கும். தேன் குடிப்பார்க்கு ஏற்படும் பித்தும், திருவாசகம் படிப்பார்க்கு ஏற்படும் உணர்தற் குரியது. பின்னையது தெய்வீகப்பித்து. இந்தப் பித்தினால் உலகச்சாயல் படிப்படியாக மறைந்து தெய்வ ச்சாயல் படிப்படியாகத் தோன்றுகிறது. இந்த நிலைவிலேதான் நான் யார்? என்னுள்ளமார்? ஞானங்களார்? என்னை யாரறிவார்? என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. திருவாசகத் தேன் கொடுக்கும் இன்பத்தைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

“திருவாசகமிங்கு ஒருகாலோதின்
கருங்கல் மனமுழி கரைந்துருகக் கண்கள்
தொடுமண்ற கேணியில் சுரந்து நீர்பாய
மெய்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி அன்பராகுனரன்றி
மன்பதை உலகில் மற்றையோரிலரே’’

மணிவாசகத்தின் சில பாடல்களைக் கவனிப்போம். முதலிலே வரும் சிவபுராணத்திலே இறைவன் தன் பொருட்டுச் செய்த அருட்டிறைக் குறித்து, “நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டி நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” என்று இறைவனைப் போற்றுகிறார். திருவாசகத்தில் வரும் திருச்சதகம் என்ற பகுதியே எம்போலியரை மையமாக வைத்துக்கொண்டு அடிகள் பாடிய பகுதியாகும். “சத்திய ஞானதேசிகர் மோகம் சதகமாகமாம்” என மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் திருச்சதகத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். பக்திச்சவை சொட்டும் பாங்கிலே உலகத்தவர் ஒது உய்வடையும் வழியிலே பாடப்பட்டது இப்பகுதி.

“நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து
 நான் நடுவே
 வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும்
 விரைகின்றேன்
 ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இறையரு
 அன்புனக் கென்
 ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருள்
 எம்முடையோனே”

உலக மக்களின் வாழ்க்கை நிலையிலே இப்பாடல் அமைந்தவையல்லாமல் மணிவாசகர் தன்மை இப்பாடல் நிலையில் அமைந்ததன்று. நாடகத்திற்கு உடுப்புப் போட்டவன் அந்த அந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப எவ்வாறு நடிப்பானே, அதேபோன்று தாழும் அடியார் வேடம் போட்டு நடிப்ப தாகவும், உன்மையடியார்கள் வீடு பேற்றை விரும்புவது போலத் தாழும் விரும்புவதாகவும் கூறி, இப்படியான பொய் வேடத்தை விட்டு உள்ளம் உருகக் கூடிய வழியைக் காட்டும்படி இறைவனை வேண்டி நிற்கிறோர். வீடு பேற்றைக் கேட்காது இடையரு அன்பையே கேட்கிறோர். உன்மை அடியார்கள் கூடுமன்பினில் கும்பிடலேயன்றி வீடும் வேண்டாவியலின் விளங்கியவர் என்பது சேக்கிழார் வாக்கு. இன்னும் தம்மையாட் கொண்ட பெருங்கருணைத் திறத்தை விளக்குகின்ற பொழுது, மற்றைய அடியார்கள் நிலையையும் ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்கிறோர். பெருமானுடைய நாமத்தைக் கேட்டவுடனேயே பள்ளத்தை நோக்கிப் புரண்டு செல்லும் நீரினியல்பு போன்று, இறைவனை நோக்கிப் பதைத்துருகுபவர்கள் அவ்வடியார்கள் என்றும், அவர்கள் இருக்கத் தம்மை ஒரு பொருளாக மதி த்து ஆட்கொண்டமைக்கு உள்ளந்தான் தொடக்கம் உச்சவரை பல நெஞ்சுகள் நின்று உருக வேண்டுமே என்றும், இங்கே ஒரு நெஞ்சுகூட உருகாமல் நிற்கிறதே என்றும், உடம்பெல்லாம் கண்ணைய வெள்ளம் பொழிவதற்குப் பதிலாக இந்த இரண்டு கண்கூட மரத்துப் போய்விட்டதே என்றும், நெஞ்சு கல்லாகிவிட்டது என்றும் தமது நிலையை இழித்துக் கூறுகிறோர். இறைவா உன்னால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவனுடைய தீவினை இப்படியாகவா இருக்க வேண்டும் எனக் கவல்கிறோர். பிறர் சொல்லக் கேட்ட மாத்திரத்தில் நெஞ்சமழிந்து நிலைகெட்ட பக்தர்களும் இருக்க நேரே கண்டும் கல்லைப்போல் உருகாத தீவினையேனும் இருக்கின்றேனே என்பது அவர் பாடற் பொருள்.

கோத்தும்பி என்பது அரசவன்டு இதனை விளித்துப் பாடுகின்ற பகுதி திருக்கோத்தும்பி என்று திருவாசகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இறைவன்பால் தூதாகச் சென்று ஊதுமாறு வண்டைப் பார்த்துப் பணிக்கிறோர். அரச வண்டே, நீ விரும்பி உறைகின்ற பூவிலே தீணியளவு தேந்தான் இருக்கிறது. அதற்காக நீ எத்தனை பூக்களுக்கு அலைந்து திரி-

கிருய். இந்த ஆசையில் உன் வாழ்நாளெல்லாம் வீணோய்க் கழிக்கிறது. நினைக்குத்தோறும், காணுந்தோறும், பேசுந்தோறும் இனிப்பவன் ஒருவன் இருக்கின்றுன். அவன் திருவடி மலரில் அவ்வினிய தேனைப் பருகலாம். அது உடம்பில் உள்ள எல்லா எலும்புகளையும் உருக்குந் தன்மையது. ஆகவே, அப்பேரின்பத் தேனைப் பருகாது, அழிகின்ற சிற்றின்பத் தேனில் நாட்டத்தை வையாதே. பிந்தியது உண்டால் மாத்திரம் இனிப்பது. முந்தியது கண்டாலும் நினைத்தாலும் பேசினாலும் இனிப்பது; என்னுங் கருத்தை அமைத்துப் பாடிய பாடலைக் கவனிப்போம்.

“தினைத்தை யுள்ளதோர் பூவினிற் தேனுண்ணுதே
நினைத்தொறும் காண்டொறும் பேசுந்தொறு மெப்பேர்துங்
அனைத்தெலும் புள்ளெநக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குளிப்புடையானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ”

அடிகளுடைய மனக்கருத்துத் தம் பிறவி நீக்கப்பட வேண்டுமென்பதே. இக் கருத்தை அவர் பல இடங்களில் இறைவனிடம் விளக்கியுள்ளார். ‘பாழ்த்த பிறப்பறுத்திடுவான் யானு முன்னைப் பரவுவனே’ என்பது அவர் வேண்டுதலாகும். தேவர்களைல்லோரும் தாம் வாழ்வதற்காகவும், தம் பதவி நிலைப்பதற்காகவும், தம்மை மற்றவர்கள் தொழுவேண்டுமென்பதற்காகவும் உன்னை வணங்குகிறார்கள். ஆனால் நான் என் பிறவி அறவேண்டும் என்பதற்காகவே உன்னை வணங்குகிறேன். என் பதை விளக்குகிறார். திருவாசகத்தில் இறுதிப் பகுதியில் இறைவன் தனக்கருளிய ஆக்கப் பாடல்களைக் குறித்து வியந்து பாடிய பாடல்கள் பலவுண்டு. உலக இன்பத்திலே மயங்கித் தி ரி கி ன் ற அறிவிலிகளுடன் கூடித்துரிந்து என்னை மும்மலங்களையும் அறும்படி செய்து நிலைபெற்ற பேற்றையளித்து, நாய்க்குத் தவிசிட்டது போன்று, தமக்குத் தந்த பெருமையினை அச்சோப் பதிகத்தில் விளக்குகிறார்.

“செம்மை நலமறியாத சிதட்ரொடுத் திரிவேணை
மும்மைமல மறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவா ரச்சோவே”

என்று ஆனந்த மிகுதியால் களித்துப் பாடுகிறார். எனவே, மணிவாசகரின் வாயிலிருந்து வந்தவையைனத்தும் மணிவார்த்தைகள், அவை அவரின் தூய ‘இருதய கமலத்திலிருந்து சொரிந்த தேன் துளிகள்’ அவை ஒதுவோரின் உள்ளத்தை உருக்கும் பக்திப் பணுவல்கள். அதிலுள்ள ஒரு மொழியே எம்மையும் எம் மிறைவனையும் ஒன்றுவித்துத் தரும்மொழி என அனுபூதிச் செல்வர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த அனுபவத்தை நாமும் ஓரளவு அடைய வேண்டுமானால், மணிவாசர் உள்ளத்தோடு ஒன்றுபட்டு நின்று, காலை மாலை ஒதி, அதனைப் பாராயணம், பண்ணி உயதியடைய வழி காண்போமாக.

இலக்கியம்

இலக்கிய நாயகர்கள்

“ முத்தமிழ்க் குருமணி ”
சிவநீ. நா. சர்வேஸ்வரக் குருக்கள்

இன்பந்தரும் தமிழ்மொழியின் இலக்கியங்கள் பல்வேறு குழலில் மாறுபட்ட பாத்திரங்களினால் உருவானாலும், தனக்கென ஒரு சிராண பண்புடையதாகவே அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக நலியாரைக் காத்தல், நல்வொழுக்கம் பேணல், அந்தனர் இடர்களைதல், பெண்துயரழித்தல், ஆனினம் காத்தல் ஆகியவை பொதுவான சிறப்பியல் பாக அமைந்துள்ளது. அவற்றில் சிலவற்றைச் சிறுகப் பார்ப்போம், “ நல்வொழுக்கம் பேணல் ” தவசிரேஸ்டராகிய விஸ்வாமித்திரருடைய யாகத்தை இராம இலக்குமணர்காத்து வருகின்றார்கள். அப்போது தாடகை என்னும் ராக்ஷஸி தாங்கொன்றுத் தூர்நாற்றம் வீச, காடும் மலையும் நடுங்குற, திசைகள் அதிர, மண்ணும் விண்ணும் தொடுபடத் தோன்றினார். இவன் பெண்ணே பேயோ என மயங்கிட, மலைகளையும் மரங்களையும் பெயர்த்து யாகசாலைக்கு ஏற்கிறார். வக்குமணன் வில்லை வளைத்து ராமசூப்பார்த்துத் துடிக்கிறார். ராமன் மௌனமாக நிற்கிறார். முனிவரோ கலங்கி ராமா என்ன தயக்கம் பயந்துவிட்டாயா என்று கேட்டார். அதற்கு கம்பர் அழகுறப் பதில் சொல்லுகிறார். “ அனைணல் முவிவற்கு அதுகருத் தெனினும் ஆவி உண்ணெனவடிக்கணைதொடுக்கில ஞாயிர்கே துண்ணென்னும் வினைத்தொழில் தொடங்கியுள்ளேனும் பெண் னெணன மனத்திடை பெருந்தகை நினைத்தான்.” அவன் பயந்து விடவில்லையாம். பெண் னெணன மனத்திடை நினைத்தானும். முனிவர்க்கு முதல்வரான விஸ்வாமித்திரர் சொன்னாலும், தாடகை தீய செயல்களைச் செய்தாலும் தான் அம்பு எய்யுமிடம் பெண்ணேக் கிருக்கிறதே என்று நினைத்தான். இங்கே அவன் ஒழுக்கம் புலப்படுகிறது. இதனால் தான் கம்பர் இராமனை பெருந்தகை எனப்பு புக்கந்து காப்பியம் முழுவதும் நல்லொழுக்கம் காத்த நாயகனாகக் காட்டுகிறார். அடுத்து அந்தனர் இடர்களைதல். அந்தனர்கள் இயற்கையாகவே செந்தனமை உடையவராதவினால் அவர்கட்டு வரும் இடர்களை பெரியோர் தாமே முன்னின்று நீக்கிவந்தார்கள். கோவலனும் மாதனியும் மனம்மகிழுமணி மேகலை அவதரித்தபோது பொன்னும், முத்தும், மணிகளும் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அவைகளை வரங்கி பட்டுப் பீதாம்பரங்களில் முடித்துகொண்டு : ஆகா இவர்ஸ்லவோ வள்ளல், இவரே இந்திரப் பதவி வகிக்க வேண்டியவர் என்று கோவலனை புகழாதவரே இல்லை. இதைக் கேள்வியுற்ற ஒரு ஏழை அந்தனானும் கூனீய உடலுக்கு ஆதாரமாகக் கோலுங்றியடியே, கோவலன் மாஸளிகை நோக்கி வருகிறார். என்னே அவர் சோதனை; ஒரு மதம் பிடித்த யானை ஒன்று அவரை எதிர்த்து வருகிறது. அவரோ, ஒடுமுடியாமல் தவித்தபோது என்விழுவதற்கு இடமின்றி நின்ற மக்கள் மூலைக்கு ஒருவராக ஒடித் தீவித்தார்கள். யானை அவரைத் துதிக்கையால் உயரே தூக்கியது. அப்போதுதான் கோவலன் அக்காட்சியைக் கண்டான். உடனே முத்தள்ளிக்கொடுத்த கலசத்தை வீசிவிட்டு மரகத யணிமாலை உதிர மார்பிலே பவளம் பதிந்து தழும்புட ஓடி, மதம் பிடித்த யானையின் துதிக்கையை அழுக்கி அந்தனரை விடுவித்தான். அதுமட்டுமல்லாது, யானையின் மதம் அடங்கும் வரை அதை வருத்தி, அதன் முதுகிலேறி அமர்ந்துகொண்டான். கோவலனின் கொடையை ஒருசிலரும், கலையை ஒருசிலரும், புழந்தனர். ஆனால் அவன் தன்னுயிரையும் மதியாது அந்தனர் உயிர்காத்த வீரத்தைப் புகழாதவர்களே இல்லை என்னாம். அடுத்து வருவது “ பெண்

சமயம்

ஆலய வழிபாடு

வெ. கிருஷ்ணதாஸ்
(தமிழ்நாட்டின் மகா வித்தியாலயம்)

மனிதராகிய நாம் அனைவரும் நன்கு சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்கள். நல்லது கெட்டது, சரி பிழை எனப் பகுத்து அறியக்கூடிய ஆற்ற உள்ளவர்கள். எத்தனையோ விதமான உயிர்களைக் காண்கின்றோம். எத்தனையோ பிறவிகளைப் படி அறிகின்றோம். எல்லாப் பிறவிகளுள்ளும் மிகச் சிறந்தது மானிடப் பிறவியாகும்.

இந்த மானிடப் பிறவி எமக்குக் கிடைத்ததன் நோக்கம் என்ன? இறைவனை அடைதல்; இறப்புப் பிறப்பற்ற பேரின்ப நிலையை அடைதல்;

“பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி நின்று, என்குண்த்தான் தாள் வணங்கி, பிறவிப் பெருங்கடல் கடத்தல்” என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கைச் சான்றாகக் கொள்ளுதல் பொருத்தமுடையது.

இறப்புப் பிறப்பற்ற பேரின்ப நிலையை அடைதல் எல்லோருக்கும் எளிதாகக் கைகூடும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியும், போதிய பயிற்சியும் செய்தல் வேண்டும். முயற்சி திருவினையாக்கும், என்றும் விடாது ஆயல்பவர் விதியையும் புறங்காண்பர் என்றும் கூறும், வள்ளுவரின் குறள் களை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் நல்ல பயன் தரும்.

எங்கள் முயற்சிக்கும், பயிற்சிக்கும் ஏற்ற களமாக அமைவது திருக்கோயில்களே! அதனாலன்றே நம் முன்னேர்கள் “கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்”, “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” “கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்” என்று மொழிந்துள்ளார்கள். மேலும் சைவத் திருமுறைகளை தந்தருளிய சமய குரவர்களும், ஏனைய நாயன்மார்களும் ஆலயம் தோறும் சென்று, இறைவனைப்பாடிப் பரவி வழிபட்டு நின்று வழிகாட்டியமை ஆலய வழிபாட்டின் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றன.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நால்வகை நெறிகளையும் படிமுறையில் பயின்று ஒழுகுவதற்கு ஆலய வழிபாடு பேருதவியாக

இருக்கும். எங்கள் ஜம்புலன்களையும் அவை போகும் போக்கில் விடாது சிறிது சிறிதாகக் கட்டுப்படுத்தி, நெறிப்படுத்தி சிவசிந்தையிலும் சிவ வழிபாட்டிலும் ஈடுபடுத்துவதற்கும், இன்றைய சூழ்நிலையில் சவலையும் துன்பமும் நிறைந்த உள்ளங்களுக்கு அமைதியும் சாந்தியும் அளிப்பதற்கும் ஆலய வழிபாடு உதவுகிறது. இவ்வுண்மையை அனுபவத்தால் உணர்ந்து அறியலாம்.

சைவ சமயிகள் ஆசாரசீலராய் ஆலயங்களுக்குச் சென்று இறைவனை மனம் வாக்கு காயம் என்ற என்ற மூன்றாலும் வழிபடுதல் அவசியம். சிவசிந்தையுடன் ஆலய வீதியை வலம் வருதல் காயித வழிபாடாகும். இறைவன் சன்னிதியில் நின்று, அவன் புகழ் பாடி (திருமுறைகள் ஒதி) வழிபடல் வாசிக வழிபாடாகும். ஆலயத்துள் ஒரு அமைதியான இடத்திலிருந்து மனத்தை ஒரு நிலையில் நிறுத்தி, சிவரூபத்தை அக்க கண்ணால் தரிசித்த வண்ணம் சிவநாமங்களை மனத்துள் உச்சரித்து இயானம் செய்வது மானசீக வழிபாடாகும்.

சிவ வழிபாடு செய்யப்போதும் அன்பர்கள், ஆலயத்துள் சிறுதவறு செய்தாலும் சிவ குற்றத்துக்கு ஆளாகலாம். அதுபோல ஆலயத்துள் செய்யும் அற்பமான பணியும் சிவஅன்புக்கு உரியவராக்கும், அதனால் அன்பர்கள் ஆலயத்துள் வழிபாடு செய்யும்போதும், சரியைத் தொண்டு புரியும் போதும் அமைதியுடனும், அஞ்சுடனும், பணிருடனும் சுக்தியுடனும் இருத்தல் அவசியம்.

சிவனருளை எளிதில் பெறுவதற்கேற்ற வழி, சரியை வழிபாடாகும். ஆலயத்துள் செய்யும் பணிகள் அனைத்துமே - திருவிளக்கேற்றுதல், தூபமிடல், வீதிகளைச் சுத்தம் செய்தல், சுவாமி காவுதல், தீவர்த்தி, குடை, கொடி, ஆலவட்டம் என்பன தாங்குதல், திருமுறை ஒதுதல் சரியை வழிபாடாகும். மேலும் திருமடம், குளம், கிணறு, பூந்தோட்டம் என்பன அமைத்தல், திருத்துதல், பேணுதல் போன்றனவும் சிவனடியார்களுக்குச் செய்யும் தொண்டுகளும் சரியை வழிபாடாகும்.

சைவ சமயிகள் தங்கள் பிளைகளைச் சிறு வயதிலேயே சமய நெறியில் ஒழுகுவதற்குத் தக்க பயிற்சி கொடுப்பதுடன், முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து வருவதும் மிக முக்கியமாகும். குளிக்கப்போய் சேற்றைப் பூசுவதுபோல சிலர் ஆலயங்களுக்குச் செல்வதும், அங்கு நடந்து கொள்வதும் பெருங் குற்றமாகும். தூய சிந்தையுடையவராய் எளிமையான பண-

பான வழிபாட்டுக்கேற்ற உடையில் ஆலயத்துக்குச் செல்ல வேண்டியவர் கள் கவர்ச்சியும், ஆடம்பரமும் யீத்க, பொருத்தமற்ற ஆடை அணிகளில் வருவது அடியார்களுக்கு இடையூருக அமைவதுடன், சிவ குற்றத்துக்கும் ஆளாக நேரிடும் என்பதை உணர்த்தல் நன்று.

அன்பர்கள் ஆசாரசிலராய் தத்தம் இயல்புக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஏற்றபடி தேங்காய், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, பூ, சூடம் போன்ற அர்ச் சனைப் போருள்களையோ அபிஷேகத்துக்குரிய பால், நெய், தேன், இளதீர், கரும்பு, பழவகை, சந்தனம் போன்றவற்றையோ அன்புடன் கொண்டு போய் இறைவனுக்குக் கொடுப்பது மிக நல்லது.

ஊருக்குப் பெரிய செல்வனைகவும், தாயினும் நல்ல தலைவனுக்கவும் விளங்கும் இறைவன் - ஆதிகோணநாயகர், பெருங்கருணைச் சக்தியான மாது மையாளுடன் விண்ணை முட்டும் கோபுரம் அமைந்த, புதிய அழகிய திருக் கோயிலில் குடிகொண்டு அடியவர்கள் எல்லோருக்கும் அருள் பாலிக்கும் மகிழை அளவிடற்கியதாகும். தினமும் காலையும் மாலையும் உச்சிவேளை யும் ஆலய மணியோசை கேட்கின்ற போதெல்லாம், தத்தம் இல்லங்களில் இருத்துகொண்டு கோணசப் பெருமாணை எண்ணிவணக்கும் பேறு தம்பலகாமம் வாழ் சைவ அன்பர்கள் செய்த மாதவம் என்றே வாழ்த் துவோம்

மேன்மை கொள் சைவநீதி

விளங்குக உலகமெலாம்!

எல்லோரும் வாழ்த!

இன்பமே குழ்க!

“நம்மேல் அன்பு இல்லாதவர்கள் மேலும்,

நாம் அன்பு உள்ளவர்களாயே இருத்தல் வேண்டும்”

— ஆறுமுகநாவலர்

சிற்பம்

சிற்பமும், தெய்வ ஈக்தியும்

சிற்பி, எஸ். தேவலிங்கம்
(ஸ்ரீ த்வாரகா சாரதா பீட ஆஸ்தான ஸ்தபதி)

சாந்த சொஞ்சியான பிரபஞ்ச கிருஷ்ணரத்தாவாகிய கடவுள் ஐந்து சிரங்களைக் கொண்டதாகவும், ஐந்து சுழுகங்களைப் பெற்றும், பதினைந்து நேத்திரங்களோடும், பத்து கரங்களைப் பெற்றும், இரண்டு செவ்லிய பாதங்களோடும் விராட்னில்வகர்ம ஸ்வருபமாக காட்சியளித்தார் என்று யஜீர் வேதம், புருஷ குக்தம் போற்றுகிறது. இந்த ஐந்து முகங்களும் வேதங்களால், ஈத்யோ ஜாதகம், வாம தேவம், அகோரம், தத்புருஷம், சாகானம் என்றமூக்கப்படுகிறது. ஈத்யோ ஜாதம் எனும் கிழக்குமுக தயானத்தால் சனகரிஷியும், வாமதேவமெனும் தெற்கு முகத் யானத்தால் சணைதலை ரிஷியும், அகோரம் எனும் மேற்கு முகத்யானத்தால் அபுவனஸ ரிஷியும், தத்புருஷனும் எனும் வடக்கு நோக்கிய முகத்தால் பிரத்னஸ ரிஷியும், சாகானம் என்னும் ஆசாயத்தை நோக்கிய முகத்தால் சயர்ஷஸ ரிஷியும் தோன்றினார். இவர்களின் வழித் தோன்றலாகிய தேவசிற்பி வில்வகர்மா, த்வஷ்ட சிற்பி வில்வகர்மா தன்லா வில்வகர்மா, பெளன வில்வகர்மா, மனு வில்வகர்மா ஆகியோர் தோன்றி நீண்டத் தாமதிரத்திலேயே யாவையும் நிர்மாணம் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாக தெய்வீக சக்தி பெற்ற தச்சர்களாகவும், தேவர்களுக்கும் அசரர்களுக்கும் தச்சர்களாகவும் இருந்தும், சிற்ப சாஸ்த்திரங்களை உண்டாக்கியும், சிற்பக் கலைக்கே முன் வேட்டிகளாகவும் விளங்கினார். இவர் சிற்பஶூகமங்கள் 28 சாஸ்த்திரங்களையும் ஒதுக்கணர்ந்தவர்கள்.

அன்று முதல் வளர்ச்சியடைந்து இன்று காணுபத்யம், சாக்தம், சௌரம், வைணவம், சைவம், கோமாரம் என்னும் அருவகை வழிபாட்டிற்கான ஆலயங்களையும், கோபுரங்களையும், மண்டபங்களையும், அமைத்து, மனித எண்ணங்களை ஈர்த்து வழிபடலாயினார். இப்படி அமைத்த ஆலயங்களை, குறிப்பாக தாளைக்கோயில், கருக்கோயில் மணிக்கோயில், ஸ்ரீ கோயில், திருமுற்றம் என்னும் கோபுரங்களை விருத்தவிமானம், சதுநஷ்ட விமானம், ஷட்கோண விமானம், அஷ்டவிமானம், கஜமிருஷ்ட விமானம், தாங்காளை மாட விமானம், அத்திபுஷ்ட விமானம், சக்தி நினாம், மஹாத் த்வாத கோபுரம், ராஜ கோபுரம் என்னும் ஏகதள விமானம், சாந்திக விமானம், பெஷ்டிக விமானம், செய்ந்கள விமானம், அற்புத விமானம் என்னும் பெயர் குட்டி, பாகுபடுத்தி வரை வருத்துவன்னார். ஆலயத்தினுள் அமைக்கப்படும் திருமேனி பஞ்ச விமலதி பொருத்தங்கள், யாமத்தின் பெயர், திருமேனியின் பெயர், கோயில் கட்ட முன்வந்தவரின் பெயர் இவைகளைக்கொண்டு பார்த்தும், அதற்கேற்ப அமைத்தும், வழிபட்டு வரலாயினார். இக்கோயில் அமைப்புக்களில் மனிதனின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல தத்துவங்கள் மறைந்துவள்ளன. அவற்றின் அமைப்புக்களை ஆராயும் போது மனிதனின் வாழ்க்கையை ஒட்டி, நேர்மையான முறையில் பாடுபட்டுப் பொருள் ஈட்டி, அறம்

பேணி, விருந்தோம்பி, சேமித்து, தெய்வ வழிநின்று, உய்யும் ஒருவனை தருமம் காத்து நிற்கிறது. என்ன தத்துவத்தைத்தான் கோவிலின் கற்பக்கிரஹ யாள மட்டம் வரை உள்ள வர்க்கங்கள் நிருபிக்கின்றன. அப்படித் தருமத்தால் காக்கப்பட்டு, தெய்வத்துடன் கலந்து காலனை வென்றவர்களின் உருவங்களே அக் கோபுரத்தில் பொறிக்கப்படுகிறது. இத்தனை சிறப்புடன் தெய்வீகமும் சிறப்பும் இன்னது ஒன்றுக் விளங்கும் நூல்களில் சாக்தம் வழிபாட்டினை அதாவது சக்தி வழிபாட்டினைப் பெரிதும் வலியுறுத்துகிறது.

ஷண்மதங்களை நிறுவிய ஆதிசங்கரர் அவர்களே பெரிதும் விரும்பியது சாக்தம் என்னும் சக்தி பூஜையையே யாரும். சக்தி எப்படிப் பார்க்கினும் நம்முள் அடங்கியதே என்பது சக்திகளை இரண்டாக்கி அதாவது பதினெண் வகையாக அனியா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, ப்ராப்தி, ப்ராகாணமியம், வசித்வம், ஈசத்வம் போன்ற பதினெட்டுச் சக்திகளைப் பெற்றவர்களே பதினெண் சித்தர்கள். சக்தி என்ற சொல்லில் செயல் என்பது மறைந்துள்ளது. செயல் இன்றேல் ஸ்ரஷ்டி, ஸ்திதி, ஸ்மஹாயாதி முத்தொழில் நடைபெருது.

மூலாதாரத்தில் காமகிரி பீடம், அனுகதத்தில் பூர்ணகிரி பீடம், விசத்தியில் ஜெயந்தர பீடம், ஆக்னீயில் ஓட்யான பீடம் என்றமைந்து பரா, பச்சயந்தி, மத்யாமா வைகரி, என்பதாய் ப்ராம்ஹி, மஹேந்திரி, கௌமாரி, வைஸ்ணவி, வராஹி, மஹேந்திரி, சாமுண்மை, மாஹாலக்ஷ்மி போன்ற அஷ்ட சக்திக்கும் மேற்பட்ட துர்க்கா தேவியின் அம்லங்கள் வாரணை, காஞ்சி, கண்யாகுபஜம் போன்ற ஐம்பத்தோரிடத்திலும் விளங்குகின்றன.

இந்த அம்பிகை சக்தி ரூபமாக நம்மில் ரக்த மூலமாகவும், லக்ஷ்மி ரூபமாக நம்மில் அழகின் வடிவமாகவும், சரஸ்வதி ரூபமாக நம்மில் வித்தையும் தந்து தந்தி சக்தியாக உள்ளதாகவும், தோல், ரத்தம், சதை, மேதல், எலும்பு, மஜ்ஜா, சக்லம் ப்ரநாணன், ஜீவன் என்ற ஒன்பதுமே, ஒன்பது கோணங்களாக (சிவகோணம் 4, சக்தி கோணம் 5) பாவிக்கப்பட்டு துர்க்காதேவி ஒருதய தேசமாகிய பிரதேசத்தில் ஆட்சி செலுத்துகிறார்,

இத்தனை சிறப்பு வாய்ந்த சக்தியினைத் தொழுதல் நமது பண்பாட்டிற்கு உகந்ததாகும்.

“ அல்லும் பகலும் அப்பன் திருவடியைச்
சொல்லாமற் சொல்லிச் சுகம்பெறுவ தேக்காலம் ”

— சிவ யோககவாயி

இசை

கோவிலும், இசைக் கருவிகளும்

திரு. க. நாகராமர்
(கணக்காளர்)

தமிழ்நாட்டில் பலவிதமான இசைக் கருவிகளைக் காணலாம். திருக்கோயில்களிலுள்ள சிற்பங்களும் இவைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு கருவியும் தனிப்பெயருடனும், வடிவத்துடனும், வாசிக்கும் முறையுடனும் திகழ்கின்றது. பண்டைக்காலத்தில் சிறப்புடன் விளங்கின. யாழ் என்னும் கருவி மெட்டுக்கருடன் கூடிய வீணை வந்ததும் மறைந்து போயிற்று. வீணையில் கமகங்களை வாசிப்பதற்கும் நுட்பச்சருதிகளை வாசிப்பதற்கும் வசதி இருந்தமையினால் வீணையை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். யாழில் நரம்புகளே உபயோகப்பட்டு வந்ததினாலும், சில ராகங்களை கிரக பேதத்தின் மூலம் வாசிக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்ததினாலும் யாழ்க் கருவியை நழுவுவிட்டார்கள். உலோகக் கம்பிகள் வீணையில் இருந்த காரணத்தினால் அக்கருவியின் நாதம் கணிசத்துடனே பிரகாசித்தது.

இசைக் கருவிகளைப் பொதுவாக 1. தந்தி வாத்தியங்கள் 2. காற்று வாத்தியங்கள் 3. தோற்கருவிகள் 4. கஞ்சக் கருவிகள் என நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம். இந்நால்வகை வாத்தியங்களையும் தமிழ்கத்தில் காணலாம். இவற்றில் வீணை, குழல், நாதஸ்வரம் போன்ற

வாத்தியங்கள் உயர்தர சங்கிதத்தை, வாசிப்பதற்குப் பயன்படும். தமிழர், ஒத்து, தோனீ, போன்ற கருவிகள், சுருதிக்காகப் பயன்படும்; தேவாலயங்களில் பஞ்சமுக வாத்தியம், சுத்தமத்தளம், வண்மத்தளம், தலைண்ண, பம்பை, டக்கா, டமரம், நகரை, பேளி, உடல், திருச்சின் வூம், பூரி, பாங்கா, துத்தாரி, எக்காளம், கெளர், களளம், கொம்பு, கணகதப்பட்டை, சூரியபிறை, சந்திரபிறை, பிரம்மதாளம் போன்ற வாத்தியங்களைக் கேட்கலாம், சங்கு, வீரமுரசு, வீளைபேரி போன்ற கருவிகள் போர்த்தகளத்தில் பயன்பட்டன. பொது மக்கவ் கையாளும் கருவிகளில், புடுபுடுக்கை, சக்கை, சிப்ளா, தப்பு, டோலக், கடம், இடைச்சருங்கு, பறை, குத்தளம், சேகண்டி, சிலம்பு, தம்பட்டம், தமுக்கு, தந்திப்பானை, திமிலை, துந்தினு, உடுக்கை, உறுமி போன்ற கருவிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

பெரியமேளம் என்பது நாகஸ்வரக் குழுவைக் குறிக்கும், அதில் ஒத்து ஊதுபவர், நாகஸ்வரம் வாசிக்கும் இரண்டு பேர்கள், தவில் வாத்தியகாரர்களில் இருவர், தாளக்கருவி வாசிப்பவர் முதலியோர் இருப்பார்கள். சில சமயங்களில் சங்கு வாத்தியக்காரரையும் உபதாள வாத்தியங்களாகச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். சின்னமேளம் என்பது பரத நாட்டியக் குழுவைக் குறிக்கும். இதில் துத்தி, குழல், மிருதங்கம், நட்டுவதாளம் போன்றவை பக்கவாத்தியங்களாக உபயோகப்படும். நெயாண்டிமேளம் என்பது கரகம், காவடி, இவைகளுக்குப் பக்கமேளமாக உபயோகப்படும். நெயாண்டி மேளத்தில் ஒத்து, நாகஸ்வரம், தவில், பம்பை, கிணிக்கிட்டு, தமுக்கு முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பவர்கள் பங்கு பெறுவார்கள். உறுமிமேளத்தில் உறுமி என்னும் தோற்கருவி முக்கியமாக விளங்கும் அஷ்டாதஸ (18) வாத்தியங்களையும் சில கோவில்களில் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

வில்லடிப்பாட்டின் மூலம் நன்னெறிகளை விளக்கும் பாட்டுக்களையும், புராணக் கதைகளையும் பரவச் செய்து வந்தனர். சிறுமணிகளும், கஜ்ஜைகளும் உள்ள ஒரு நீண்ட வில்லு இருக்கும். அதன் நாண்கயிற்றைத் தாளத்திற்கேற்ப அடித்துப் பாடிக்கொண்டு வருவார்கள். இதில் தடகமும், தாருதாளமும் உபயோகப்பட்டன. பாட்டுக்களைப் பாடியும் இனிய வசனங்களை ஆங்காங்கு சொல்லியும், சுவை மேம்படக் கூறியும் வருவார்கள். லாவணிப்பாட்டில் டேப் எனப்படும் தோற்கருவியும், தந்தினு என்னும் சுருதிக் கருவியும் பயன்பட்டன.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சில கோவில்களில் அழகான, இனிமையான நாதத்தைக் கொடுக்கும் இசைத் தூண்களைப் பார்க்கலாம்.

தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடுங்கால், இவைகள் பக்க வாத்தியங்களாகச் செய்யப்பட்டன. தாடிக்கொம்பு என்னும் ஷேத்திரத்தில் சௌந்தரவல்லித் தாயார் மண்டபத்திலுள்ள மூலைத் தூண்களில் வேதகானத்தின் உதாத்த அனுதாத்த ஸ்வரித ஸ்வரங்களைத் தெளிவாகக் கேட்கலாம். அருணகிரி நாதர் சூறியுள்ள குடபஞ்சமுகி, குடமுழா போன்ற கருவிகளைத் தென்காசி ஷேத்திரத்தில் பார்க்கலாம். தாண்டவ தீபாராதனை என்னும் ஒரு அரிய நிகழ்ச்சியையும் தென்காசி ஷேத்திரத்தில் பார்க்கலாம். தேவாரம் பாடுபவர்கள் தாங்களே ஸாரங்கி வாத்தியத்தை வாசித்துக் கொண்டு பாடும் சம்பிரதாயத்தை இப்பொழுதும் திருநெல்வேலி, திருக்குற்றூலம், தென்காசி ஷேத்திரங்களில் பார்க்கலாம்.

சர்வவாத்தியம் என்பது தமிழகக் கோயில்களில் காணப்படும் ஒரு அரிய நிகழ்ச்சியாகும். இது கடவுளைக் கவிதையின் மூலாதாரமாக வும், வாய்ப்பாட்டு வாத்திய இசை நிருத்தியங்களின் மூலமாகவும் வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்னும் மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த நிகழ்ச்சியைப் பூரணமாக நடத்துவதற்குக் கூமார் 4 மணி நேரம் பிடிக்கும். இதன்மூலம் பலவகை வாத்தியங்களைக் கேட்கவும், வெவ்வேறு நடனங்களைப் பார்க்கவும், பலவேறு பாட்டு வகைகளைக் கேட்கவும் ஒரு அரிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

பாரதத்திலும், இலங்கையிலும் வாத்திய சங்கீதத்திற்குப் பெருமையை ஆதிகாலத்திலிருந்தே கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சிவபெருமான் கையில் டமருகமும், கண்ணன் கையில் குழலும், கலைவாணியின் கையில் வீணையும் இருப்பது ஓர் ஆழ்ந்த கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

ஆதாரம்: பத்மபுஷ்ணம் பி. சாம்பஸுரத்தி, B.A.,B.L. அவர்களின்
“தமிழக இசைக்கருவிகள்”

தெட்சினை கைலாச பூராணம்

செய்ய மலர்த் தானமுகுந் தாளமீதிற் சிலம்பழகும் சிறுமானேந்துங் கையழகு மழுவழகுந் திருமார்பில் நூலழகும் கருளைப் பார்வைத் துய்யழக மலரழகும். புன்முறுவல் நகையழதும் துலங்கித் தோன்றும் ஜயந்தர் கைலைமலை முதல்வைனை யெம்மிதய மலரழத்து கிறபாம்.

சிவார்சன மகத்துவ விளக்கம்

“ஆகம பிரவீண”

வண்ணை, பிரமணி. பி. பா. பஞ்சாட்சரக் குருக்கள், J. P.
அவர்கள்

அர்ச்சனை என்பது மந்திரங்களுடன் மலர், இலை(பத்திரம்) முதலியவற்றைக் கொண்டு கடவுள் திருவடிகள் முதலியவற்றில் தூவி இட்டு அர்ச்சித்து (அர்ப்பணித்து) வணங்கும் அருள் வழிபாடாகும். அருச்சணையும், பூசையும், வழிபாடும் ஒரே கருத்தில் வணங்கப் படுகின்றன. வழிபாடாலது ஆண்மாக்கள் அருள் வழியில் செல்லுதல் உணர்வில் அருளின் வழியில் செலுத்தலாம். பூசையாவது புசித்தல், போற்றுதல் முதலிய உறுப்புக்களையுடையது. பூசையில், அர்ச்சனை மந்திரங்களைக் கூறி மலர் தூவும் கடமை யை மட்டும் குறிக்கும். பூசை என்பது அபிடேகம், அலங்காரம், அர்ச்சனை, ஆராதனை முதலிய பல உறுப்புக்களை யுடையது. அர்ச்சனை மந்திரங்கள் அவ்வதுத் தெய்வங்களுக்குத்தக்கவாறு வேறுபடும். சிவனின் அர்ச்சனை வழிபாட்டில் பவாதி நாம மந்திரங்கள் சிறந்தன,

“ ஏறுடன் ஏழ் அடர்த்தான் எண்ணி ஆயிரம் பூக்கொண்டு
ஆறுடைச் சடையினுணை அர்ச்சித்தான் அடியினைக்கீழ்
வேறும்ஓர் பூக்குறை மெய்மலர்க் கண்ணையின்டக்
கூறும்ஓர் ஆழிசந்தார் குறுங்கை வீரட்டனுரே ”

என்றாலும் வாகிசவாய் மொழியால், திருமால் சிவபிரானை அர்ச்சனை செய்து சக்கிராயுதம் பெற்ற உண்மை விளங்குகின்றது.

“ஆதியிற் பிரமனூர் தாம் அர்ச்சித்தார் அடியினைக்கீழ்
ஒதிய வேத நாவலர் உணருமாறு உணரலுற்றூர்”

என்றதால் மாமனும் அர்ச்சனை செய்துவரம் பெற்றதும் அறியலாம்.

“என்னில் ஆகமம் இயம்பிய இறையவர் தாம் விரும்பும்
உண்மை யர்வது பூசனை யென உரைத்தருள
அண்ணலார் தமை அருச்சனை புரிய ஆதரித்தாள்
பெண்ணின் நல்லவன் ஆயின பெருந்தவக் கொழுந்து”

எனக் காயாக்ஷியம்பான் காஞ்சிபுரத்தில் சிவார்ச்சனை செய்து தம் மக்களாகிய எல்-
ஊவியிர்க்கும் இன்பவழி தேடித்தந்தவற்றை பூராணம் கூறுகிறது. இங்கு நீ மொழிந்து-
ஆகமத்தின் இயல்பினால் உன்னை அர்ச்சனை செய்ய பொங்குகிறது என் ஆசை என்று
தேவியானவள் போற்ற தேவதேவனும் திருவளம் இயைந்து செய்வாய் என்று ஏவ
அவ்வருட் கருத்தை மனதில் கொண்டு தேவியானவள் கச்சியேகம்பரை தாய அர்ச்-
சனை தொடங்கித் தனது கரம் தரும்பயன் அர்ச்சனையே என உணர்ந்து, நாள்தோறும்
செய்து சிவபிராணைத் தழுவி இன்புற்ற உண்மையையும் கச்சிரகம்ப வரலாற்றால்
காணலாம்.

பெரும்புலர்காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டு
ஆங்கு ஆர்வத்தை உள்ளே வைத்து, விரும்பி நல்லிளக்குத் தூபம் விதியினால் இடவல்
ஊர்க்குக் கரும்பினிற் கட்டி போல்வார். கடலூர் வீரட்டாலூரே என்றும் அவற்றை
ஓட்டிச் செய்ய முடியாதவறகள். “யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை என்று
எளிய வழியிலாவது அனுசரிக்கலாம், இன்னும்பலர், “இயக்கர், கிண்ணரர், எம்மேனு
வருணர், இயங்கு தீவளி, ஞாயிறு, திங்கள் மயக்கமில் புவி வானரம், நாகம் வசக்
கள் வானவர் தானவர் எல்லாம் அயர்ப்பு ஒன்று இன்றி நின் திருவடியதனை அர்ச்-
சித்தார். (அவர்) பெறும் ஆருள் கண்டு திகைப்பு ஒன்று இன்றி நின்திருவடி
அடைந்தேன் செழும் பொயில் திருப்புங் கூருளாவே” என சுந்தரரூர்த்திநாயனார்
அர்ச்சனை செய்து பயன் பெற்றவர் பறையும் தம்பதிகத்தில் கூறியும் அது கண்டு
தாம் அர்ச்சனை செய்ததையும் அறிவித்தருளியதை எண்ணினால் யாவரும் அர்ச்சனை
செய்ய அவாவுறுகிறது,

“பூவான முன்று முன்றாற்றுபதும் ஆகும் எந்தை” என்ற பதிகத்தினால் 1080
மலர் கொண்டு அர்ச்சனை செய்தவாறு கூறுகிறது. ‘பூவனார்ப் புனிதன் திருநாமம்
தான்’ நாவின் நாறு நாரூயிரம் நண்ணினார், பாவம் ஆயின பாறிப் பறையவே தேவர்
கேவினும் செல்வர்கள் ஆவரே” என்று கோடிக்கணச்சில் ஜூபம் புரியும்படி பயனேடு
திடிநாவுக்கரசர் தெரிவித்தருளினார். மார்க்கண்டேயர் சிவபெருமானை அர்ச்சித்து பூராண
ஆயுளோடு மருள் துயர் நீங்கினார்.

“பூக் கைகொண்டு அரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டு அரன்நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைகே இரைதேடி அலமந்து
காக்கைகே இரையாகிக் கழிவரே”

என்ற பதிகத்தால் அழிகின்ற உடம்புக்கே இரைதேடி அலைந்து, அவ்வடம்பைக் காக்
கைக்கு இரையாக்குவது அறிவுடையாகாது, நகம் எல்லாம் தேயக்கையால் நான்

மலர் கொய்து கொண்டு நல்லரன் மெஸ்லடி நாவாலும் போற்றி அழியாத மெய் யின்பம் பெற்றுப்படுதே அறிவாகும். இன்னும் திருப்பதிகங்களில் “பேராயிரம் பரஸி ஓனோர் ஏத்தம் பெம்மான்” என்றும் ஆயிரம் பேருகந்தானும் என்றும் திருநாவுக்காரசர் அருளிய கயிலைத் திருத்தாண்டகத்தில் “வேற்றுகிவிண்ணுகி” எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தில் போற்றி என தொடர்ந்து ஒவ்வொரு வரிகளிலும் முடிகிறது. திருவாரூர்ப் பதிகத்திலும் போற்றி போற்றி என முடிகிறது இது ஒரு தனிச்சிறப்பு இவை எல்லாம் அர்ச்சிக்கக் கூடிய வகையில் அமைந்து அஷ்டோத்திர சதநாமாப் போலச் சிறந்து விளங்குகிறது. மேலும் ஆண்மார்த்த பூசையில் மட்டுமன்றி கோவில் களில் நன்மைக்கெனப் பெயர், நட்ஷத்திரம் கூறி அர்ச்சனை செய்தால் உயிர்ப்பயம் கருதி அர்ச்சித்ததலும், பார்த்த வழிபாட்டிலும் அவ்வார் நன்மைக்கு பெரும்பாலும் செய்கின்றனர்.

இன்னும் கந்தபுராணத்திலும் “எட்டு மேற்கொணுமாயிரகள்றி நூற்றேட்டுத் தொட்டநாமஞ் கொற்றரனடி அருச்சனை பயில்வார் கட்டுவார்ச்சடை யெம்பிரான் கயிலை வீற்றிருப்பார்” என்று 1000, 108 நாமங் கொண்டு அர்ச்சிக்கப் பிரகமணங்குறவும் இதே ஸ்காந்தம் என்ற வடமொழிப் புராணத்தில்.

“அஷ்டோத்தரஸ்தாக் யாநி நாமாநி சதத: பரம
அஷ்டோத்தரஸ் ஹராணி நாமாநி மஹாமதி:
ஶீணுயாத்வாபி பக்தியாஸ ருத்ர ஏவநஸமஸய;
புத்ரார்த்தி புத்ரே மாப்புதோதி தநார்த்தீச மஹத்தநம்
ஆரோக்ய காமஸ்துவாரோக்யம் அவ்வாயதித் ருத்காத்ரதாம்

அதாவது சிவபெருமானுக்கு பரிசுத்தமான அஷ்டோத்திர சதம் (108) சகலரம் (1008) நமாக்களை பக்தியோடு சொல்லி அர்ச்சிப்பவர்களும், செய்விப்பவர்களும், கேட்பவர்களும் சிவானந்தத்தையும், புத்திரரை விரும்புவோர் தக்க சற்புத்திரரையும், செல்வத்தை விரும்புவோர் நிறைந்த செல்வத்தையும், நோய் நீங்க விரும்பியவர் அந்நோய் நீங்கி திட்காத்திர தேகத்தையும் பெறுவர் என்று கூறுகிறது.

இன்றும் வேதியர் விரும்பும் பதியாகிய, திருவீழிமிழலையில் செந்தமிழுர் அர்ச்சித்த அழகை “செந்தமிழுர் தெய்வமறை நாவலர் செழுநற்கலை தெரிந்து அவரோடு அற்தமில் குணத்தவர்கள் அர்ச்சனைகள் செய்ய அமர்கின்ற அரன்ஜார்” என திருநூனசம்பந்தர் ஞங்கு விளக்குகிறார். எவ்வாறேனும் இறைவன் புகழ் கூறி பரிமள மலரிட்டு வழிபடுதலெல்லாம். அன்பு காரணமாக அர்ச்சித்தலே யாம் இது ஆறு திருப்பதிகங்களில் உள்ள அர்ச்சனையின் அரும் பெரும் மகத்தான பயன்களை அறிந்தோம் எனி வேதசிவாகமங்களில் கூறப்படும் அர்ச்சனையின் விசேஷங்களையும் பயன்களையும் விளக்குவாம்.

சிவதியானத்தில் “தவளவிபுஷ மிந்தோர், மண்டலேஸன்னி விள்டம் புஜகவலய ஹாரம் பஸ்மதிக தாங்கமீசன், ஹரின பரச பரணிம் சாரு சந்திரார்த மெளவிம், ஹருதயகமலத்யே ஸந்ததம் சிந்தயாமி என்றும்.

“ நறைமலிதரு மகளைடு முனகநகுமலர் புகை மிகுவளர்சாளி
நிறைபுணல் கொடுத்தோ நினைவொடு நியதமும் வழிபடு மதியவர்
குறைவில் மதமணை தாவருள் குணமுடை யின்றையுறை வனபதி
கிறைபுணலமர் சிவபுரமது நினைபவர் செய்மகள் தலைவரே ”

அதாவது மணம் நிறைந்த சந்தனைக் குளம்பும், அரும்புகளாய்ப் பிளங்குகின்ற பூக்களும் மணம் மிக்க தூபமும், நன்கு எரிகின்ற தீபமும், நிறைவாயுள்ள நீரும், இவைகளை துணைகளாக கையிற் கொண்டு அரச்சித்தும் தொப்பிபங்கள் காட்டியும், தன்னை என் மூன்றும் தவறாது மனதினால் நினைத்தும் வாக்கினாலும் மந்திரங்கள் சொல்லி வாழ்த்தியும் வணங்குகின்ற அடியார்கள் தங்கள் அறிவுநிலைக்குத் தக்க அளவிற் குறையாத சிவ சாமிப்ப முத்தியை அடையும் படி அருளோச் செய்கின்ற தலைவர் சிவபெருமான் என்று சம்பந்தர் வாக்கினாலும். “ ஏசாத சுத்த புவனேந்தபவ போககாமா தவாமர்க்சயந்தி விலிதெரய ஜனப்ரகாரரை; தேப்ய; ப்ரதாய பரமேஸ்வர சாதா கேப்ய; போகாந்த தாளி தந்தரமேவ மோகாமு: அதாவது. எந்த ஆன்மாக்கள் சுத்த புவனங்களில் வசிக்கும் விருப்பத்துடன் உள்ளை அனேகவிதமான பூஜை முறைகளால் அரச்சிக்கிறார் களோ அவர்களின் பொருட்டு முதலில் போகத்தைக் கொடுத்துப் பின் மோகாத்தை யும் அழிக்கிறார் என்று அபேரா சிவாக்கார்யர் பஞ்சாவாண ஸ்தோத்திரத்தில் கூறி இருக்கிறார்.

செல்வம் செழிக்கவும் இன்பமாக வாழவும் இறைவனுடைய அருள் வேண்டும் இறைவனுடைய அருள் பெற பக்தி செய்தலே சிறந்த சாதனம். பக்தி செய்யப் பல வழிகள் உண்டு “ சரவணம் கீர்த்தனம் சம்போள் மரணம் பாதபோகம்,

அர்ச்சனம் வந்தனம் தாஸ்யம் ஈக்ய மாத்தம் நிவேதமும்: அதாவது இறைவனது புண்ணிய சாத்திரங்களைக் கேட்டல், சமயாகார்யர்கள் அருளிச் செய்த தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற தோத்திரங்களைச் சொல்லித் துதித்தல், இடைவிடாது தியாவித் தல், இறைவன் திருவடிகளைச் சேவித்தல், இறைவனுக்குரிய புஷ்பங்கள், பத்திரங்கள் இவைகளால் அர்ச்சித்தல், வணங்குதல், இறைவனுக்குத் தோழனுதல், தன்னையே அர்ப்பணம் செய்தல் என்று ஒன்பது வகையாகப் பக்தி காணப்படுகிறது. அதனுள் அர்ச்சனையும் ஒன்று அல்லவா? ‘அர்ச்ச பூஜையம்’ அர்ச்சனை பூஜை என்பது பொருள் இறைவனுக்கு பூஜை முறைகளைக் கூறும் மூலாகமம் நித்தியார்ச்சனைப் படலம், பச்சிமத் துவாரர்ச்சனைவிப் படலம் என்று படலங்களுக்குப் பெயர் கொடுத்து பூஜை முறை களைக் கூறுகிறது. எனவே பூஜை என்பதும் அர்ச்சனை என்பதுவும் ஒன்றே.

அநந்தாசனம், சிம்மாசனம், யோகாசனம், பத்மாசனம், விகலாசனம் என ஐந்து ஆசனங்களின் மேல் வீற்றிருக்கும் இறைவனைப் பூஜிக்கும் முன் செய்யப்படும் ஆசன பூஜைக்கு “ சக்தியர்தி சக்திபாயந் தார்ச்சனை ” என்று பெயர் அதாவது ஆதார சக்தி முதல் குடிலா சக்தி வரையிலுள்ள ஆஸன பீதவகைகளையும் அதனுள் அடங்கிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் தியாவித்துச் செய்யப்படும் அர்ச்சனை,

அதன்பிறகு தத்துவாதித்தனை இறைவனை மந்திர வடிவமுள்ளவனாக தியாக்ஷித்து கலை, தத்துவம், புவனம், வர்ணம் பதம், மந்திரம் ஆறு அத்துவாக்களால் செய்யப் படும் அர்ச்சனைக்கு ஷட்த்துவார்ச்சனை என்று பெயற்.

இறைவனை ஆவாஹனம் செய்து பாத்யம் அர்க்கியம், ஆசமனம், கொடுத்து, சந்தனம் முதலிய உபசாரத்திற்குப் பிறகு செய்யப்படும் அர்ச்சனை புஷ்பாஞ்சலித் ரயாருச்சனை, அதாவது ஆன்ம, வித்யா, சிவத்துவங்களை நினைத்து இம்முன்று தத்துவங்களுக்கும் புரமகர்த்தாவாக இறைவனை நினைத்து மூன்றுதடவை புஷ்பங்களை அர்ச்சித்தல். அவ்வாறே “அஷ்ட புஷ்பிக்யாப்யர்ச்ய” என எட்டு புஷ்பபங்களைக் கொண்டு எட்டு அர்ச்சனை செய்வது அஷ்ட புஷ்பார்ச்சனை, அவை வெள்ளெருக்கு, சண்பகும், புண்ணி, நந்தியாவர்த்தம், பாதிரி, கண்டங்கத்தரி, அலரி, தும்பை என எட்டுவைக்யாகும், நமஸ்கார முடிவிலூடைய சஶானம், தத்புரூஷம், அகோரம், வாழ தேவம், ஸத்யோஜாதம் என்ன ஐந்து பிரமமந்திரங்களாலாவது. பவன், சர்வன், யசபதி, உக்சிசன், ருத்திரன், சசானன், மஹாதேவன், பீமன் என்ற எட்டு மூர்த்தி யாதி பதிகங்களையாவது கொல்லி அஷ்டபுஷ்பங்களைச் சாத்தி யர்ச்சித்தல் இவை ஆத்மார்த்தம் பரார்த்தவ பூஜைகளுக்கு இன்றியமையாதன என மூலாகமங்கள் கூறு கின்றது.

நம: என்ற சொல்லுக்கு தன்னைக் காட்டிலும் மேலானவன் என்று உணர்த்தும் போருளுடையது. மிக்காரும் ஒப்பாருமில்லாதவனுயும் இருக்கிற இறைவனுக்கு இப்படி ஆகமங்களில் காணப்படுவது போல வேதங்களிலும், புராணங்களிலும் அர்ச்சனை முறைகள் காணப்படுகின்றன. அவை அஷ்டோத்தரசதநாமம், திரிசதி, சகஸ்ரநாமம், சதக்கஸ்ரநாதம் (லக்ஷ்மி) என்று எண்ணிக்கை வகையால் பிரிவுகள் உண்டு. அவற்றுள் அஷ்டோத்தரசதம் என்பது அந்தந்த தேவர்களுக்குறிய பத்திர புஷ்பங்களை கொண்டு நூற்றெட்டுப் பெயர் சொல்லி அர்ச்சிப்பது. பார்வதியானவள் வில்வதளங்களால் அர்ச்சித்து இறைவனின் பாதி சர்வத்தைப் பெற்றவள் இப்படியே மற்ற மூர்த்திகளுக்கும் இந்த அர்ச்சனையைச் செய்தால் எல்லாவிதமான பலன்களையும் பெறலாம்.

முன்னாறு பெயர்களைக் கொண்டு அர்ச்சிப்பது திரிசதி என்று பெயர் சிவனுக்கு ருத்திரதிரிசதி, அம்மானுக்கு லலிதா திரிசதி என்றும் இது பஞ்ச தசாக்ஷரீமஹாமந் திரத்தை முதலெழுத்தாகக் கொண்டது. ருத்திரதிரிசதி செய்வதால் சிவனுக்கு ருத்திராபி வேகம் செய்த பலனும், லலிதாதிரிசதி செய்வதால் அம்பானுக்கு இது முறையோடு செய்தல் வேனும். தனம், கல்வி, தளர்வறியாமனம், தெய்வவடிவம் முதலியன நலனெல்லாம் கிடைக்கும். முருகனுக்கும் சடாஷ்வரதிரிசதி சரவணபவ என்ற அஷ்வரங்கள் ஓவ்வொரு அர்ச்சனை தோறும் அமைந்துவருவதால் மிகச்சிறந்த அர்ச்சனையாக கருதப்படுகிறது. இதை முறைப்படி செய்வார் செய்விப்பவர் சத்துரு உபாதையினின்றும் நீங்கிடைக்கிறும் சித்திகளைப் பெறுவார்கள். இதேபோல் ஆயிரம் அர்ச்சனை கொண்டது சகஸ்ரநாமார்ச்சனை, இதை நாறு தடவை செய்தால் சதசகஸ்ரநாமார்ச்சனை (லக்ஷார்ச்சனை) இவைகள் தனித்தனியே விசேஷ பலனைத் தரக்கூடியது, அஷ்டோத்திரசதநாமார்ச்சனைக்கு தேங்காய், பழம், தாம்பூலம், நிவேதனமும், திரிசதி யர்ச்சனைக்கு வடை, பாயாசம், சித்திரானனவர்க்கங்கள் நிவேதனம் செய்வது சாலச் சிறந்தது. விசேஷமாக செய்வதற்கு விசேஷ பலன் உண்டு என முதியோர் வாக்கு.

“ பாயசம் பாக்யவிருத்தில்யாத் மாறாபூபம் தனப்பிரதம்:

நாழிகேரம் ஜைம் பிரோக்தம் பலஞ்சாபீட்ட சித்திதம்:

தாம்பூலம் ஸ்ரீகரம்ப்ரோத்தம் கர்ப்பூரஜ் ஜோதிதர்சனம்

ஸ்ரீஜோதீர் மயரவருபாட்ய புத்ர பெளத்தராபி வர்த்தனம்

என்ற பாயசத்தினால் பாக்கிய விருத்தியும், வடையினால் தனவிருத்தியும், தேங்காயினால் ஜைமும், பழத்தினால் இஷ்டசித்திகளையும், தாம்பூலத்தினால் சோபையும், கர்ப்பூர தர் சனத்தினால் தேஜோவான்களான புத்திர பெளத்திராபி விருத்தியும் உண்டாகும்.

ஆலயங்களில் இறைவன் வழிபட்டு, இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைய வேண்டியதற்கு இன்றியமையாத காரணங்கள் மூன்று. அவை :

“ அர்ச்சகஸ்ய ப்ரபாவேன அர்ச்சனஸ் யாதிசாயனுத்
ஆபிருப்யாச்ச பிம்பானும் சிலா பவதசங்கரஹ ”

அர்ச்சகருடைய மஹிமையாலும், அர்ச்சனையின் மேன்மையாலும், அழகாக அமைந்த பிம்பங்களின் தோற்றத்தினாலும் சிலை மங்களத்தைச் செய்வதாக ஆகிறது. எனவே, ஆலயங்களில் சிறந்த அறிவாளிகளான மூன்னேர்கள் செய்து வந்த முறை வழுவாது, இறைவனுக்கு திரிசத், யஷ்டோத்தரசத், சகஸ்ர, சதசகஸ்ர நாமம் முதலாய அர்ச் சினோகளைச் செய்தால், தத்தமது மனோபீஷ்டசித்தியைப் பெறுவதற்கு யாதும் ஜைவில்லை.

சிவம் சுபம் சிவம் ஜம்

இந்த சிவார்சன மகத்துவ விளக்கத்தை மலருக்காகப் பஸரின் இருதய கமல மலர் களில் குடிகொண்டு இருந்தருள வேண்டி, திரு தம்பலகாமம் ஹம்ச ஹமஞ்சிகா சமேத-ஆதிகோணநாயக சுவாமிகளின் திருவடிக் கமலங்களில் கேள்விதழ்களை வணங்கி, இட்டுவரையச் சமரப்பிக்கிறேன்.

கடேற்றம்

இந்து மாணவர் மன்றம்,
தம்பலகாமம் மகா வித்தியாலயம்,
தம்பலகாமம்.

நட்ட பயிர்கள் வளர வளரக், களை களைந்து உரம்போட்டு நீர் பாய்ச்சிக் காக்கும் உழவர்கள், முற்றி விளைந்த பின் அறுவடை செய்து விளைபொருள் பெருக்குவார்கள். இவை நெற்பயிரோ அல்லது கரும்போ? எனத் திகைப்பைத்தரும் வளர்ச்சிப் பெருக்கம் உடையவை எம்முரின் களனிகள், அவ்வண்ணமே கழுகோ? இவை கரும்போ? எனவியக்கும்படி கரும்பும் விளைந்து பயன் பெருக்கும் திருஞூர் தம்பலகாமம், நீர்வளமும், நிலவளமும், இயற்கை எழிலும் இனைந்து நாட்டின் வளத்திற்குப் பின் னர் தான், ஏனைய நாட்டின் வளமெல்லாம் என்கிறூர் சோழ நாட்டின் சிறப்பை கூறும் சேக்கிழார்,

“காடெல்லாம் கழைக்கரும்பு காவெல்லாம் குழைக்கரும்பு
மாடெல்லாம் கருங்குவளை வயலெல்லாம் நெடுங்குவளை
கோடெல்லாம் மடவன்னம் குளமெல்லாம் கடலன்ன,
நாடெல்லாம் நீர்நாடு தனையொல்லா நலம்எல்லாம்”

நிலத்திற்கனி என்று சிறப்பிக்கக் கூடிய நெல்லும் கரும்புமே எம்முரின் பெருக்கமான விளைபொருள்களாக அருளி, வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈந்து தாயினும் நல்ல தலைவனுக குடிதனை நெருக்கி பெருக்கமாய்த் தோன் தூம் ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயகனருளாட்சியால் புனராவர்த்தனப் பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகம் நிகழ்வதை எம் கண்காண பண்டை நாளேத்தவம் புரிந்தோமோ? அறியோம்.

சுகல சமயங்களிலும் கிரியை முறைகள் இருக்கின்றன. நம் சமயத் தில் உள்ளவைபோல் பலகாரியங்கட்டும், எச்சமயங்களிலும் முறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒவ்வொன்றிலும் கருத்து வேறுபாடுகளும் குறுகிய தன்மைகளும் உள்வாம். நமது மதத்தின் குறிக்கோள் நன்மை ஈசனிடம் படிப்படியாகக் கொண்டினைத்து விடுவதேயாம்.

பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை நடத்த எந்த ஒரு கிரியையாவது செய்யாமல் முடியாதென்பது நாம் கண்ட உண்மை, நமது மதத்தின் ஒவ்வொரு கருமங்களுக்கும் முறைகள் இருக்கின்றன என்றும், அதனால் வீண் பொருள் விரயமும், காலக்கழிவும் உண்டாகின்றன என்பாருமூர். கிரி

யைகளினால் மனம் முதலிய அகத் கருவிகளும், கண் முதலிய புறக்கருவி களும் நம் வசமாகி நிமலன் தாளினுக்கு தொண்டு செய்ய அவை பயிற்சி அளிக்கின்றன. பக்குவநிலை மேறுகேற புறக்கிரியைகள் சுருங்கி, அகத் தில் கிரியை நெறியைப் பின்பற்றும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த உண்மையைப் பெறுவதற்கு வழிகாட்டுவதே புறக் கிரியைகளாகும், கிரியைகளால் உலக வாழ்வில் சிக்குறும் மனதிற்கு சாந்தியையும் மகிழ்வையும் உண்டாக்க வாடம்.

நம்முடைய மன விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப வசதிகளை ஏற்படுத்துவது உண்மை வழிநடாத்தும் சமயமாயிராது, நம் எண்ணங்களை ஆண்டவு னிடம் செல்ல அடக்கி ஆள்வதே சமயமாகும்.

பொருள் உடையவர் அப்பொருளாலாம் பயன் அப்பொருளை ஆண்டவனுக்கு அற்பணிப்பதே அஃதிலார் தம் புண்ணிய குறைவை நிறைவு செய்ய அரனடி ஏத்தி பக்தி பண்ண வேண்டியதே. பொருள் அற்றுர்க்கு எம் சமயத்தில் இடமிலை என்பதோ, இவையாவும் பிழைப் புக்காக ஆரியர் ஆக்கியவை என்பதெல்லாம் போலி பொதிந்த விதண்டா வாதமே. பயனற்ற கிரியைகள், இம்மியளவும் நமது மேன்மை கொள் சமயத்திலில்லை, எனவே கோவில்களில் நிகழும் பூஜைகள், உற்சவங்கள் மற்றும் நமது சமூகத்தில் இடம்பெறும் கிரியைகள் அனைத்தும் எம் அலைபாடும் மனத்தை பண்பாக்கி ஞானத்தை உண்டாக்கும் உண்மைச் சாதனங்களாகும்.

வையகம் இறைமயமாய் இருப்பதை ஞானக்கண் பெற்றார் காண் கிருர்கள். அந்த நிலையில்லாத நாம் அவ்வண்ணம் அதைக்காண முடியா மல் விகற்பமாய் காண்கின்றோம், விகற்ப நிலை அகன்று அருள்புரியவே தீன் தயாபரனஞ்சிய பரம்பொருள் மூர்த்தியாய், தலமாய், தீர்த்தமாய், வடிவு கொண்டிருக்கிறார். தலமென்பது இடத்தையும் அதிலைமைந்த ஆல யும் தீர்த்தங்களையும் மெய்யுணர்வு மிக்கவராய், பாமரரும் மெய்ஞானிக ஞும் பணிவார்கள்.

“திருக்கோயில் இல்லாத திருவிலூரும்.....
.....ஊரல்ல அடவி காடே” என்றும்

“கோயில் இல்லாத ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்றும்

நான் மறை பயிலா நாட்டில் விரவுதல் ஒழிந்து தோன்றல்மிக்க புண்ணியந்தானாகும் என்று ஆன்றோர்கள் செப்பினர்; யானை தொடக்கம்

சிலந்தி ஈருயுள்ள கீழ்ப்பிறவிகளில் உள்ள பல உயிர்கள் தலங்களை வழிபாடியற்றி முத்தி பெற்றதை பகுத்தறிவுள்ள நாம் சிந்தித்துனர வேண்டும்.

உலகில் எண்ணில்லாத கேஷத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவை ஓவ் வோர் காலத்தில் விழேஷமாய் ஓவ்வோர் அன்பர் வணங்கி அருள்பெற்ற பின் வேண்டுபவர்க்கு வேண்டியாங்கு அருள் பாவிக்க வேண்டும் என்றும் சசனை இறஞ்சிப்போயினர். நம் சமயாசாரியர்கள் வழிபாடியற்றி, தேவூரப் புகழ் செய்த திருத்தலங்களுள் திருக்கோணஸ்வரமும் திருக்கேதீஸ்வரமும் ஈழத்திருநாட்டினரின் இரு கண்களாகும்.

குற்றயில்லாத குரைகடல் குழந்த கோணமாமலை மேவி நினைத்த காரியம் அனுகூலமே புரியும் பெம்மான் கோயில் கொண்டருஞும் திருத்தலம், அன்னியர்களால் பலதரம் சிறைக்கப்பட்ட போதும் இன்னும் நிலைக்களமாய் இருந்து, நித்திய கடாட்சம் பொலிவதை அறிந்தும் “கண்ணிருந்தும் குருடராவதுபோல்” வாழ்கின்றோம்.

“எடுத்தவன் தருக்கை இழித்தவன் மேவியருள் புரியும் கோயிலை செருக்கு மிகு பறங்கியர் தகர்க்க, எம்பெருமான் எம் பதியிற் பதிந் தான். சிவநெறிமிக்க தம்பலகாமத்தில் பல்லாண்டுக்கு முன் பேராலயம் எழுந்தது. எம்முரின் எழிலுக்கும், பெருமைக்கும், பேற்றுக்கும் மூலகாரண மூர்த்தியான ஹம்ச கமனும்பிகை சமேத கோணோசர்” கோயில் கொண் டெழுந்தருஞும் தேவஸ்தானத்தைக் கண்ணூற் கண்டு ஆதரவு பெரு கி இருகையாற் தொழுது, காலால் வலம் வந்து, பண்ணைல் உருசி நிற்காத யாம் மானிடப் பிறவி பெற்றதில் சிறிதும் பயனில்லை.

எந்தை ஈசன் உறைந்தருளியும் கோயிலுக்குக் குடமுழுக்கு எம் கண்முன் நிகழ்வதே யாம் செய்த பெரும் பேறெனக்கொண்டு “பிறக்க முத்தினல்கும் திருவாரூரும்” “தரிசிக்க முத்தித்தரும் சிதம்பரமும்” “இறக்க முத்தியளிக்கும் காசியும்” ஒருங்கிணைந்து பதியமிளிரும் தசுஷன கைலாய நாதனின் நிரை கழலை ஏத்தி ஆன்ப ஈடேற்றம் பெற்றுய்ய விரைந்தெழுவீர்!

“கஞ்சமென் மலரைனவோர் முகமுங் கண்முன்று
மஞ்சபெற்ற வெண்டோருமாய் வாமத்தின் மாதை
யஞ்சலென் றஜைத்தோரடி மடக்கி யோரடியால்
வஞ்சகன்றுளை யெற்றிய வள்ளலைப் பணிவாம்.”

[திருக்கோணசல புராணம்]

—
ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயகர் துணை

திரு தம்பலகாமம்
ஸ்ரீ ஹம்ச கமஞம்பிகா சமேத
ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயக சவாமி

திருஹஞ்சல்

இயற்றியவர் :

“இயலிசை வாரிதி”

“ஸாஹித்ய சிரோமனி”

யாழ்ப்பாணம், பிரம்மஸ்ரீ. என். வீரமணி ஜயர
அவர்கள்

காப்பு

செந்தெல்லும் கடினதரு செல்வம் ஒங்கிச்
செழுங்கலைகள் கல்வியொடு செழித்தே வாழும்
நன்னகர்ஸ முக்கோண மலையின் பாங்கே
நயஞ்சேரும் தம்பலகா மத்தில் மேவி
அன்னமெனும் மென்னடையாள் அழகியொடு
அமர்ந்துஆதி கோணநா யகனுர்ஆட
இன்னமுதாம் தமிழுஞ்சல் இனிதே பாட
ஏரம்பக் கணபதிதாள் காப்ப தாமே,

நூல்

சிரோங்கு சுருதிநாற் கால்க ளாகச்
சிவாகமமே நல்வயிர விட்டம் ஆகத்
தாரோங்கு கலைஞரானம் கயிற தாகத்
தண்ணருளாம் ஒங்காரம் பீட மாகப்
பாரோங்கும் பைந்தமிழில் ஊஞ்சல் வைகிப்
பார்வதியாம் அன்னடை அழகி யோடு
ஊரோங்கு தம்பலகா மத்தின் ஆதி
கோண்நா யகஸ்வாமி ஆஹர் ஊஞ்சல்,

(1)

புந்தியிலே பக்தியெனும் கால் நிறுத்திப்
புலனைத்தைச் சேர்த்தொன்றுய் விட்டமாக்கி
வந்திடுநாற் கரணங்கள் வடங்க ளாக்கி
வளமார்ந்த திருவருளாம் பலகை தேக்கி
அந்தமிலாச் சீவனவன் இனிதே ஆட
அன்னடை அழகியோடு அருஙும் தேவா !
கொந்தவிழ்புந் தம்பலகாமத் மத்தின் ஆதிக
கோண்நா யகஸ்வாமி ஆஹர் ஊஞ்சல்.

(2)

பாதிமதி புன்றவு ஆட ஆடப்
பரந்துவிரித் திலங்குசடை ஆட ஆட
காதிலணி குழைதோடு ஆட ஆட
கரமணிமான் மழுவனலும் ஆட ஆட
ஒதிமத்தின் நடையழகி ஆட ஆட
ஒங்காரப் பிரணவமும் ஆட ஆட
ஒதிலரும் தம்பலகா மத்தின் ஆதிக
கோண்நா யகஸ்வாமி ஆஹர் ஊஞ்சல்.

(3)

நாலாட நுதலாட நீறும் ஆட
நுண்கலைகள் பண்கமழும் துடியும் ஆட
மாலாட மறையாட மதனும் ஆட
மலர்த்தொடையு தலைமாலை ஆரம் ஆட
வேலாட விழியாட விசம்பும் ஆட
விண்ணேரும் மண்ணேரும் வியந்தே ஆட
சேலாடும் தம்பலகா மத்தின் ஆதிக
கோண்நா யகஸ்வாமி ஆஹர் ஊஞ்சல்

(4)

வேதங்கொடு வாணியுமோர் வடந்தொட்ட டாட்ட
 விஷ்ணுவொடு லக்குமியோர் வடந்தொட்ட டாட்ட
 காதலுடன் சிவகணமோர் வடந்தொட்ட டாட்ட
 களித்துருகும் அடியரொடு வடந்தொட்ட டாட்ட
 ஓதிமத்தின் நடையழகி ஒய்யாரத் தோடு
 ஊஞ்சலிலே அமர்ந்திருந்து ஓரக்கண் மாந்தி
 கோதவிழும் தம்பலகா மத்தின் ஆதிக
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆஹர் ஊஞ்சல். (5)

எழிற்கோட்டு மென்முலையாள் ஏக ஞேடு
 என்றென்றும் குலவிமகிழ்ந் தருளோச் செய்ய
 குளக்கோட்டு மன்னன்வன் கோயில் செய்தே
 கும்பிடவே முத்தியதைக் கொடுத்த தேவா!
 வழகோட்டுப் பண்பாட்டின் வம்ஸம் வாழ
 வரைந்தேகல் வெட்டுக்கள் அருளும் சிலா!
 குழுத்தோட்டுத் தம்பல காமத்தின் ஆதிக
 கோணநா யகஸ்கவாமி ஆஹர் ஊஞ்சல். (6)

வேந்தனவன் இராவணனும் வேகம் கொண்டே
 விறல்வீரத் தோள்களிலூல் மலையைத் தூக்கப்
 பூந்தளிரின் பாதத்தின் விரலும் ஊன்றிப்
 புவியரசன் அகந்தைத்தளைத் தொலைத்த வீரா!
 கூந்தல் கமழு ஓதிமமென் நடையாளோடு
 குலவிமகிழ்ந் தருளதளைச் செய்யும் நாதா!
 காந்தள்மலி தம்பலகா மத்தின் ஆதிக
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆஹர் ஊஞ்சல். (7)

ஞாயிறுவென் குடையேந்த ஆல வட்டம்
 ஞாலமதில் சந்திரனும் திங்கள் தூக்க
 மாயிமக மாரிஅன்ன நடையாள் செவ்வாய்
 மலர்ந்தன்பு தன்னுலே புளகம் எய்த
 தேயவுடன் கண்டமதில் வியாளன் பூண்டு
 திகழ்வெள்ளிப் பனிமலையில் ஆசனிக்கும்
 கோயிலுறை தம்பலகா மத்தின் ஆதிக
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆஹர் ஊஞ்சல். (8)

கற்றை முடி மன்கமந்த களைப்பும் தீரக்
காவலனால் அடிபட்ட நோவும் ஆற
உற்றசக சுந்தரன்சொற் பித்தம் நீங்க
உதைத்தேகண் அப்பிய அவ்வியும் மாற
குற்றவிட மள்ளியண்ட கண்டம் தேற
கோதைக்குத் தூதான கால்கள் ஆற
கோற்றவனே தம்பலகா மத்தின் ஆதிக
கோணநா யகஸ்வாமி ஆமர் ஊஞ்சல்.

(9)

தத்துவத்தின் தத்துவனே ஆமர் ஊஞ்சல்
தயாபரனே உமாபதியே ஆமர் ஊஞ்சல்
அத்துவிதங் கடந்தவனே ஆமர் ஊஞ்சல்
ஆனந்த மெய்ப்பொருளே ஆமர் ஊஞ்சல்
சத்துசித்து ஆனவனே ஆமர் ஊஞ்சல்
சச்சிதா ணத்தமயா ஆமர் ஊஞ்சல்
கொத்து மலர்த் தம்பலகா மத்தின் ஆதிக
கோணநா யகஸ்வாமி ஆமர் ஊஞ்சல்.

(10)

வாழி

அந்தணரும் வானவரும் ஆனும் வாழி
அருமாரி அரசன் செங் கோலும் வாழி
செந்தமிழின் பண்பினை சிரும் வாழி
செப்பரிய கற்புநிலை சிறந்து வாழி
அந்தமிலாச் சைவநெறி வாழி வாழி
அன்னநடைச் சிற்றிடையாள் வாழி வாழி
கந்தமலர்த் தம்பலகா மத்தின் ஆதிக
கோணநா யகஸ்வாமி வாழி வாழி.

நன்றி நவீல்

“ எந்நன்றி கொன்றுருக்கும் உயிருண்டாம் உயிலிலை
செய்ந்றால் கொன்ற மகற்து.”

என வள்ளுவர் கூறியதை யாம் அனைவரும் அறிவோம். எத்துணைத் திருவருட்டு
துணையுடனும், பொருள் வசதியுடனும் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற திருப்பணியாயினும் ஈசனது
தோன்றுத் துணைபோற் தோற்றும் ஒருசில உயர்ந்த பண்புள்ள மனிதர்களின் சகாய
மின்றிச் சிறப்புடன் நிறைவேற்றல் அசாத்தியமாகும்.

தம்பலகாமம் ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயக சுவாமி தேவஸ்தானத்தின் அரும்பெரும்
சிவப்பணிக்கு இறைவன் திருவருளே மூன்வின்று ஊக்குவித்தது. ஆட்டுவித்தால்
ஆரோக்கு ஆடதாரோ? என்பது போல் ஆரம்பித்த எக்குப் பிரதம சிவாச்சாரி
யாராக வந்து வாய்த்த, கண்ணுக்கம் கலாநிதி சிவஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் குருக்களின் அரிய
ஆலோசனைகளே முதற்கண் உதவியாயமெந்தது. மேறும், ஆலயக்கட்டடங்களை
அமைத்துத் தந்த சிறபாசாரியார், அராவி எஸ். எஸ். மகேஸ்வரன் (சாமி) அவர்களும்
அவரது குழுவினரும் அயராதும் சினக்காதும், யாவற்றையும் நிறைவேற்றித் தந்
துள்ளனர். அவ்வப்போது ஆலய அளவுமானங்களைக் கணித்துக்கொடியும், புதிய திருவருவ
விக்கிரகங்களை ஆக்கித்தந்தும், உதவியவர் ஆணைப்பந்தி திரு. நா. பாலகிருஷ்ண
ஆசாரியர் அவர்களே. இந்தியாவிலிருந்து தமது குழுவினருடன் வருகைத்தந்த திரு.
M. K. குருசாமி ஸ்தபதி அவர்களும் எம்முடன் ஓத்துழைத்து, விமானச்சுதை வேலை
களைச் சிறப்பாக உருவாக்கியுள்ளனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் முதலில் எமதுநன்றி.

அத்துடன் அவ்வப்போது பலவகையிலும் ஆலோசனைகளைக் கூறிய கோவிற்
பிரதமகுரு சிவஸ்ரீ. ந. நாகேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களும், உதவிக் குருக்கள்மார்,
ஏனைய தொழும்பாளர்கள் அனைவரும் எமது நன்றிக்குரியவர்களாவர். இன்றும் ஊர்
மக்கள் அனைவரும் பலவகையிலும் சிரமதான மூலம் தொன்டாற்றிய இந்து இளைஞர்
சங்கத்தினர் தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலய மாணவ மாணவிகள் ஆகியோருக்கும்
நன்றி யுரித்தாகுக.

அவ்வப்போது அன்புடன் ஆலோசனைகள் உதவிய பொது நம்பிக்கைப் பொறுப்
பாளர் திரு. சௌரத்தயல், திரு. டிக்சன் பொடிசேகரா ஆகியோருடன் அவர்து
காரியாலய ஊழியர்கள் அனைவருக்கும், நீர்ப்பாசன பிரதிப்பணிப்பாளர், திரு. ட. கனக
ரத்தினம், அவர்களுடன் திரு. அ. கலாமிநாதன், திரு. குமரேசன் மற்றும் அவரது
சக உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் —

குடிவரவு குடிஅகல்வத் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த திருமதி. அரோகா குணவர்தா
அவர்கட்டும் சன்சோனிக்கொமிசன் திரு. ட. சிவசப்பிரமணியம் அவர்கட்டும், திருப்பணி
பற்றிப் பல விளக்கங்களையும் ஆலோசனைகளையும் நல்கிய திருக்கேதீஸ்வர நிர்வாகத்தை
நடாத்தும் திரு. பா. நமச்சிவாயம் அவர்கள், பொருள் வசதியுடன் சரீர உதவிகள்
பலவும் செய்த ஊரிமக்கள் சகலருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

மரவேலை ஆசாரியார் அராவி திரு. கா. பரஞ்சோதி அவர்களும் அவரது குழு
வினரும், தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த திரு. து. இரத்தினசிங்கம் ஆசாரியர் அவர்

களும், மண்டபங்களின் மேற்கூரைகளையும் கொட்டகையையும் திறம்பட உருவாக்கப்பாடுபட்டவர்களும் எமது நன்றிக்குரியவர்கள்.

மஹா கும்பாபிஷோகத்தை முன்விட்டு வெளியிடும் சிறப்புமலரை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்று, ஆக்கித்தந்த மலராசிரியர் திரு. சந்திரசேகரம்பிள்ளை ஜெயச்சந்திரன் அவர்கட்டும், ஆசியுரை அருளிய சன்னிதானங்கள், மடாதிபதிகள், குருமணிகள் அனைவருக்கும், வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பிவைத்த அறிஞர் பெருமக்களுடன், அருமையான சாரமுள்ள கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய பேரறிவாளர்கள் அனைவருக்கும், சுருங்கிய காலத்தில் அருமையான “ ஊஞ்சற் பாக்களை ” இயற்றித்தந்த ‘இயலிசை வாரிதி’ யாழ்ப்பாணம், ந. வீரமணி ஐயர் அவர்கட்டும் எமது நன்றி.

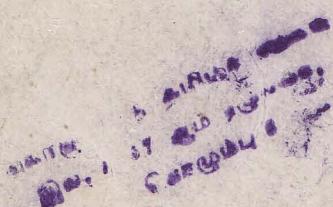
கும்பாபிஷோகம் தொடர்பான பத்திரிகைகளையும், மற்றும் லினம்பரங்களையும் அழகுற அச்சவாகனமேற்றித் தந்துதவிய கோணேஸ்வரா அச்சக உரிமையாளர் அவர்கட்டும், மஹாகும்பாபிஷோக வின்ஞாபனப் பத்திரிகையையும், மகா கும்பாபிஷோகச் சிறப்பு மலரையும், மற்றும் பல அச்சேற்று வெலைகளையும் புதுப் பொலிவு துலங்கட்டலுக்குடன் செய்துதவிய, யாழ்ப்பாணம், வண்ணர்ப்பன்னை சைவப்பிரகாச அச்சக முகாமையாளர், பணியாளர்கள் அனைவருக்கும், யாக அலங்காரத்திற்கு வேண்டிய அலங்கார வெலைகளைச் செய்து தந்த வசந்தாஸ் பிறின்ரேஸ் மற்றும் ஆர்ட் மாஸ்டர் திரு. சிவப்பிரகாசம், செல்வன் சு. சந்திரகுமார் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி என்றென்றும் உடைத்தாருக. யந்திர பூசை உபயங்களை ஏற்று நடாத்திய அன்பர்களுக்கும், தொடர்ந்து மண்டலாபிஷோகங்களை நிகழ்த்தவிருக்கும் தருமவான்களுக்கும் கும்பாபிஷோகத்திற் பங்குகொண்ட குருமார்களுக்கும், இவர்களுக்கு உணவு தயாரித்து உபசரிப் பதற்கு ஏற்ற வீட்டினைத் தந்துதவிய திரு. சண்முகவிங்கம் அவர்கட்டும், திருவருள் நிறைந்த நன்றி.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அனைத்தையும் தன்முயற்சியால் சிறப்புறச் செய்த ஆலய கணக்கீட்டினை திரு. க. நாகராசா அவர்கள் தன் கடமையோடு திருப்பணி களையும் மேற்பார்வையிட்டு, தொழிலாளர்களை ஊக்கிவித்ததை மறக்க இயலாது அவருக்கு நன்றி உரித்தாருக. கும்பாபிஷோக விழா நாட்களில், சிரமம் பாராது வருகைதந்து கருத்தரங்குகளிலும் இசைநிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்த அறிஞர் பெருமக்களுக்கும், வேதபாராயணம், திருமுறை பாராயணம், அகண்டநாம பஜனை ஆபியவற்றை நிகழ்த்தியவர்களுக்கும், நிகழ்ச்சிகளை ஒவிப்பதிவு செய்த ஒவிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தினர் அனைவருக்கும், மற்றும் நாட்டுமக்கள் சகலருக்கும் எல்லாம் வஸ்வ ஸ்ரீ ஆதிகோணைசர் நல்லருள் பாலிக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்தி, நன்றி தெரிவித்து அமைகின்றோம்.

நன்றி. சுபம்

இங்ஙனம்
ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயக சுவாமி
தேவஸ்தானம்
தர்மகர்த்தா சபையினர்
தம்பலகாமம்

ஒசல்வி: நிதியவேளி போமதிருந்தரம்
கும்பலதூங்கம் (அண்ணவாங்க)

சைவப்பிரகாச அச்சகம்,
450, காங்கேசன்துறை வீதி,
வண்ணேர்ப்பள்ளை,
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: 356